

MAGAZINE '92

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College For Women

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women**

CHROMEPET, MADRAS - 600 044

VOLUME - XXIV

1992

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of the devotion preached by Mahaprabhu Sri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord himself- **“Yagna Vai Vishnu”** The Lord is reached by the three steps of the altar signifying KSHARA, AKSHARA AND POORNA PURUSHOTHAMA. The Volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (the Veda) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence Action and Material Resources. The aim of all Knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

“ SATYAM PARAM DHEEMAHI ”

Our Revered Founder Chairman
SHRI NANALAL BHATT

SHRIMATHI DEV KUNVAR

कलाशाला प्रार्थना

- (१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ॥
सत्ययस्य सत्य ऋतसत्यनेत्र सत्यात्मकं त्वा शरणं प्रपन्ना ।

श्रीभागवतम् (२०-२-२६)

- (२) वाणी गुणानुकथने श्रवणो कथाया दृस्तौ च कर्मसु मनसस्तव पादायोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्री भागवतम् (१०-१०-३)

- (३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायद्भुतकर्मणे ।
रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति यो यतः ॥

—तत्त्वर्थदीपनिबन्ध शास्त्रार्थ प्रकरण—

Editorial Committee

President :

Dr. (Mrs.) Thangam Seshan, M.A., Ph.D.
Principal

Editors :

Mrs. Lalitha Balachandran
Department of English

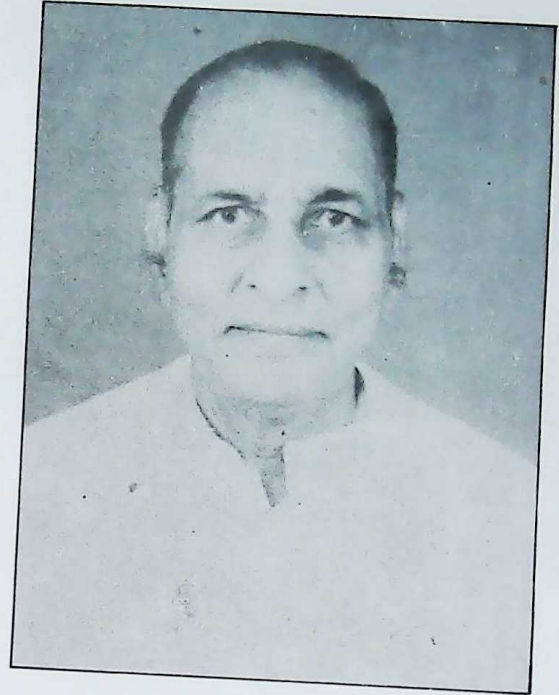
Dr. (Mrs.) Kala K. Tawker
Department of Tamil

Dr. (Mrs.) Jayalakshmi Subramanian
Department of Hindi

Mrs. A. Uma
Department of Sanskrit

Mrs. G. Rani
Department of Botany

OUR RESPECTFUL HOMAGE

SHRI SANKARLAL JAIN

17-12-1917

15-8-1991

अहो येषां वरंजन्मः सर्वप्राण्युपजीवनम् ।
सुजनस्येव येषां वै विमुखायान्ति नार्थिनः

Oh wonderfully good is the noble birth of those
who are helpful in providing livelihood for all
beings from whom supplicants never leave
disappointed as from a person of great
benevolence.

CONTENTS

The College Crest

Kalasala Prarthana

Editorial Committee

Editorial

College Annual Report

Union Diary

Prize Winners List

Sports Annual Report

Articles

Statement about ownership and other particulars about

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Magazine**

FORM IV
See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044
2. Periodicity of the Publication ... Annual
3. Printer's Name ... S. Thyagarajan
Nationality ... Indian
Address ... Balachandra Printers
11/1, Tank Bund Road
Nungambakkam, Madras-600 034
Phone: 471982
4. Publisher's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A., Ph.D.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkumar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras - 600 044
5. Editor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A., Ph.D.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras - 600 044
6. Name and address of individuals who own of newspaper and partner or share-holders holding more than one per cent of the total capital.
Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

S. N. BHATT
Chairman

Madras-17

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमस परमूच्यते ।
ज्ञान ज्ञेय ज्ञानगम्य हृदि सर्वस्य विष्टितम् ॥
अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा आन्तराजं वम् ।
आचार्योपामन शौच स्थैर्यमात्मविग्रह ॥

(Srimad Bhagavad Gita XIII Chapter)

He is the Light of lights,
said to be beyond darkness.
Knowledge, the object of knowledge
and the goal of knowledge —
He is seated in the hearts of all.

Humility (absence of pride), integrity (absence of deceit)
non-violence, patience, uprightness,
service of the teacher, purity (of body and mind)
steadfastness and selfcontrol.

The knower is expected to imbibe these qualities
while participating in the work of the world
which is a manifestation of the Divine.

With utmost faith in the Almighty
Our aim is to serve the cause of Humanity

(Sd.) S. N. BHATT

MANAGEMENT ADVISORY COMMITTEE

Our Chairman

SHRI S. N. BHATT
Connoisseur of Art and Administration

SHRI CHANDRAKANT M. TOLIA
The Architect of our New Wing

SHRI C. N. BHATT
The Quiet soul behind the Curtain

SHRI JAYANTHILAL R. SHAH
Ever Ready to offer his Service

SMT. SUSHILA DALMIA
Personification of Cheerfulness

SHRI KANTILAL K. PATEL
Our Financial Advisor

EDITORIAL

Woman has come out. She has rebelled against conventions, superstitions, and stupid customs. She has asserted her individuality. She does not allow herself to be used as a door mat any more. There were times when she willingly put on the fetters which society & family imposed on her. She allowed love & Consideration to dictate terms to her, curbing her ambition, simple desires always sacrificing. Whenever she tried to voice her opinion, she was silenced. She thought she had kept quiet for long. The result? -more number of women doctors, women Engineers, Women Entrepreneurs, Women Conductors, auto drivers, police etc. With a vengeance she is fulfilling all her desires. The children, Husband, Parents in-Law, parents all now look up to woman with awe. They have realized her worth. They have understood that without a woman at home nothing will go on smoothly. The longing children and the increase in the number of the home for the aged bear witness to the absence of the traditional woman at home.

The woman who has taken up a career now should see to it that there is still that love and affection which can keep the family intact. She should take care of her children

not indulge them, which will only make them grow up with absolutely no sense of money value. Now that she is earning, she is spending lavishly as a result of which she becomes directly/indirectly responsible for the price hike in the areas of Textiles, Cosmetics, Jewellery etc. Her spending attitude should be checked. Instead of being showy; flashy she should retain the simple, affable image of the past. She should be traditional in behaviour and modern in outlook. She should combine the best of both the homely woman and the Career woman. She has proved that she could successfully step out of Confines and take up Career. She can and should prove that she can manage both, emerging an ideal woman".

It is an ideal woman who uses her education to bring up her children as good citizens; it is she who contributes to the harmony and understanding among her neighbour it is she who shapes a better future for the society, for the country.

It is our wishful thinking that women institutions would become the training centres for girl-students to become full-fledged, responsible women citizens of our country.

COLLEGE ANNUAL REPORT - 1991 - 1992

Esteemed Chief Guest Mr. P.V.SHIVAN NAIR, Gracious Thirumathi USHA NAIR, respected members of the management, dear Colleagues and Students, Parents and benefactors, I have great pleasure in presenting the 24th Annual Report before this august gathering.

अन्नदानं महादानं विद्यादानं महत्तरम्।
अन्नेन क्षणिका तृप्तिर् यावज्जीवं तु विद्यया।।

(Subhasita-ratna-bhandagara)

"The giving of food is a great gift, but the giving of education is a greater one; the satisfaction that comes out of taking food is momentary, whereas the good result of education is life-long."

These thoughts were truly translated by our Revered Founder Chairman and Philanthropist Shri Nanalal Bhatt, in establishing this edifice - a women's college, in the name of his beloved wife Shrimathi Devkunvar.

The institution began in 1968 with a modest strength of 300 students and is proudly stepping into the silver Jubilee Year '92 -'93 with 2000 students in Ten Major Departments. Evening College has branched out into Commerce and Mathematics Departments. The Department of Mathematics of the Evening College began functioning from the academic Year '91 - '92.

This multi storeyed temple of learning exhibits the numerous facets of the different roles in its different storeys. There's always a word of cheer, a benign smile and immediate offer of assistance from our esteemed Chairman Shri S.N.Bhatt.

It is our great good fortune that we have in Mr.Tolia the Secretary of our College, the dynamism and multipronged approach towards the development of this institution.

Our Correspondent Smt. Sushila Dalmia is a genial person who willingly offers unstinted co-operation in all official matters in spite of her busy involvement in humanitarian service.

We are undoubtedly beholden to all the members of the Managing Committee.

A father's treasure and a brother's comfort had been showered on us by our venerable Shankarlal Jain, a senior member of the Managing Committee. It is a grievous loss to the institution when death laid its icy hands on him on 15.8.91. His spirit shall continue to be our guiding star.

Indeed we are proud to be blessed with bountiful human and material resources. The strength and quality of our Teaching staff numbering around 80 is the resource base to our accomplishments. Their high motivation and keen interest in the development of individual students make them professionally competent and co-operative in curricular, co-curricular and extra curricular endeavours. Like a well oiled machine, with renewed vigour working smoothly the office staff and Non-Teaching staff discharge their duties.

We acknowledge with gratitude the services of two of our senior faculty members who have contributed much to build this ethos and who, will be retiring from active service at the end of this academic year. Selvi V.S.Jayalakshmi of the Department of Tamil has served this institution since its inception and Selvi R.Renuka Devi of the Department of Physics joined us in 1970. They have been models of sincerity, motivation, single minded dedication and have been deeply committed to the well being of students entrusted to their care.

We are happy to place on record some of the milestones achieved by our staff. Mrs. Prema Sampathkumar, and Miss R. Savithri of Commerce Department and Mrs. Uma Devi of Economics Department have Successfully completed their M.Phil. We congratulate them on their success. Mrs. Prema Sampathkumar deserves special mention for securing 1 rank in M.Phil and is the proud recipient of the Aiyaswami cash award for the same. Mrs. Kavitha Lecturer in the Department of Tamil is doing Ph.D under the F.I.P. Programme. Quite a number of staff members are busy with their research leading to M.Phil and Ph.D degrees.

Desirous to keep abreast of the pursuit of knowledge our faculty members have constantly tried to update their knowledge and improve their skills by attending orientation and Refresher courses special workshops conducted by our University, Presentation of papers and participation in Seminars & Conferences.

LIBRARY

The College general library and department library are furnished with the best collection of books that are helpful in nurturing intellectual and moral values.

We are proud to place on record that the Final Teaching Grant from the Government had been released up to '84-'85. The department audit by the office of the Director of Collegiate Education, Madras Region, for the year '85-'86 has been taken up very recently in February and March 1992.

Scholarships and Endowments:

Amount received and disbursed to the students during the current academic year: The Government has instituted scholarships valuing Rs.20,435/- under various schemes like National Loan, National Merit, Physically handicapped, State Collegiate Scholarship,

Government of India and Non-Hindi speaking State Scholarship.

Rs.1,22,037/- received from the Harijan Welfare Department has been disbursed to 258 students.

About 125 SC/ST and Converted Christian students enjoy fee concession and about 56 students are offered Defence Concession.

EVR Nagammiar concession of about Rs.8,100/- is shared amongst 27 students.

At the Post Metric level 23 of our students are recipients of the Adhoc Merit award and at the degree level there is only one student.

A few students benefit under the 'Earn While You Learn' Scheme.

It's an encouraging factor that our student beneficiaries are receiving scholarships from many Private bodies interested in Promoting women's Education.

Mrs. Bagyalakshmi Rangarajan has instituted an Endowment of Rs.3000/- for a deserving Maths student.

Maharani Vidyavathi Devi Endowment offering Rs.58,000/- to 51 deserving students deserves high commendation for their laudable gesture.

This year the teaching staff of our college have instituted prizes and endowments.

1) Mrs. Anandhi Jayakumar of the English Department has instituted a prize, in the memory of Ohms. V. Arunachalam, to a deserving II year English Literature student.

2) Mrs. Chandra Madhavan of the Mathematics Department has instituted 'Pavithra Memorial Scholarship' for a deserving Maths student.

3) Mrs. Kala K. Tawker of the Tamil Department has instituted Krishnar R. Danayak Memorial prize for proficiency in part-I Tamil for B.Com Student.

4) Mrs. Lakshmi Rao of the English Department has instituted an endowment for Rs.5000/- in memory of Shri Hanumantha Rao and Shri P.D. Murti for proficiency in part III application Oriented subjects in B.A. Br.XII English Literature.

UNION ACTIVITIES:

In keeping with Tennyson's oft quoted lines 'The old order changeth yielding place to new' the electoral results paved way for the Union Inauguration heralding union activities. Selvi H. Lakshmi of III B.Com and Selvi A. Sangeetha of II Economics were elected unopposed, to the post of Students' President and Students' Secretary respectively. Selvi T.K. Maheswari of I Computer Science was elected as Joint Secretary. Selvi T. Bhuvaneshwari of III B.Com was elected as Evening College Secretary. The period '91-'92 was an eventful and successful year.

The College Union was formally inaugurated on 13th August '91 by Professor Mrs. Vasanthi Devi, Former Vice Chancellor, Mother Teresa University and our college University Representative. She highlighted the essentials of Education and stressed the need for newer techniques in the Educational system.

Towards the end of the same month Dr. Ramanathan, Eye Specialist, lectured to our students on Eye Donation being the highest service possible to Mankind. In connection with this programme Elocution and Essay Competitions were held.

An awareness building programme was launched by the students on Gandhi Jayanthi Day, which was observed as National Drug Abuse prevention Day. Students participated in Essay and Oratorical Competitions, followed by a lecture by Dr. Christu Das, M.D., Medical Officer, Madras Christian College

who highlighted the ill effects of consuming such stimulating drugs.

A Blood donation Camp was organised in September in our College, by the Madras Voluntary Blood Bank in collaboration with Lion's Club of Pallavapuram. 120 good Samaritans came forward from the student community donating to the noble cause.

Two of our teaching faculty members attended a one day Seminar on "AIDS - AWARENESS WORKSHOP" organised by AIDS Research foundation of India and Rotary Club of Madras.

A team of 100 students participated in the Sarvodaya Day held at the Marina on 30.1.92. The function had a social relevance and our governor His excellency BHISHMA NARAYAN SINGH presided over the function. Devotional songs were rendered by our students at this function.

Education is what makes a person. It enables one to develop and grow for life. It is more than a preparation for life. Our younger generation shoulder the mantle of responsibility towards fulfilment of this onerous task.

CONVOCATION:

At the 17th Annual Convocation held on 23.3.92, about 465 graduates received their diplomas from Dr. (Mrs.) Vasanthi Badrinath and the world renowned Ophthalmologist Dr. S.S. Badrinath, Medical Director, Sankara Nethralya, delivered the Convocation Address. Our Institution has been working for sustained progress and betterment for which our prize winners stand testimony.

In the University Examinations held in the year '90-'91 Selvi S. Sailakshmi, of Computer Science tops the list of Rank holders. She has secured I Rank in B.Sc. Br.XII Computer Science, I Rank in Part - I Sanskrit and III Rank in part II English.

Selvi K. Kalpana of Statistics has secured I Rank in her major discipline Statistics followed by Selvi V. Nithyakalyani and Selvi P. Padmapriya who secured the II and III Ranks respectively. Selvi S. Shanthi has secured II Rank in Part III Physics.

Selvi N. Mangalam II Rank in Br. IV Chemistry, Selvi J. Shanthi of Botany II Rank in Part I Tamil, Selvi P. Damayanthi and Selvi P. Prabha of English Literature have secured I and III Ranks in part I Hindi respectively.

ASSOCIATIONS:

All the Associations began their activities in right earnest. On 26.8.91 under the auspices of the College Planning forum the activities for the year '91-'92 began with a lecture by Mr. Sampathkumar, Associate Professor, Institute for Finance Management and Research. This was followed by the Humanities Association Meeting when Professor Sadagopan, of the Department of Economics, D.G. Vaishnav College, lectured on the interdependence of History and Economics.

Dr. Dinakar Babu, Professor and Head of the Department of Commerce, Nandanam Arts College addressed the Commerce students on the development of women entrepreneurs.

Dr. Saiprasad of Pachaiappas college discussed Modern Poetry, with Hindi students.

Professor Anthappa, Loyola college presided over a meeting conducted by the English Association in Mid September. His talk brought out the significance and application of literature in daily life. The oil Conservation week was celebrated by the English Association in the first week of February - Essay, Sketching and Elocution contests were held in this connection.

The Activities of the Tamil Association began with a speech by Dr. S. Devadatta, Professor and Head of the Department of Tamil, Mother Teresa University on 11th October '91. Her spirited talk highlighted the emancipation of women. We are happy to inform that Selvi R. Seethalakshmi of I Mathematics Evening won the I prize in an elocution competition held by the Directorate of Collegiate Education. She received the prize from our Honourable Chief Minister.

Shri A. Srinivasaragavachariar, an erudite scholar and recipient of the President's Award for his proficiency in Sanskrit, addressed the Sanskrit girls on the values of the Sanskrit language.

Dr. K. Viswanathan, was the Chief Guest for a meeting organised by the Science Association. He imparted valuable information regarding 'Cancer - detection and Cure'.

A 20 minutes variety programme was produced by our College artistes for All India Radio. A variety programme for 2 1/2 hours by our college Fine Arts Club presented before a spell bound audience at the Tourist Trade Fair, proved to be our peak performance this year.

Apart from Campus programmes our students have represented at the Intercollegiate level and embellished our record with great honours.

Debate Club - a dynamic club has helped students in developing the art of public speaking. Competitions held by various educational Institutions, Satya Sai Samiti, House of Soviet Culture, MRL, YWCA and Madras Round Table Helped students win more laurels.

QUIZ CLUB :

The quiz club of our college has been active throughout the year by conducting quiz

meets regularly and participating in various Inter Collegiate contests.

SPORTS :

In accordance with the adage 'A sound mind presupposes a sound body', this institution assigns primary place to sports and games. This has been amply proved by our Chairman's personal contribution of Rs. 10,000/- per annum towards providing refreshments for players after practice.

The year began with a Silver lining in the arena of sports achievements when at a solemn function in the first week of July the Vice Chancellor of the University of Madras presented our College with a merit certificate for producing the second largest contingent of 25 University players during '90-'91.

At the Inter-Collegiate tournaments of Madras University South Division in September 1991, Our Hockey Players lifted the trophy for the V successive year. Selvi R. Shanthi, Selvi R. Leela and Selvi M. Sheela of II B.Com, Selvi Manimekalai of II Economics, Selvi Roopa Ravindran of II Literature and Selvi J. Cicily Josephine, Selvi P. Rekha of I B.Com have been selected to the University Hockey team. They played the All India Inter University Tournament at Tiurnelveli under the captaincy of Selvi M. Sheela of II B.Com of our College. Further Selvi R. Leela, Selvi M. Sheela and Selvi J. Cicily Josephine participated in the 16th Women's National at Bangalore and the II Federation Cup at Pune. Again Selvi J. Cicily Josephine won the rare distinction of being the Captain of the State team at the 45th Senior Nationals held at Bangalore.

At the Inter Collegiate Kho-Kho Championship our college team emerged winners. Selvi K. Sujatha and Selvi M. Anitha of III B.Com, Selvi C. Rajeswari of III Economics, Selvi J. Germin of II B.Sc.,

Mathematics, played the Inter University Matches at Jabalpur.

The college team annexed the winners' Trophy at the Inter Collegiate Shuttle Badminton Tournament held on 10.9.91. In Kabadi Selvi C. Rama and Selvi S. Anbarasi of I B.A. History and Selvi V. Sasikala of I Literature have been selected to play for the State of Tamil Nadu.

In the Inter-Collegiate Cricket, Ball Badminton and Basket Ball Tournaments our college won the runners up shield. In Cricket G. Banu of III B.Sc. Chemistry got selected to the Madras University Team as well as to the Senior State Team.

Selvi G. Vidhyakumar of III B.Com won a place in the University team, in Handball.

Selvi R. Priya of I B.Sc. Maths, Our Table Tennis player got selected to the Tamil Nadu State Team which played the Nationals at Erode.

In the Inter Collegiate Chess Championship Selvi T. V. Suganya, Of III B.Com lifted the Trophy. She won the Runner up Shield at the Inter Divisional Tournament.

In the game of Football Selvi V. Vidhya Naidu of I Literature and Selvi J. Jayanthi of I Botany played at the Junior and Senior National Championships for the State of Tamil Nadu.

At the 25th A.L. Mudaliar Silver Jubilee Commemoration Athletic Meet our College team won the first place in March Past. Selvi Sangeetha S. Kumar of I B.Sc. Chemistry secured 2 second places in 400 mts. hurdles and 400 mts. Race and Selvi B. Vijayalakshmi of III Botany secured 3rd place in Discuss throw in a contest with all the colleges under Madras-University. Selvi Sangeetha S. Kumar deserves our special congratulations for getting selected to the State Athletic Teams and for securing a second place in 400 meters hurdles at the Nationals meet at Bangalore.

It deserves special mention that our college has won the Trophy for South Division Inter-Collegiate over-all Championship for the Fifth Successive year. Further in producing the largest number of University players in the South Division our College tops the tally. Among all the colleges affiliated to the Madras University our College stands second for the third successive year with 24 University players this year.

Apart from setting an example worthy of emulation by winning the Inter-Collegiate Staff matches, the members of the staff have been instituting a large number of cash awards to deserving sports girls to instil enthusiasm. In addition to the existing awards the following staff members have instituted prizes for various games: Miss Maya K.Mudbhalkar to the best Kho-Kho player, Mrs. Kanagamani Balasubramanian to the best Volley ball player, Mrs. Anandhi Jayakumar to the best Kabbadi player, Mrs. R. Mangayarkarasi to the best Foot ball player, Mrs. T. Sachi Devi to the best Table Tennis Player, Mrs. K. Pushkala to the best Basket ball player Mrs. R. Geetha and Mrs. K. Rajeswari to the best Shuttle Player and the department of Commerce to the best Chess Player.

Overwhelmed by the achievements of our students in sports this year the Chief Guest for Sports Day Mr. R. Rajagopalan Commissioner of Police, in a spontaneous gesture offered Rs. 1000/- to be utilized by the College Cricket-Team.

The wonderful support, co-operation and enthusiasm shown by the students union in all the programmes of campus life has been a source of strength and secret of our success.

SMRTI:

SMRTI is a red letter week in our College Calendar. It is an annual cultural celebration in memory of our Founder Chairman and his wife Shri and Shrimathi Nanalal Bhatt. In these days one could sense excitement and eagerness permeating the atmosphere.

The curtains went up on August 29th when cine fame Mr. Visu, inaugurated the Cultural activities. Mr. Visu emphasised the need to develop the artistic potential along with academic pursuits. A tremendous response from various women's institutions proved very encouraging. Shriram Group of Companies were the Chief Sponsors this year. They have assured us of their contribution every year. With many more sponsors we hope to celebrate SMRTI on a larger and grander scale in the ensuing Silver Jubilee year.

SILVER JUBILEE :

In the last Twenty Four Years this college has shown commendable progress. Besides academic achievements and extra curricular activities, we strive to create an awareness of our great Indian tradition and Culture, in the young minds.

At present the prayer meeting is conducted in the open air, exposing the students to the vagaries of nature. We would be happy if a prayer Hall-Cum-Auditorium spacious enough to accommodate (200 odd) students could be constructed. This hall may also be utilised, to hold Inter-Collegiate Cultural Programmes and competitions (SMRTI) sometime during August-September each year. In this connection the munificent contribution of parents and well-wishers of this college would be a great help towards achieving this objective. In this context, we are proud to announce that one of our colleagues Professor V.S. Jayalakshmi of the Tamil Department has come forward with a contribution of Rs 5000/- towards this noble cause and has thus set the ball rolling.

We are keenly aware of the paramount importance of Swami Vivekananda's clarion call "Arise, awake and stop not till the goal is reached".

On this memorable day we pledge to live up to the expectations of our founder Chairman who nurtured and bestowed love and care on this prestigious Institution devoted to the highest ideals.

UNION DIARY '91-'92

Date	Chief Guest & Designation	Association	Theme
13.8.91	Prof. Mrs. Vashanthi Devi K. Former Vice Chancellor Mother Teresa University	Union Inaugural	New Techniques to be introduced into the system of Education
26.8.91	Prof. Sampathkumar (Associate Prof. Institute for finance, Management & Research)	Inauguration of Planning Forum	
30.8.91	Dr. K. Ramanathan Eye Specialist	Union	Lecture on EyeDonation. The Lecture was followed by Essay and Elocution competitions on Eye Donation.
6.9.91	Prof. Sadagopan Dept. of Economics D.G. Vaishnav College	Humanities Association	Lecture on Inter dependence of History and Economics
9.9.91	Dr. Dinakar Babu Head of the Department of Commerce, Nandanam Arts College.	Commerce Association	Development of women Entrepreneurs.
13.9.91	Dr. Sai Prasad Pachappa's College	Hindi Association	Modern Poetry
18.9.91	Prof. Anthappa Loyola College	English Association	Significance and application of Literature in daily life.
3.10.91	Dr. Christu Das	Union	ill effects of Drug Abuse. Essay and Oratorical Competitions.

Date	Chief Guest & Designation	Association	Theme
11.10.91	Dr. S. Devadatta Head of Dept. of Tamil Mother Teresa University	Tamil Association	Emancipation of Women.
22.10.91	Thiru. A. Srinivasaragava -charitar (Recipient of President's Award)	Sanskrit Association	Values of Sanskrit Language.
24.10.91 19.12.91	Dr. K. Viswanathan	Science Association Union	Cancer - detection and cure Blood Donation Camp - 120 (Teaching, Non-Teaching and Students)
30.1.92		Union	World peace yagna at Marina - Devotional Song
11.3.92	Mr. R. Rajagopalan Commissioner of Police	Sports Day	
23.3.92	Dr. S.S. Badrinath Medical Director, Sankara Nethralaya	Convocation	
24.3.92	Mr. P.V. Sivan Nair Managing Director Madras Motor Finance Co., Mr. K. Ravi	College Day	Achievements of women in various fields

Union Valedictory *Realise one's potential*

ENGLISH ASSOCIATION DEBATE CLUB INTER COLLEGIATE ACTIVITIES '91-'92

S.no.	Organiser	Contest	Name&Class	Place
1.	Sathya Sai Organisation Chromepet	Oratory	1. R. Latha Menon II B.Com., 2. V. Deepa I Maths 3. Kavitha Nair I Litt	I Prize II Prize III Prize I Prize II Prize III Prize
2.	Sathya Sai Organisation	Essay	1. K. Mythili III B.Sc. Phy 2. A. Geetha III B.A Litt 3. B. Kamakshi I B.A	Merit I Prize Special Prize I Prize II Prize
3.	Sathya Sai Seva Samithi Madras Region	Essay	1. C. Jayanthi II Litt	
4.	Meenakshi College P.C. R. A & M.R.L. in connection with Oil conservation Week.	Essay	2. A. Geetha III Lit., 1. A. Geetha III Lit.	
5.		Oratory	1. K. Latha Menon II B.Com.,	
6.	Y.W.C.A.	Debate	1. M.R. Anuradha II Physics	I Prize
7.	Loyola College Maths Dept., "Fetmat"	Dumb Charades	Team 1. T.V. Rajalakshmi } 2. R. Mythili } II B.Com., 3. N. Sudha } (Eve)	II Prize
8.	S.I.E.T.	Dumb Charade	Team 1. T.V. Rajalakshmi } 2. N. Sudha } II B.Com., 3. D.P. Aruna } (Eve)	II Prize
9.	House of Soviet Culture	Essay	1. K.O. Deepthy II Bot., V. Arti I Bot.,	Participation Certificate I Prize.
10.	Y.W.C.A	Essay		

**SHRIMATHI DEVKUNVAR NANALAL BHATT VAISHNAV
COLLEGE FOR WOMEN, CHROMEPET, MADRAS - 600 044**

PRIZE WINNERS - 1991 -1992

I. Special Prize given by Management in recognition of the Meritorious Performance in the University Examination (1988-'91)

1. Shri Nanalal Bhatt Memorial Gold Medal for University First Rank in B.Sc., Branch II - Statistics.	K. Kalpana B.Sc., (Statistics)
2. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Gold Medal for University First Rank in B.Sc., Branch-XII, Computer Science	S. Sailakshmi B.Sc., (Computer Science)
3. Shri. Mohanlal D. Tolia Memorial Gold Medal for University First Rank in B.A./B.Sc., Part-I, Sanskrit.	S. Sailakshmi B.Sc., (Computer Science)
4. Shri. Shankarlal Jain Memorial Gold Medal for University First Rank in B.A./B.Sc., Part-I, Hindi.	P. Dhamayanthi B.A., (Literature)

II. PROFICIENCY PRIZES - UNIVERSITY EXAMINATIONS - (1988-'91)

PART-III

5. Sri. Kapoorchand Sutaria Memorial Medal for Proficiency in B.A., Br.I History	K. Rajeswari
6. Shri Mahajan Memorial Medal for Proficiency in B.A., Br.IV Economics	R. Subhashini
7. Shri S.N. Bhatt Medal for Proficiency in B.A., Br.XII Literature	P. Dhamayanthi
8. Shri Chandrakant M.Tolia Medal for Proficiency in Br.XII - Computer Science.	S. Sailakshmi
9. Smt. Sushila Dalmia Medal for Proficiency in B.Sc., Br.I Mathematics.	K. Meenakshi
10. Shri Jayanthilal R. Shah Medal for Proficiency in B.Sc., Br.II Statistics	K. Kalpana
11. Shri C.N. Bhatt Medal for Proficiency in B.Sc., Br.III Physics.	S. Shanthi
12. Shri Kanthilal K.Patel Medal for Proficiency in B.Sc., Br.IV Chemistry.	N. Mangalam
13. Dr. (Tmt) Nirmala Medal for Proficiency in B.Sc., Br.V Botany	J. Shanthi

14. Shri Kiran Bhatt Medal for Proficiency in B.Com.,	N. Chandra
15. Shrimathi Raji Viswanath Bhatt Memorial Shield for Proficiency in Br.XII English Literature.	P. Dhamayanthi
16. Smt. Raji Viswanath Bhatt Memorial Shield for Proficiency in Br.I B.Sc., Maths.	K. Meenakshi
17. Sri. V.S. Subramaniam Iyer Memorial Shield for Proficiency in History for Tamil Medium.	C. Meenakshi
18. Smt. V.S. Gomathi Ammal Memorial Shield for Proficiency in Mechanics - Maths	G. Shobana
19. Shri. V. Subramaniam Memorial Medal for Proficiency in Commerce (Evening B.Com.,)	V. Rajalakshmi

PART-I

20. College Staff (1981-82) prize for Proficiency in B.A/B.Sc.,/Tamil	V. Anuradha, III Literature
21. College Staff (1981-82) Prize for Proficiency in B.A./B.Sc., Hindi	Vibha Kiran Bhakshi, III Botany
22. College Staff (1981-82) Prize for Proficiency in B.A./B.Sc., Sanskrit.	N. Subbalakshmi, III Maths
23. College Staff (1981-82) Prize for Proficiency in B.Com., Tamil	S. Jayanthi, III B.Com.,
24. College Staff (1981-82) Prize for Proficiency in B.Com., Hindi	P. Meera, III B.Com.,
25. College Staff (1981-82) Prize for Proficiency in B.Com., Sanskrit	K.Rajeswari, III B.Com.,
26. College Staff Prize for Proficiency in Evening B.Com., Tamil	A.K. Padmavathi, III B.Com., (Evening)

PART-II:

27. College Staff (1981-82) Prize for Proficiency in B.A/B.Sc., English	i) M.J. Sujatha III Physics
ii) R. Subashree, III Chemistry
28. Shri Nimesh C.Tolia Prize for Proficiency in B.Com., English	S. Mythireya, III B.Com.,
29. Shri Vimal Kumar Jain Prize for Proficiency in B.Com., (Evening) English	R. Nirmala, III B.Com., (Evening)

III PROFICIENCY PRIZES PARTS I & II - UNIVERSITY EXAMINATIONS 1989 - 1991

PART - I

30. Sri. T.T. Ramnath Tawker Memorial Shield
B.A./B.Sc., Tamil	V. Anuradha
III Literature
31. Sri. A.S. Krishnan Memorial Shield
B.A/B.Sc., Hindi	Vibha Kiran Bakshi,
III Botany
32. Smt. Sankari Memorial Shield
B.A/B.Sc., Sanskrit	N. Subbalakshmi,
III Maths.
33. Mr. Krishnanji R. Dhanayak Memorial Shield
B.Com., Tamil	S. Jayanthi
III B.Com.,
34. Sri.A.S. Krishnan Memorial Shield
B.Com., Hindi	P. Meera,
III B.Com.,

PART - II :

35. Sri. Chandru Memorial Prize
B.A./B.Sc., English	i) M.J. Sujatha,
III Physics
ii) R. Subasri,
III Chemistry
36. Sri. T. Varadarao Memorial Prize,
B.Com., English	S. Mythireye,
III Commerce

IV. PROFICIENCY PRIZES - ALLIED SUBJECTS - UNIVERSITY EXAMINATIONS

37. Sri. V.C.Menon Memorial Prize for B.Sc., Maths -
Allied II Mathematical Statistics.	K. Bhanumathy,
III Maths
38. Sri. V.S. Menon Memorial prize for B.Sc., Maths -
Allied - I Physics	B. Rajalakshmi
II Maths
39. Smt. Savithri Ramachandran Memorial Medal for
Allied - Zoology.	Minu Chako,
III Botany.

V COLLEGE EXAMINATIONS - PROFICIENCY PRIZES AWARDED BY THE INSTITUTION - (1989 - 1992)

40. Part-I Tamil B.A./B.Sc.,	:	K.Sundari
III Maths
41. Part-I Hindi B.A./B.Sc.,	:	Tarwinder Kaur,
III Botany
42. Part-I Sanskrit B.A./B.Sc.,	:	K.Bhanumathy,
III Maths

43. Part-I Tamil, B.Com.,	:	V. Meera,
III Commerce
44. Part-I Hindi, B.Com.,	:	S. Pradeepa,
III Commerce
45. Part-I Tamil, B.Com., (Evening)	:	V. Geetha,
III B.Com., (Evening)
46. Part-II English, B.A/B.Sc.,	:	N. Malini,
III Literature
47. Part-II English B.Com.,	:	S. Jayanthi,
III B.Com.,
48. Part-II English B.Com., (Evening)	:	R. Nirmala,
III Commerce (Evening)
49. Part-III History	:	G. Sashi Rekha,
III History
50. Part-III Economics	:	V.S. Sita
III Economics
51. Part-III English Literature	:	A. Geetha,
III Literature
52. Part-III Mathematics	:	K.L. Bhanumathy
III Maths
53. Part-III Statistics	:	G. Jayasri,
III Statistics
54. Part-III Physics	:	Sunila,
III Physics
55. Part-III Chemistry	:	S. Bama,
III Chemistry
56. Part-III Botany	:	Minu Chako,
III Botany
57. Part-III Computer Science	:	N. Anuradha,
III Computer Science
58. Part-III Commerce	:	H. Lakshmi,
III Commerce
59. Part-III Commerce (Evening)	:	A.P. Geetha,
III Commerce (Evening)

VI. PRIZES INSTITUTED BY PRIVATE BODIES FOR PART - III

60. Smt. Kanakalakshmi Rangaswamy prize for Proficiency in
Part-III History | G. Sasirekha,
III History |
|--|------------------------------|

61. Selvi Malini Memorial Prize for Proficiency in Part-III Economics : V.S. Sita, III Economics
62. Dr. K. Veera Raghavan Memorial Prize for Proficiency in Part-III English Literature : A. Geetha III Literature
63. Sri. Sampathkumar Medal for Proficiency in Part-III Maths : K. Bhanumathy, III Maths
64. Smt. Janakiammal Ananthachariar Memorial Prize for Proficiency in Part-III Statistics : G. Jayasri, III Statistics
65. Sri. S.A.T. Arumuga Swamy Nadar Memorial Medal for Proficiency in Part-III Physics : Sunila, III Physics
66. Sri. Krishna Bhaktal Memorial Medal for Proficiency in Part-III Chemistry : S. Bama, III Chemistry
67. Smt. Sulochana Padmanabhan Medal for Proficiency in Part-III Botany : Minu Chako, III Botany
68. Smt. Meenakshiammal Memorial Prize for Proficiency in Part-III Commerce : H. Lakshmi III B.Com,
69. Sri. G. Hanumantha Rao Memorial Medal for Proficiency in Br. XII English Literature Part-III - Application Oriented Subject - English for Competitive Examination : N. Gayathri III Literature
70. Sri. P.D. Murti Memorial Medal for Proficiency in Branch-XII English Literature - Part-III Application Oriented Subject - Journalism. : G. Leena, III Literature.
- 71. COLLEGE BOOK HOUSE STATION ROAD, CHROMEPET, INSTITUTED PRIZE FOR PROFICIENCY IN PART - III**
1. Br.I, B.A., History : V. Brinda, I History
- Br.I B.A., History : Madhumathi, I History
2. Br.I, B.Sc., Maths : i) K. Srimathi I Maths
- Br.XII B.Sc., Computer Science : ii) M. Srividhya I Maths
72. Smt. Kolasaraswathi Ammal Shield for the Best outgoing student : B. Sujatha, I Computer Science
- G. Banu III Chemistry

73. Special prize awarded by the College and by the First set of Teaching staff for the best outgoing student : G. Banu, III Chemistry
74. Special Shield awarded by the College to the students Union President in recognition of services rendered by her : H. Lakshmi, III B.Com.,
75. Sri. S.N. Bhatt's Special Prize for the Best Player : G. Vidhyakumari, III Commerce
76. Sri T.S. Rangarao Memorial Prize for Best Athlete : Sangeetha S. Kumar I Chemistry
77. Sri T.S. Rangarao Memorial Prize for Best Cricketer : G. Banu III Chemistry

VIII. PRIZES AWARDED BY COLLEGE STAFF TO THE PLAYERS SELECTED FOR THE UNIVERSITY AND STATE TEAMS

UNIVERSITY AND STATE:

1. ATHLETICS : Sangeetha S. Kumar, I Chemistry
2. BASKET BALL : S. Nirmala II B.Com.,
3. CRICKET : G. Banu, III Chemistry
4. KABADI : V. Sasikala, I Literature
- S. Anbarasi I History
5. HOCKEY : R. Shanthy II B.Com.,
- M. Sheela II B.Com.,
- R. Leela II B.Com.,
- J. Cicily Josephine I B.Com., Captained the Tamil Nadu State Team.
6. FOOT BALL : P. Vijayalakshmi III Economics

7. KHO-KHO:

STATE ONLY

8. TABLE TENNIS

9. VOLLEY BALL

10. KABBADI

UNIVERSITY - BLUES

- 1. S. Sasikala : I Literature
- 2. G. Vidyakumari : III Commerce
- 3. K. Manimekalai : II Economics
- 4. P. Reka : I Commerce
- 5. C. Rajeswari : III Economics
- 6. A. Anitha : III Commerce
- 7. J. Germin : II Maths
- 8. R. Satya Bama : III Botany

IX. EXTRA-CURRICULAR ACTIVITIES - 1991 - 1992

A. TAMIL:

- 1. Bharathi Songs

I Prize

II Prize

R. Nalini
II Literature.
R. Sujatha
II Statistics

✓ A. Poornima
II Commerce

V. Vidya Naidu
I Literature

K. Kanchana
III Eco.

J. Jayanthi
I Botany

K. Sujatha
III B.Com.,

R. Priya
I Maths

R.V. Deepalakshmi
I Commerce

C. Rama
I History

Athletics
Handball
Hockey
Hockey
Kho-Kho
Kho-Kho
Kho-Kho
Football

✓ 2. Oratory

I Prize

S. Sudha
III Statistics

II Prize

R. Aparna
III Maths

✓ 3. Kavithai

I Prize

V. Padmini
I Com. (Eve)

II Prize

J. Bhuvanewari
II Bot.

✓ 4. Essay

I Prize

V. Bhooshanam
II Maths

II Prize

P. Hemamalini
II Maths

✓ 5. Short Story Writing

I Prize

G. Thilai Sivagami
II Phy.

II Prize

T.J. Jeenath
III Maths

✓ 6. Best Speaker

I Prize

R. Seethalakshmi
I Maths (Evening)

✓ 7. Thirukural

II Prize

S. Rahmath Shakeela -
II History

✓ 8. Aruvai

I Prize

N. Valliammai
I Commerce (Evening)

9. DRAMA

II Prize

K.S. Rama
III Commerce (Evening)

B) HINDI:

✓ 1. Poetry Reading

I Prize

S. Sudha
III Statistics

II Prize

Priya Prabhakar Wagh
I Botany

✓ 2. Story - Writing

I Prize

R. Latha
II Botany

II Prize

Latha Menon
II Commerce

Priya Prabhakar Wagh
I Botany

Shubra Mishra
III Botany

★ BEST ACTOR (TAMIL DRAMA)

II x

✓ 3. Essay I Prize
II Prize

C) SANSKRIT:

✓ 1. Sloka Recitation I Prize
II Prize

D) ENGLISH:

✓ 1. Essay I Prize
II Prize

✓ 2. Oratory I Prize
II Prize

✓ 3. Creative Writing I Prize
II Prize

✓ 4. Short story I Prize
II Prize

✓ 5. Sketching I Prize
II Prize

✓ 6. Collage I Prize

6A. DRAMA

6B. BEST ACTOR
(ENGLISH)

I
II
I
II

Neelam Mohan
I Economics
Sushma Kumari
I Economics

N. Subbalakshmi
III Maths
M.P. Anitha
I Physics

V. Arthi
I Botany

A. Geetha
III Literature

M.R. Anuradha
II Physics

V. Deepa
I Maths

J. Bhuvanewari
II Botany

N. Sujatha
II Computer Science

A.R. Ananthalakshmi
II Economics

V. Arthi
I Botany

M. Mangalam
II Economics

Jeya Resmi
III Literature

Jeya Resmi
III Literature

K. Sailaja
III Literature

Fathima Maria
III Literature

II Prize

✓ 7. Best Speaker

8. ✓ Dumb Charades I Prize

II Prize

9. Competition conducted on Oil Conservation by English Association:

Essay Writing I Prize

II Prize

Sketching I Prize

Oratory I Prize

10. COMPETITION CONDUCTED ON NATIONAL DRUG ABUSE PREVENTION DAY CELEBRATION

Essay I Prize

II Prize

Oratory I Prize

II Prize

K. Banu
III Com.Science
M. Bhuvanewari
III Computer Science

S. Banu Kausalya
III Computer Science

M.R. Anuradha
II Physics

T.V. Rajalakshmi
II Commerce (Evening)

N. Sudha
II Commerce (Evening)

T.A. Getha
II Commerce (Evening)

R. Mythili
II B.Com., (Evening)

D.P. Aruna
II B.Com., (Evening)

V. Hemalatha
II B.Com., (Evening)

Jeya Resmi
III Literature
N. Sujatha
II Computer Science

Jhimli Chakraborty
II Botany

Latha Menon
II Commerce

A. Gayathri -
I Physics

K. Subbalakshmi
III Statistics

V. Arthi -
I Botany

G. Anandhi -
I Maths

NOT APPLICABLE

NOT APPLICABLE

✓ E) GENERAL QUIZ

I Prize

Priya Narayan
I Physics

A. Gayatri
I Physics

II Prize

K. Rajeswari
III Commerce
P. Meera
III Commerce

5 ✓ Fashion Parade

II Prize

Computer Science

T.K. Mageshwari
I Computer Science

S. Anandhi
I Computer Science

G. Gowri Mani
I Computer Science

I Prize

S. Hemalatha
II Computer Science

R. Nalini
II Literature

F) PLANNING FORUM

✓ Essay

I Prize

S. Ananthalakshmi
III physics

II Prize

M. Meenakumari
II Literature

6 ✓ Group Dance

I Prize - B.Com.

P. Umamaheswari
II Commerce.

✓ Oratory

I Prize

P. Meera
III Commerce

R. Chitra
II Commerce

II Prize

Latha Menon
II Commerce

K. Rajeswari
III Commerce

G) FINE ARTS:

✓ 1. Classical vocal

I Prize

M. Srividhya
I Maths

Vidyakumari
III Commerce

II Prize

K. Sowmya
III Commerce (Event)

K. Usha
III Commerce

✓ 2. Classical Instrumental

I Prize

N. Sujatha (Violin)
II Computer Science

D. Bhanumathi
I Commerce

II Prize

V. Brinda (Veena)
III Commerce

D. Anuradha
I Commerce

✓ 3. Light Music (vocal)

I Prize

Rashmi Singh
II Physics

II Prize - Botany

K. Rama
II Botany

II Prize

R. Sujatha
II Statistics

R. Latha
II Botany

✓ 4. Rangoli

I Prize

Statistics

R. Rajalakshmi
II Botany

S. Sudha
III Statistics

Manjula
II Botany

S. Geetha
III Statistics

Mahalakshmi
I Botany

S. Sudha
III Statistics

✓ 7. POT PAINTING

I Prize

II Prize

part 8. VAIKOM KRISHNA IYER CUP (VIOLIN) I Prize

Shubangi

I Botany

K.O. Deepti

II Botany

S. Sudha

III Statistics

N. Sujatha

II Computer Science

? Poetry Reading - Hindi }
? Poetry Reading - English } to be clarified

x ? 100% Attendance

pending Special prize (Lakshmi Menon) ?

for the ~~merit~~ meritorious services rendered to the college

? ✓ Special prize (Evening) ?
outstanding.

✓ Best Dancer

✓ Gandhian Literature

~~And~~

Union Office Bearers 1991-92

AT YOUR SERVICE

Student Secretary

Student Jt. Secretary

A. SANGETHA

Union Office Bearers 1991-92

AT YOUR SERVICE

Student President

H. LAKSHMI

Student Secretary

A. SANGEETHA

Student Jt. Secretary

T.K. MAGESHWARI

WE ARE PROUD OF YOU

S. SAILAKSHMI
Computer Science I Rank
Part I - Sanskrit I Rank

P. DHAMAYANTHI (B.A. Litt.)
Part I - Hindi I Rank

K. KALPANA
Statistics I Rank

UNIVERSITY RANK HOLDERS 1990 - '91

COLLEGE UNION INAUGURATION

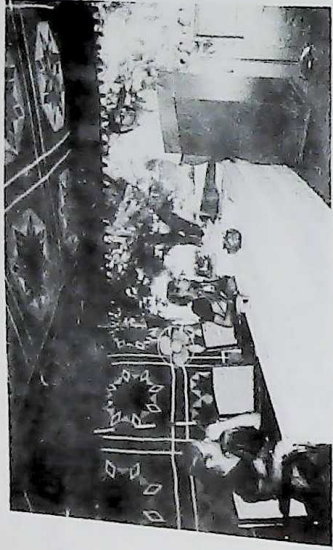
The chief guest enjoying the colourful display by the students in the company of our Chairman, Secretary & Principal

"Well begun is half done"
Mrs. Vasanthi Devi lighting the lamp
inaugurating the College
Union activities

Dancing to any tune - literally
Uma Maheswari of III B.Com

Planning forum inauguration by Prof. Sampathkumar

Humanities Association Inauguration

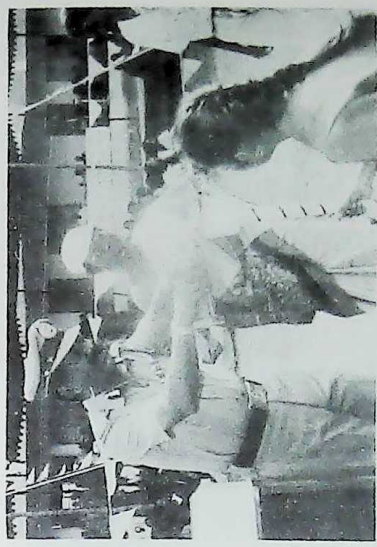
Science Association Inauguration
by Dr. K. Viswanathan

Our Staff members choosing the lucky corner

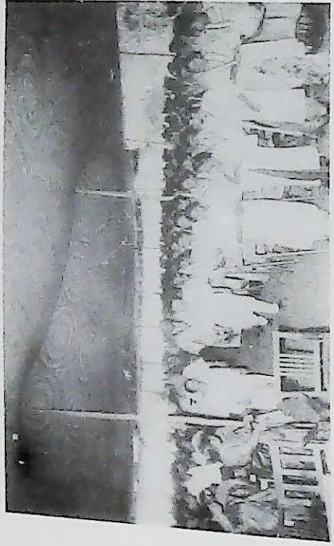
தமிழ் பேரவைத் தொடக்க விழா
டாக்டர் தேவதத்தா அவர்கள்
"பெண்மை வாழ்க்கென்று கூத்திடு வோமடா
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடு வோமடா"

Chief Guest R. Rajagopalan lighting the torch -
Sports Day

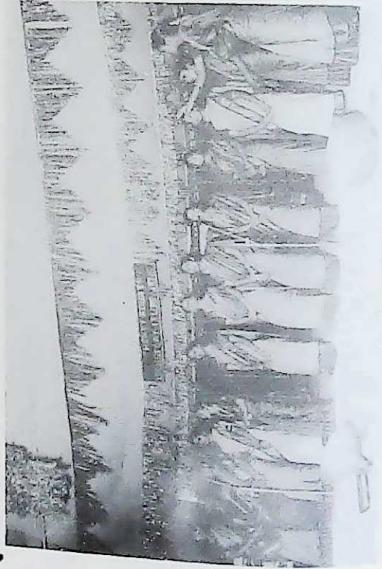
Union Valedictory - Chief guest K. Ravi

Dr. Badrinath with Graduates

Chief Guest Dr. Badrinath

College Choir

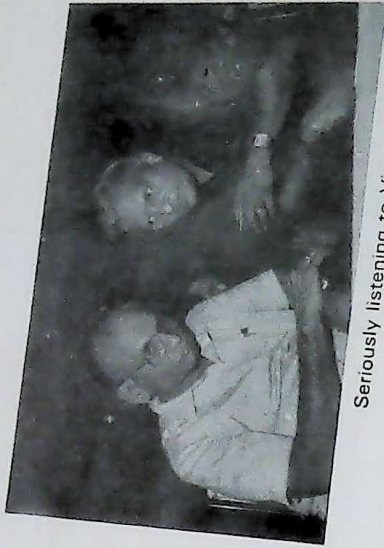
Traditional folk dances which has not yet lost its

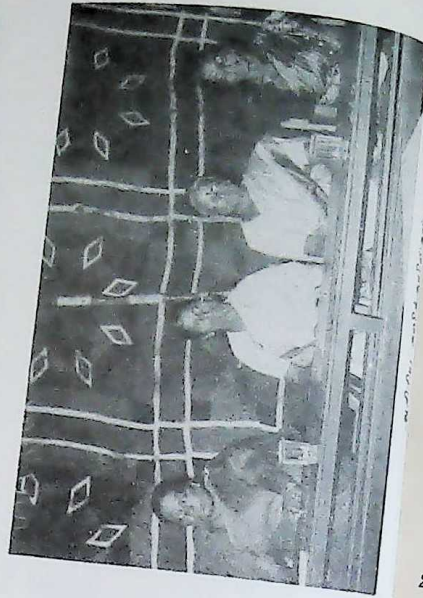
Our Chairman welcomes
Mr. Sivan Nair & Mrs. Usha Nair

So long Our Chairman appreciating the service of 2 retiring staff members
— Miss. V.S. Jayalakshmi & Miss. R. Renuka Devi

Seriously listening to Visu!!

SMRTI Inaugural
Thirumathi Visu lighting the lamp

கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் பெற்ற வெற்றி.

வ.எண்.	நடைபெற்ற இடம்	போட்டி	பரிசு பெற்றோர்	பரிசு
1.	ஸ்ரீ அரிஹானி ஜெயின் மண்டல் சென்னை - 79	பேச்சு	டி. சுவர்ணலட்சுமி முதலாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	முதற்பரிசு
		கட்டுரை	விஜயசாமுண்டஸ்வரி மூன்றாமாண்டு கணிதவியல்	இரண்டாம் பரிசு
			சி. வி. கமலா மூன்றாமாண்டு வரலாறு	முதற்பரிசு
2.	சிட்டுக்குருவி வானொலி சிறுவர் சங்கம்	கவிதை	எஸ்.செல்வபாக்கிய மணி இரண்டாமாண்டு இயற்பியல்	முதற்பரிசு
			வா. அகல்யா மூன்றாமாண்டு கணிதவியல்	மூன்றாம் பரிசு
			கு. ஸ்வப்னா மூன்றாமாண்டு பொருளாதாரம்.	முதற்பரிசு
			இரா. பிரிய ஜோதி இரண்டாமாண்டு தாவரவியல்	இரண்டாம் பரிசு
			வி. பி. ஜெயந்தி இரண்டாமாண்டு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு
			எஸ். சந்திரா முதலாமாண்டு வணிகவியல்	மூன்றாம் பரிசு

3.	உலகத் தமிழர் மாமன்றம்	சிறுகதை	வி. விஜயலட்சுமி முதலாமாண்டு வணிகவியல்	முதற்ப பரிசு	5.	ஸ்ரீசத்யசாயி சேவாநிலையம்	பேச்சு	வெ.பூஷணம் இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	ஐந்தாம் பரிசு
			வெ. பூஷணம். இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	மூன்றாம் பரிசு			கட்டுரை	வெ.பூஷணம் இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	மூன்றாம் பரிசு
			பி. ஜெயலட்சுமி மூன்றாமாண்டு பொருளாதாரம்	முதற்ப பரிசு	6.	கல்லூரிநிர்வாகஇயக்கம் புரட்சித் தலைவரின் பிறந்த நாள்விழா	பேச்சு	ஆர்.சீதாலட்சுமி முதலாமாண்டு கணிதவியல்	முதற்பரிசு
நாடகம்			செ. அமுதா மூன்றாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்.	முதற்ப பரிசு	7.	கம்பராமாயணம் விவேகானந்தர் கல்லூரி	பேச்சு	ஆர்.சீதாலட்சுமி முதலாமாண்டு கணிதவியல்	மூன்றாம் பரிசு
			டி.ஜெ.ஜீனத் மூன்றாமாண்டு கணிதவியல்	முதற்ப பரிசு	8.	மலர்கள் இலக்கிய வட்டம்	சிறுகதை	அனந்தலட்சுமி இரண்டாமாண்டு பொருளாதாரம்	மூன்றாம் பரிசு
4.	அன்னை தெரஸா பல்கலைக்கழகம்	கவிதை	வி.பத்மினி முதலாமாண்டு வணிகவியல்	இரண்ட பரிசு	9.	மாநிலக் கல்லூரி	சிறுகதை	இரா.பிரியஜோதி இரண்டாமாண்டு தாவரவியல்	நற்சான்றிதழ்
		கட்டுரை	வெ.பூஷணம் இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	நற்சான்			அறுவை	காஞ்சனா மூன்றாமாண்டு பொருளாதாரம்	இரண்டாம் பரிசு
		பேச்சு	ஆர்.சீதாலட்சுமி முதலாமாண்டு கணிதவியல்	முதற்ப பரிசு					
		பேச்சு	சி.வி.கமலா மூன்றாமாண்டு வரலாறு	மூன்றாம் பரிசு					

Laughter

Anger

Surprise

Its
Lashes
portrayed

Sobbing

Humble

Envy

Though all these appear on the same face,
The 'lashes' differ in every case

JATHIMA MARA
□ ... Left

GAMES TEAM

Hand ball

Volley ball

Kabaddi

Kho Kho — South Division winners -
4th successive year

Foot ball

Sports

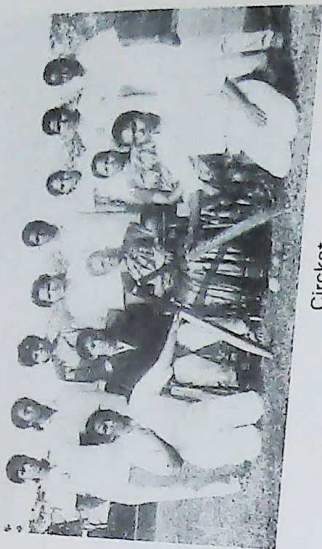
Athletes

Table Tennis

Hockey — South Division winners -
5th successive year

Cricket

University blues

TWENTY FOURTH ANNUAL SPORTS MEET - REPORT

Distinguished Chief Guest, Respected Chairman, Secretary, Correspondent, members of the Managing Committee, Principal, Dear Colleagues and Students.

It is my rare honour this afternoon to present a brief report of the activities of sports and games this year, at this Twenty Fourth Annual Sports Meet. The year began with a silver lining in the arena of sports achievements, when at a solemn function the Vice-Chancellor of the University of Madras presented our college with a merit certificate on 9-7-91 for producing the second largest contingent of twentyfive university players during 1990-91. Further the college teams won a roll of honour recording better participation at the Inter-Collegiate, Inter Divisional, Inter - University and state level.

At the Inter-Collegiate tournaments of the Madras University South Division in September 1991, our Hockey Players lifted the trophy for the 5th successive year. Ten of our college Hockey players, R, Shanthi, R. Leela and M.Sheela II B.Com., J. Cicily Josphine and P. Rekha of I B.Com., Swarna Manjula of III B.A., Economics, Roopa Ravindran of II B.A., Literature, K. Manimekalai of III Economics, Selvi, V. Chitra of I B.Sc., Statistics and S.Chitra I Physics, were selected to play for the South Division of the Madras University. They won the Inter-Divisional tournament. Seven of these players R. Shanthi, R.Leela, M.Sheela, J. Cicily Josphine, Manimekalai, P. Reka and Roopa Ravindran have been selected to the University Hockey team. They played the All India Inter University at Tirunelveli under the captaincy of M.Sheela of II B.Com. of our college. Further, R. Leela, M.Sheela and J. Cicily Josphine participated in the 16th Womens' Nationals at Bangalore and the 2nd Federation cup at Pune. Again J. Cicily

Josphine won the rare distinction of being the captain of the state team at the 45th Senior Nationals held at Bangalore.

At the Inter-College Kho-Kho Championship our college team emerged winners. Six Players K. Sujatha and M. Anitha of III B.Com., C. Rajeswari of III Economics, J. Germin of II B.Sc., Maths, Sudha Nair of II B.A., Economics and P. Geetha of I.B.A., Economics were selected to play for the south Division. The Team secured the Runners-up at the Inter Divisional tournaments held at Salem. Four of these Players K.Sujatha, M.Anitha, C. Rajeswari and J. Germin have been selected to play for the Madras University. They played the Inter-University matches at Jabalpur.

The college team annexed the winners trophy at the Inter-Collegiate Shuttle badminton tournament held on 10-9-1991. Vibakiran of III B.Sc., Botany and L.Lavenya of II B.Sc., Botany played for the Division. They secured runners-up title at the Modi Inter-Collegiate Shuttle Badminton tournament held at M.I.T.

At the Inter-Collegiate Kabbadi tournament our college team fared well. Four players, A. Metilda of III B.Com., V. Sasikala of I.B.A., Literature, S. Anbarasi and C.Rama of I.B.A., History played at the Inter-Divisional tournament at Salem and S. Anbarasi and V. Sasikala got selected to play for the Madras University. Further C.Rama, S. Anbarasi and V. Sasikala have been selected to play for the State of Tamil Nadu.

The Inter-Collegiate Cricket tournament was held on 19th, 20th and 21st of August 1991 and our college won the Runners-up title. Five players, G. Banu of III B.Sc., Chemistry, Vijaya Samundeswari of III B.Sc., Maths, P. Vijayalakshmi of II B.A.,

Economics, Kurella Sadana of III Statistics and L.Ester of II B.Com., played for the Division and G. Banu got selected to the Madras University team as well as to the Senior State Team. In the game of Handball G. Vidhyakumari of III B.Com., and B.Vijayalakshmi of III Botany played for the Madras South Division and G. Vidhyakumari won a place in the University team.

At the Inter-Collegiate Chess Championship, T.V. Suganya of III B.Com., lifted the trophy. She won the runner-up shield at the Inter-Divisional tournament.

Our College Basketball team won the runners-up title. Four Players B.Vijayalakshmi III Botany, S. Nirmala and T. Beula of II B.Com., and K.Shoba of III B.Sc., Physics played for the South Division. S. Nirmala has been selected to the University team. The Basketball team won two shields at the Inter-Collegiate open tournaments conducted by the Hindustan College of Engineering at Kelampakkam from 28-2-1992 to 2-3-1992 and by the Anna University at Guindy from 3-3-1992 to 5-3-1992.

At the Inter-Collegiate Ball Badminton tournament our team won the runners-up shield. Two players Roopa Ravindran and C. Jayanthi of II B.A., Literature played for the South Division. At the Ball Badminton open tournament conducted by the Southern Railway our college team won both the Fives and Doubles tournaments. R. Priya of I B.Sc., Maths, our Table Tennis player got selected to the Tamil Nadu State team which played the Nationals at Erode.

In the game of Football four of our players R. Sathyabama of III Botany, P. Vijayalakshmi of III Economics, A. Poornima of II B.Com., and V. Vidya Naidu of I.B.A., Literature got directly selected to the University Team. P. Vijayalakshmi and K.Kanchana of III B.A., Economics, V.Vidya

Naidu of I Literature and J.Jayanthi of Botany played at the Junior and Senior National Championships for the State of Tamil Nadu.

At the 25th A.L. Mudaliar Silver Jubilee Commemoration Athletic meet our college team won the First Place in March. Sangeetha S.Kumar of I B.Sc., Chemistry secured two second places in 400 mts hurdles and 400 mts Race. B.Vijayalakshmi of III Botany secured First Place in Discuss throw in a contest with the colleges under Madras University. Sangeetha S.Kumar deserves our special congratulation for getting selected to state Athletic Teams and for securing second place in 400 mts Hurdles at National meet held at Bangalore.

The Inter-Collegiate staff matches Ball-badminton, Shuttle badminton, Table Tennis are scheduled to be held this month. As in the last few years, it is hoped that our staff teams would win all the tournaments.

It deserves special mention on occasion that our college has lifted Trophy for South Division Inter-Collegiate overall championship for the Fifth successive year. Further in producing the largest number of University Players in the South Division college tops the tally. Among all the colleges affiliated to the Madras University our college stands second for the third successive year with 24 university players this year. Various teams added more feathers to their caps when a total of 16 players got selected to the various state teams of Tamil Nadu.

In conclusion, I am glad to state that this year under review has been one of the best in participation and achievement in the various games and sports. This has been possible only with the help of all concerned. Let me extend my heartfelt thanks to the benevolent Chairman, Correspondent, the manager

Committee and the Principal for admitting and encouraging students talented in sports and games and extending financial assistance to them. It is my duty, in this connection, to extend my sincere thanks to all my colleagues for their unflinching co-operation and for their perpetual inspiration to the players.

The members of the staff of various teaching faculties evince genuine interest in Sports and Games. Apart from setting an example worthy of emulation by winning the Inter-Collegiate staff matches the members of the staff have been instituting a large number of cash awards to deserving sports girls to instil enthusiasm. In a spontaneous gesture to the cause of sports Prof. T.V. Jayalakshmi instituted two awards of Rs.500/- each last year. The same spirit of encouragement has been kept up by all and nine more members of the teaching staff announced further awards. Mrs. Chandra

Madhavan's award is earmarked for the best deserving player, Miss. Kanakavalli extends a prize to the best ball badminton player, Mrs. S.Kannamma to the best Hockey player, Miss. Maya K. Mudbhatkal to the best Kho-Kho player, Mrs.Kanagamani Balasubramanian, to the best Volley ball player Mrs. Anandhi Jayakumar to the best Kabbadi player, Mrs. Mañgayarkarasi to the best Football player, Mrs.T.Sachidevi to the best Table Tennis player, Mrs.K.Pushkala to the best Basket ball player, Mrs.R.Geetha and Mrs.K.Rajeswari to the best shuttle player and Dept. of Com. to the best Chess player.

Finally let me windup this report congratulating all the prize winners at this sports meet. However, for all those who participated in right earnest and lost, I wish better luck next time.

Thanking you,

ENGLISH ESSAY COMPETITION

THE GRIPPING EFFECT OF ADVERTISING IN THE MODERN WORLD

First Prize

Advertisements - this word has nowadays become very common in our life. Where ever we see and hear-its advertisements. Even before a product comes to the market, it is made popular by advertisements. In our T.V, radio and even in newspapers we see advertisements. This method of advertising is not a very recent method. If we look long back at the past, at the time of the reigns of Kings and Queens, we may notice its influence. Whenever a thing is given to them by name of gift or when it is sold, we may infer, that before doing so, its better qualities are tested and stated.

The method of advertising works upon a very clever idea of brainwashing. When ever the same thing is repeated our internal mind records it and reproduces it when the need arises. This is the main principle followed by the advertisers.

The effect of advertising in the modern world is very clear. Nowadays every second a new product is formed, and, it is advertised, and soon after, it gets sold. This with all our modern methods is worth encouraging. But when we actually see the mode of its being carried out, we find that it causes a great deal of sorrow.

Advertisers who want their products to get immediate results are ready to spend lot of money on advertisements. They select beautiful and attractive models - Women, we might have noticed that even for men's panties, and for shaving creams, a woman with half dress and with her hair spread on her shoulders is used as a model. This sort of advertisement reduces the dignity of

woman. Woman is not meant for ornamental only.

Young children, both boys and girls their teen age, get attracted by the glamor with the world of advertisements, shatters the dreams of their parents. It is acceptable all that, advertisements also spoil every thing like Cinema.

Apart from it, nearly seventyfive per cent of the goods advertised are not upto the mark. They cause great deal of trouble rather than comfort.

Some years back, two medicines were advertised greatly for pregnant women. They proved the ill-effect of advertising. They were prescribed for the morning sickness of pregnant women and for vomiting. Many ladies who were carrying believed in these medicines and they took them. But do you know the result? The children born to them were with flippers, instead of arms and legs and some of the children were vegetarians. This result caused a great crisis at that time and even those medicines were banned. The results that had happened could not be corrected.

Advertisements which are worth being accepted. Nowadays all products are advertised without being checked for their worth. Because of this many undesirable consequences arise. Advertisers must realise that these advertisements play an important role in the life of each and every individual. They must understand that a person fully depends upon them before buying a new product. So they must try to give the level best, to give all facts. They must

V. AR
I. BO

their choice of goods worth advertising before doing the same. They must try as far as possible to produce decent advertisements, without hurting any community.

There is no doubt that advertisements have become an essential part of our life. But one must understand before buying, to make

the right choice according to one's intellect and not merely due to any attraction. Advertisements are now filling up every part of our life. Its gripping effect in this modern world can be understood by anybody. They fill the mind of every individual from a child to a grand parent. Advertisements are the key to the entrance of a modern world.

LIFE IN ACTION--NOT CONTEMPLATION SECOND PRIZE

What is life? A question too profound for a common man to answer. But it can be simply put like this-- life in action, action in life. What distinguishes the state of life from the state of death? Definitely, it is action that characterizes life and not inaction which literally means death.

Evolution of man on Earth has been a long process. The living being has passed many stages of physical and mental growth to blossom into what man is in the modern times. Adaptability has been his greatest advantage and physical and mental action, his greatest strength. He worked through his obstacles in the past and continues to do so even now. Mere contemplation would never have enabled him to go forward in life.

What is action and what is meant by contemplation? These are the next inevitable questions that confront us. Any kind of productive or constructive work, be it mental or physical, is action. Man cannot live without doing anything. Work is in his blood. It is his habit, hobby and livelihood. He considers work as worship.

Contemplation is a mental activity often indulged in by man. He often contemplates his future. But contemplation above a limit is not only worthless but dangerous. Building empty castles in air will not help him to gain anything. There is a story about a beggar who after begging a bowl of rice, came back to his hut and started wishfully contemplating his future. He imagined that he sold that rice to buy a chicken. He then raised the chicken and the hen laid many eggs. These eggs were hatched to bring forth many chickens. He then sold these chickens and bought a goat. After some days, he bought two cows, and finally he decided to marry. He married and had two or three children. One day, playing with the children, he got angry and

slapped one of them. Although all this is mere imagination, the beggar really tried to slap 'his children'. Instead, he struck the bowl of rice and he lost his meal that day.

This story aptly illustrates the danger of mere empty contemplation indulged in. We should always work, do anything we can or like to; but never be idle.

"An idle mind is a devil's workshop".

One might argue that a man who is automatically indulges in many activities-- breathes, eats, takes bath, dresses himself, talks, laughs, sleeps. So where is the time he is idle? He is never idle. He is never inactive. But does the person who puts this argument know that there is a lot of difference between existing and living? The routine activities of man listed above are the basic activities which an able-bodied living man has to do to exist in this world. But is Man's life worth anything else? As mentioned before, Action is any kind of productive or constructive activity. It can be mental, physical or even spiritual. Physical activities are the most accessible kind of work for man. Any person can indulge in physical work. The mental or intellectual plane of activity is a little higher. Men have been a little more advanced to excel in this kind of activity. The spiritual world is exclusive to that of the chosen few who can rise above the common humanity and attain enlightenment. This division, by no means, devalues the value of these three kinds of activities. It is just meant for convenience in explaining the variety of fields available to

Another argument may be this -- the poets and writers practically live in their world of contemplation. They produce mere 'fiction' which is nothing but a product of 'imagination'. But why do we forget the vigorous intellectual exercise undertaken

A. GEETHA
III Literature

these men of letters to build a world of reality out of nothing? They do not build castles in the air. To the airy nothing they give a name and a location. The world they present in their novels reveals to us the variety of human beings and their inter relations in this world in a microcosm. In their poems the poets open to us their treasure of ideas, truths that never strike us otherwise, vices that sometimes escape our censure. The writers hold a mirror to us in which we see ourselves in every possible light. But for their devotion to their work, we would have sunk deeper into the quagmire of material illusion.

Of course man should work. But work should not be destructive. The progress of science has revealed both the constructive and destructive abilities of Man. On one hand we have improved our state of living, on the other hand we are fast losing our moral

responsibilities as is revealed by the invention of such destructive devices like bombs and missiles.

We should not be workaholics either. There should be a balance in Man's attitude towards life. His activities should have frequent breaks for revitalization and spiritual contemplation which should lead to more constructive impulse in him.

I would once again like to stress that action alone carves a separate identity for every individual. In this world of increasing population, we should try our best to decrease the pressure on Mother Earth by living in harmony with the constructive Nature. Action alone will be man's support on Earth and Salvation in the other world. Inaction will prove his death in both this world and the next.

SHORT STORY COMPETITION

IS SHE BORN TO DIE ? FIRST PRIZE

It was dark everywhere. Deepa was alone, shivering with cold and fear. She was struggling to overcome her fear. 'For a woman to be out at such a time all alone is dreadful in free India' she thought. Although all Indians are her brothers and sisters, she could not feel secure. Why then did she come out? It was to save herself from the clutches of death.

Deepa gave a sigh of relief when she reached her destination safely. She rang the bell and waited. After a little while, the door was opened. Her parents were astounded to see her alone at a time when everything was so still everywhere. They were impatient to know what had happened. At first, Deepa stammered. Then she broke out, "oh! Mother, We are cheated. I can no longer live in that house. They are not human beings. They are beasts who beat and torture me day and night for money. The 50,000 you gave during my marriage just 3 months before is not sufficient for them. For the past 2 weeks, they had been torturing me to get 10,000 more from you. I had been resisting it to the possible extent. But today they threatened to kill me. My husband tried to stab me. Somehow, I managed to escape unscathed. I'll never again go there". She cried bitterly as she finished her tale.

After a moment's silence, her father said, "Don't worry dear, it will be alright. Go to bed now. We shall come to a decision tomorrow".

The next morning as she was having her breakfast, her father started slowly, "Deepa! You are an educated and learned girl. You know our family's problems. We have to

arrange your sister's marriage. If you don't live with your husband, it will affect your future".

"But why should it affect her future? I am not committing any crime" replied Deepa.

"Don't be silly Deepa. I will talk to your husband. Everything will be alright. But you must return to YOUR home". Deepa was shocked. She couldn't react at all. She yielded to her father's words mechanically.

"Please accept this Rs.6,000 now. I will give you the rest within a month's time". Deepa pleaded her father with Sekhar, her husband. And he apologized to Deepa's husband and mother-in-law several times for his daughter's unruly behaviour. At last, Deepa's mother-in-law granted pardon and agreed to let her in.

After Deepa's father left, her husband grinned at her and said, "I knew that you would come back. After all you are a woman. How can you live without me? Who will respect you if you live alone?"

"Why can't I? I am not born to die at my hands" Deepa said angrily. Before he could raise his brutal hand to beat her, Deepa's hand rose and to the great astonishment of her husband and mother-in-law, she slapped him as much as her soul wished. They were taken aback by her act. Without uttering a word, she packed up her things and left the house. She got admitted in a ladies' hostel. She managed to get a teacher's job in a school. She looked forward to a fresh, happy and peaceful life. Will the society accept and help Deepa's rather,

A.R. Ananthalakshmi
II Economics

THE EXPLODING SECRET SECOND PRIZE

V. Arthi
I Botany

Sankar was sitting quietly in the beach looking at the never ending waves. His life had also become like that, a never ending wave of abuses, for no fault of his. He was a computer engineer with first class, but with no job. His parents, brothers and sisters who were employed harassed him, and abused him. He did not want to go to his house. He remembered what happened the previous night. When he was taking food at night, the only time he takes food, his father came to the kitchen and commented "The only work you do is taking food Useless fellow". He got up immediately and till 5 o'clock today he was without food. He remembered his mother who was the only person affectionate towards him. He wanted to get work and do something for his mother. He sold his blood and with that money he purchased a shawl for his mother. But his brother's wife came and informed his mother and brother that the money she had in her bedroom was lost.

His brother accused him of theft and drove him out. Sankar was here in the beach determined to end his useless life.

Sankar felt a hand on his shoulder, and turning back, he saw his collegemate standing there.

"Sankar why are you sitting here at this late hour? Why are you looking so morose?"

Sankar told him his entire story and Mr Dharan his friend consoled him and asked him whether he was prepared to accept some dishonest work which would fetch a lot of money.

Sankar knew that Dharan was involved in illegal work, when he was in college, but never expected him to turn out as a criminal.

"Any how what is there to lose", he decided and agreed to Dharan's plan. A

foreign agent paid money to Dharan and his group to create havoc in the country by bombing.

As a first step and as per Sankar's idea, Sankar and Murthy, one of the accomplices of Dharan met the A.C. Mr. Chellappa and had an interview with him regarding the "Modus operandi" of the police in trying to locate the crime.

They recorded the entire interview and came back. Sankar purchased the necessary things and started preparing the circuit for the bomb.

Later, the A.C. got a call from Dharan that a bomb was planted at the Employment Exchange and if possible to go and save the place. The A.C. along with his aides immediately went to the place and ordered his deputies to be at a safe distance.

When one of his deputies went near, he called him.

"Hey friend! Don't!"

Immediately there was a blast and one portion of the building crumbled. The police was dumb founded.

The next day again there was a call that a bomb was planted at the museum. "It will go off at 12 o'clock". the voice said.

The entire place and its surroundings were completely searched by the bomb squad, but in vain.

As 12 o'clock approached, the A.C.'s heart skipped beats and he called all his officers to be on alert.

He told them "Hey friends" be careful! But before he finished his sentence the bomb went off.

The C.M., The press, the Public were tearing the police, but without any clue. The police were in a dilemma.

The third day also a voice said that the railway station was the next target. The A.C. was unable to go there as his wife had heart attack, and he went home. Meanwhile Sankar had got a salary of 10,000 Rs. For the first job and Rs.20,000 for the second job. Even though his partners had warned him that in his job there should not be any affection, he sent Rs.5,000 to his mother. Meanwhile the police went to the specific railway station, but the bomb didn't blast. They searched the place and found the bomb. The bomb was made up of expensive parts which were sold in only 3 shops in the city.

One of the Officers Mr. Shanmugam went to those shops and after drawing blank at 2 shops, he came out successively with the description of the person who has purchased the chips.

Previously the inspector had located a piece of a shirt's collar near the bomb site from which he was able to locate the tailor's name. A computer drew the picture of the described person who had purchased the chips and that description exactly tallied with a person who came to interview the A.C. (At that time the inspector was with him).

On enquiring it was revealed that no paper of that sort existed and the interview was carried out for some other purpose. Mr.

Shanugam went to the tailor's shop and found out the address of the person of the shirt. When Mr. Shanmugam went to the address of Sankar, for the address to be his, his elder brother greeted him with words, whether they wanted his brother.

He informed them that Sankar was fond of his mother and if an advertisement was given in the paper that his mother was serious, he would come to the hospital, that the police could nab him.

The advertisement was given in leading news papers. In the evening he received a call from the brother that Sankar was captured.

He was brought to the police station, the enquiry was done. Sankar refused to open his mouth. But when the fact, the dying mother wished to see him, was told him, he finally broke the secret.

In some foreign banks, the account operated by the owner by the method of recognition. This same method was used by Sankar.

When Sankar interviewed the A.C. found that the A.C. uttered the word "My Friend!" regularly. So he recorded this in the memory of the bomb and when the word was uttered by the A.C, the bomb exploded and it burst.

Everybody was fascinated by the idea of Sankar and by the details given by him, the whole crew was captured.

POETRY COMPETITION

NOBODY'S CHILD FIRST PRIZE

J. Bhuvaneshwari
II Botany

Here beneath the pile of junk
In a lonely moonlit street,
With loneliness so over drunk;
I stretch my aching feet.

Pitied by the passers by;
I'm having my daily bread;
As and when I feel and cry,
I'm quenching my daily thirst.

With thoughts that drift to past,
And eyes that lost their sleep;
I think about the darkest day;
When into this world I peeped.

Thrown out of a heartless womb,
Into the deep gutter;
By a mother who failed to bear,
My very presence with her.

While throwing me she just forgot,
Her flesh, her blood and mercy;
As how she forgot the results of it;
When she was in ecstasy.

And from the day I laid myself,
In this wonderful world;
No joys, no smiles came to myself
No tears of pain were dried.

No answer to my wailing calls,
And no "mum" to embrace me;
No candies, flowers, playing toys,
And no arms to fold me inside.

No kisses in the time of joy;
That riches can never buy;
No dad to tell me "Naughty boy!"
When I'd spoil his old blue tie.

No morning prayers in my home;
To bless the family;
Nor thanking God, His blessed boon;
To have kept the day lively.

No cosy couch to lay my head
After a tiresome day;
Nor a little nest with a singing bird ;
To shoo my pains away.

Crying through a darkest night ;
Crying out to you :
Will anyone here pity my plight ?,
And say "I'm a friend of you?"

But inside my very heart,
A pain runs so wild;
Will someone get me a mother?
I'm a nobody's child!

WHITHER VERDURE SECOND PRIZE

N. Sujatha
II Computer Science

" Hi there ! Listen to me !"
Said a voice beckoning me
I turned back with awe
There a tree I saw.

Huge branches had he
High and mighty was he
So I went near him
To hear what troubled him

"I'm a livin' being
Born for your well being
Selfish I'm not
For I help you with your want.

I ply you with fruits
But you take me away by roots
I beautify you with flowers
But you treat me like left overs.

I give you shade
But you dig me out with your spade
You use my blood as wax
And cut me down with your axe

You use my body as timber
And do nothing to remember
Me, So pay heed to my words
To make myself the home of birds.

For, it was truth I spoke
So don't chop me down with a stroke"

I listened calmly
And truth dawned on me slowly,
Yes, How stupid we people are
Not to realise what trees are for!

I promised him with a smile
To spread his message a mile,

So here is the message
Spread it till your old age,

"DON'T CUT TREES
FOR THEY'RE OUR NATION'S NEEDS"

ESSAY COMPETITION ON OIL CONSERVATION

OIL CONSERVATION First Prize

B.L. JAYA REDDY
B.A. III Lit.

Conservation of resource has become an important subject in the field of geography of resources. Conservation has been given many meanings. For some it is protection of resources, where to others it is, not to use some of the exhaustible resources, in scientific meaning conservation of resources means "the rational utilisation of environment to provide highest sustainable quality of living for mankind" E.W. Zimmerman has stated conservation of resources is any act reducing the rate consumption of exhaustion for the purpose of benefitting posterity.

The increasing population and boost in industrial growth has led to an increase in consumption of exhaustible resources like petroleum.

What is meant by exhaustible resources? The resources of nature which are available for fixed period and will get exhausted after their maximum consumption are termed as exhaustible resources. Minerals and Fossil fuel are good examples of such resources. Here as the concern is over oil conservation lets leave the rest. The fast industrialization has resulted in wider exploitation of mineral such as petroleum. Their stocks and reserves are gradually getting exhausted. The rate of formation through geological process is very slow and insignificant compared to the rate of consumption. Thus all minerals are finite and exhaustible resources available to man need a wise use.

What is meant here by the term 'Wise use'? 'Wise use' meaning using it rationally. Modern industrialization, transportation and economic development are the result of faster growth of energy resources. Petroleum has turned out to be the highly used energy

resources which are used as power for machines industries and transport systems.

By a rational use of petroleum man can save it from being exhausted because he can save from such a disaster. Now let us probe the reasons why petroleum will be exhausted because petroleum like coal is a fuel mineral a purely exhaustible resource. Following are the reasons why it is so that it is not far that a day will come when petroleum will get exhausted.

- (i) The increasing consumption of petroleum as source of energy has led to the extraction of all available stocks.
- (ii) Petroleum is a non renewable source meaning that once used it cannot be regained.
- (iii) There are many illustrations where mineral oil wells have dried up. In some resources have come to an end, such as oil wells of upper Assam, North Appalachian and Baku region.
- (iv) The rate of consumption is far greater compared to the rate of formation. The rate of natural replacement is insignificant as compared to production.
- (v) Petroleum uses were very few in the past times. It has become almost an important source of heat light and power since 1860. It is internal combustion engines and compression ignition engines which revolutionised the uses of petroleum as a major source of energy. Today about 50% of the world's energy requirements

is supplied by petroleum. Its uses are as follows.

- (a) Source of energy for automobiles, aircraft and other means of transport.
- (b) Source of lighting
- (c) Source of lubricants for machinery
- (d) Source of raw-materials for a number of manufacturing industries such as petro-chemical and medicines.
- (e) It is easy to transport through tankers pipelines to larger distance and this reason has reduced the importance of coal to certain extent.
- (f) It is equally important in war and peace time.

(vi) the steady increase in population and so increase in its consumption rate.

Compared to the limited quantity of this resource it would not be surprising for any one to say how long will it be there to meet such varied uses. Let us probe into the distribution of oil resources in various parts of the world. Most of its resources are concentrated in Northern Hemisphere. About 55% of the world's oil resources are found in the countries of Middle East in Saudi Arabia, Kuwait, Iran & Iraq.

Although USA and India come under the leading petroleum producing countries they are also major importers of oil.

The recent Gulf War has further decreased the availability of petrol because they were used as energy source in war equipments and machines, and also Saddam Hussein set fire to various oil wells in Saudi Arabia and spilled thousands of gallons of oil into the sea endangering the marine life, causing environmental pollution and also the irrational way of setting the well on fire for his political purposes.

So all these above reasons demand for the conservation of this resource. There are various methods of conservation of petroleum resources.

(A) To reduce the dependency on petroleum by increasing the use of other alternate energy resources such as hydro-electricity, solar energy and nuclear energy, - tidal energy got from wind because any of these forms of energy is cheaper, in exhaustible and found in abundance on earth.

(B) Economising the use and consumption of petrol for these various new techniques developed by various scientists can be used such as petroleum is used as energy fuel to run automobiles. This can be substituted in vehicles which can be run by solar energy cells by LPG or even the most latest one being a newly developed fuel called gasohol which is developed by Mysore Sugar Company Ltd. This fuel is a blend of ethanol or absolute alcohol and petroleum. The advantage of this fuel as put forth by the company authorities is that this can be used without any change in the design of the carburettor or the engine and this is a great boon to fuel starved country like India and others and this has extra advantage on other energies which is thought as a substitute for petrol because unlike the newly formulated fuel gasohol other energies demand a change in the engines of the vehicles and its production cost is also bit expensive. While in countries like Brazil, where gasohol is already in use the carburettor and the engine required redesigning. The chemists in Mysore Sugars are said to have tried out different compositions of ethanol and petrol before they got the right mix which allows use without any change in the components. The required ratio is 25 percent ethanol to 75 percent petrol. This, it is claimed, would save fuel upto 25 percent and another latest substitute

found for diesel is methanol and ethanol. This is invented by the Department of Non-conventional Energy source. This can substitute 15 percent of the diesel resulting in a 30 to 35 percent reduction in smoke emission too. This mode of fuel prevents over heating of the engine and the performance of the engine is improved. Till those substitutes come into common use our people also can save petrol by rational use of it Example (i) use of clutch only while changing gear, riding the clutch wears out clutch-plate lining faster and causes power loss resulting in increased petrol consumption.

(ii) A clean filter prevents dust from entering the engine, resulting in longer engine life and lower fuel.

(iii) If the engine has low pulling power or emits smoke, then the engine must be checked immediately. An untuned engine consumes more petrol and adds to air pollution.

(iv) Use of right grade oil recommended for vehicle. While changing lubricants, adhere to the grade specified by manufacturer.

(v) Right air pressure is crucial. Under inflated tyres can cause waste upto 20% of fuel.

(vi) Use of vehicle for important cases only. use of the vehicle to go to market or to visit a close by neighbour can be substituted by walking and stopping engine while at halt.

(C) Checking the accidents and wastage of mineral oil at the time of drilling.

(D) Forming an international agreement to produce maximum amount and quantity of oil produced by any country.

So if the above measures are taken, it is not doubtful to say that we will succeed in saving most useful, precious and rare oil for the future. Thus conservation does not mean that we are not to use the available resources but rather we use them rationally, wisely and do not waste them immediately or in a short time.

OIL-CONSERVATION Second Prize

N. SUJATHA
II B.Sc. Com. Sci.

"Petroleum products' prices up",
"Oil refining capacity expansion gains urgency",
"Environmental pollution from oil spills",
'Musical chairs' in the oil markets",

How often have we been encountering such headlines in the recent newspapers! It was a bolt from the blue for vehicle owners who encountered such headlines, for, they had to face the soaring prices of motor oil and petrol. The gulf crisis has been the fountain head of the recent augmentation in oil prices. At one point world oil prices more than doubled in the wake of Iraq's invasion of Kuwait on August 2, 1990. Hence the governments in oil producing countries and the public, in oil consuming countries are in favour of world energy, most importantly oil conservation in general terms.

Oil is the most versatile, flexible and valuable of the primary fuels. It was discovered in Pennsylvania in 1859 and within a few years it was in widespread use throughout the United States. Oil or petroleum is a complex mixture of the heavier (non-gaseous) hydrocarbons. Hydrocarbons are generated in source rocks from the remains of marine organisms deposited and buried in the rocks. They are transported by surface tension and other factors into reservoir rocks, where, they accumulate in the pores of the rock and form the reservoirs of oil and gas. The exploration methods for oil include digging oil wells, drilling etc. More efficient and fruitful methods are now being employed for exploration and production of oil. More than one-third of the world proven oil resources have been found in the Arabian peninsula, in countries like Saudi Arabia, Kuwait and United Arab Emirates. If these countries were to limit their production more

severely, the production profile of oil would nowhere be near the average. The adjustment of oil demand to meet this lower production profile would take place through a response to higher oil prices leading to conservation, interfuel substitution away from oil, and possibly lower economic growth.

There is no single universally accepted forecast of the amount of oil left in the ground. The rapid growth in world oil demand has created conditions for sharp increase in price. Exploration and discovery are necessary in order to prevent the cost from rising unduly. Nevertheless, the governments of almost all the countries are becoming increasingly aware of the need to conserve their oil resources and income for posterity.

While the whole world waited for the outcome of the tension in the Gulf, oil producing countries were enjoying a crisis. The tension in the Gulf seemed to recede after sometime, just to find the oil prices soaring and the tension in the minds of millions of people all over the world mounting. A vexed consumer is said to have even remarked that, "Mr. Bush is fighting for oil and Mr. Saddam Hussein is fighting with it".

Oil refineries and oil wells were set ablaze by the scuds and powerful missiles thereby, burning the hopes and ambitions of thousands of oil merchants and consumers. This, in turn, has led to world wide inflation in oil prices and hence, day in and day out, it is being dinned into our ears through

advertisements in newspapers and electronic media that every drop of oil saved counts. It makes sense not to waste what is irreplaceable and hence conservation gains have become integral to long-term planning cycles. Efforts are not lacking in the coining of slogans such as, "Oil is too valuable to burn", "Oil is our most valuable resource and depletion rates must be limited so that it is available for future generations" etc. for conservation of fuel and exhibiting them in the public places for general awareness.

It is ironical however, to find that the major source of contamination of sea is the off shore operations. The biggest problem in marine pollution is that caused by oil. Bilge discharges, tanker washings, minor spills from oil production platforms, blowouts, rupture in pipe lines etc. are the general causes of oil pollution. The blowout of an oil well in Gujarat, the oil tanker accident off the Gujarat coast in 1985, and many such instances indicate that the world is getting increasingly exposed to the dangers of pollution due to oil. With the advent of the Gulf War, conditions have worsened since the Oceans are being constantly exposed to oil slicks which threaten the life of all marine living creatures. This continuous threat to living creatures is sure to affect the ecological balance. Nevertheless, stern steps are being taken to check the pollution and public awareness is being created through mass media. If proper steps are taken to prevent oil pollution, conservation of oil can easily be brought about.

A quarter of the world's energy is used for transport. About ninety percent of this energy comes from oil. Reducing oil consumption in the heating and electricity generation sectors is straightforward in that other fuels may be substituted. Oil conservation is and should remain the fifth fuel; and the conservation includes the following; Firstly, the avoidance of unnecessary waste of energy; secondly,

technological changes leading to improvements in the efficiency with which is used and; thirdly, changes for alternative products or alternative patterns of demand that reduce the rate of consumption. Statistical analysis can be used to give an idea of the amount of consumption of oil at regular intervals thereby increasing or decreasing the rate of conservation of oil. The most popular option for energy conservation is the technical intervention. The second option for conservation is to allow market forces to achieve an equilibrium supply - demand balance, and the third option on energy conservation is government intervention.

This need for conservation is recognised by most governments but there are at least three major classes of obstacles to changing these good intentions into actual achievements. Firstly, the governments themselves have other priorities besides conservation, for eg, the control of inflation, reduction in unemployment, investment etc. The second major obstacle is that governments themselves use much energy. Thirdly, priorities of the many individual decision makers.

The complexities of oil conservation and the uncertainties that surround estimations of how much will be achieved should not be allowed to divert attention from its importance. Conservation can make valuable contributions to the standard of living; economic growth can give rise to standards of life throughout the world. Each of us has a contribution to make whether we come from an oil exporting or oil importing country.

"Whatever happens, we always seem to lose", said a London motorist, "perhaps we should buy a bicycle". Thus, some of us take to riding bicycles, others can simply create awareness amongst people and more of us can simply use less oil and use it better. Let us remember these words, "Oil is important for our survival on this soil".

ROSE CHILDHOOD DAYS..

C.V.PADMAPRIYA
I I B.Com., (Eve)

When an evening I stood
Gazing at the soft rose bud,
It brought me fragrance so good,
Of the sweetness of my childhood.

How I long to be innocent
Just as I was as an infant.
No pride, greed, hatred and gossip
Which came in me as I grew up.

How I miss that freeness and cheer,
With no worries about the coming year,
When now I am gripped with fear
About my future and career.

How cosy was mother's lap,
And how comfortable the cradle nap,
How melodious was grandma's lullaby
All those gone with my life as a baby.

Those are the memories that I cannot forget,
And those are times that again I cannot get
I will treat them as a treasure
Which in my hard times make me fresher.

Music in the Moist Rain

Fresh winds blew with new pride,
As they detached the flowers from where they smiled.
The colour faded to be dyed afresh;
The scent scattered to be bottled anew.

Darkness played 'dumb charades'.
Thunder and lightning puzzled the sun,
The trees were dislocated from the ground,
To shelter the tombs scattered around.

Birds and Beetles babbled in glee,
Frogs and fish decided to flee
Buttercups and butterflies battled to disagree,
As freedom shut the doors in a hurry.

The earth was carpeted with soft wonders,
And coupled with fragrance that fashioned the flowers,
Nature nurtured the soul, whispering music
That mocked the meek and strangled the weak.

New life bubbled within and reached the brim,
To find a spark in the soul so dim.
The incessant rains implied steadiness, giving room
To relentless effort, that divorced the doom.

The clouds dried their tears away,
The sun swallowed the raindrops on the way.
Beauty is animate, as it acts and inspires-
To reflect, relish and renew in silence.

MEKALA CHRIS
Dept. of Co

PLAY WITH MATHS

T.J.JEENATH
III Maths

An Easy way for multiplying a No. that ends with 5 with the same number.

If you choose 75×75 for instance, get the next number of 7 i.e., 8, multiply 7×8 , we get 56.
Now, put the answer as 5625

ALGEBRAIC NUMBER

You can write down any three figure number with condition that the first & last figure of the number must be different. Now, reverse the number and subtract the smaller from the greater.

If you choose 389, for instance, the reverse is 983, the subtraction gives $983 - 389 = 594$. Now reverse the new number, which is 495. Add the new number and its reverse $495 + 594 = 1089$. No matter what numbers are chosen, the answer will be 1089.

ARITHMETICAL MAGIC

Ask your friend to think of any number, you can say the number in your friend's mind very easily by the method given below.

If he/she chooses 89, ask him/her to multiply with 2 and add two to the total. i.e., $(89 \times 2) + 2 = 178 + 2 = 180$.

Now multiply $180 \times 5 = 900$.

Ask him/her to give the answer. In your mind you minus one from that number leaving the last digit.

WEDDING INVITATION

Mr. & Mrs. BALANCE SHEET

request the pleasure of your company with family & Friends on the occasion
marriage of their son.

Chi: ASSET

with

Sow: LIABILITY

between 11 p.m. and 12 p.m.

on the last day of the Financial year at the Journal Hall
Reception: Hotel Ledger (Opposite to Credit College)

Trial Balance - 600 044

Light Music: **Goodwill and Party**

With best compliments: **SHARES & DEBENTURES**

H. LAV
III Res:-

S. PARVATHI
I Litt

How do you Spell Wrong?

"R - O - N - G".

"That's Wrong".

"That's what you asked for, Wasn't it?"

"Last week I took the first step towards getting divorced.

"Did you see a Solicitor?"

"No. I got married".

"Do you have difficulty in making up your mind?"

"Well, yes and no".

A Farmer was showing his farm to one of his friends. Later he asked his friend,
"How many sheep do you think there are in the flock?"

Friend - Above five hundred.

Farmer - Absolutely correct. How did you guess it?"

Friend - Well, I just counted the legs and divided the number by four".

A patient was becoming well in the Hospital. He was speaking to the Doctor
when the Doctor came to him. Doctor told "You've been a pretty sick man,
In fact I may say that it was only your strong Constitution that pulled you
through?"

"Well", said the convalescent, "I hope you will remember that when you make out
your bill".

தமிழ்ப் பேரவை

'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்'

என்று போற்றப்படும் செந்தமிழின்
புகழ் பரப்பி வான் தமிழுக்கு வளம்
செய்யும் தமிழ்ப்பேரவையின் தொடக்க
விழா 11-10-91 அன்று இனிதே
நடைபெற்றது. விழாவில் டாக்டர்
தேவத்தா அவர்கள் சிறப்பக் சொற்-
பொழிவாற்றினார். அவர் தம்முடைய
உரையில், இன்றைய சமுதாயத்தில்
பெண்களின் மீது துணிக்கப்படும்
வரதட்சணைக் கொடுமைப் பற்றி
எடுத்துக்கூறி அதைக் களைவதற்குப்
பெண்கள் முன்வர வேண்டுமென்று
வலியுறுத்தினார். எல்லாத் துறைகளிலும்
பெண்கள் சிறந்து விளங்க பெண்கல்வி
அவசியமென்று வலியுறுத்தினார். இளைய
சமூகத்தினர், தாங்கள் பெற்ற
கல்வியறிவினைப் பாமரரும் பெறும்
வண்ணம் கல்வியைக் கற்பித்தல் நாட்டிற்கு
நலம் பயக்கும் என்று நல்ல கருத்துக்களை
எடுத்துக்கூறினார்.

தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில்
நடைபெற்ற கவியரங்கில் 'மலர்கள்' என்ற

தலைப்பிலே முதல்வர் திருமறு தங்கம்
சேஷன் அவர்கள் துரியகாந்தியாய் மலர,
பல ஆசிரியர்களும் பலவகை மலர்களாய்
மலர்ந்து மணம் கமழ, கவியரங்கு இனிதே
நடைபெற்றது.

கல்லூரி மாணவிகளுக்கிடையிலான
பாரதியார் பாட்டுப் போட்டி, திருக்குறள்
போட்டி, அறுவைப் போட்டி ஆகியன
நடைபெற்றன.

மேலும் 'வாயுள்ள ஊமைகள்' என்ற
தலைப்பில் கவிதைப் போட்டியும்,
'நானைய உலகம் நம் தோளில்' என்ற
தலைப்பில் பேச்சுப் போட்டியும், 'வேதம்
புதுமை செய்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரைப்
போட்டியும் நடைபெற்றன. தமிழ்ப்
பேரவையின் சார்பில் பல்வேறு
இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பல
மாணவியர் கவிதை, பேச்சு,
கட்டுரைப்போட்டி போன்ற பல
போட்டிகளில் வெற்றி வாகை துடி நம்
கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

மீண்டும் மீண்டும்.....!

நேசத்துக்குரியவனே!
என் இதயமென்னும் இல்லத்திற்கு
உன்னை இன்பமாகத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டேன்.
குடிபுக வராமல் காலம் தாழ்த்தி விடாதே!
எனக்கே தெரியாமல் என் இதய இல்லத்திற்குள் வந்தவனே!
உன் வரவுக்கு வாழ்த்துகள் படிக்கிறேன் இப்போதெல்லாம்.
முகவரி தேடிய என்னை, உன் வரவு
முற்றுப்புள்ளி வைக்க வைத்து விட்டது!
முகாரிப் பாடிய எனக்கு, உன் மோகனப்புன்னகைதான்
இப்போதெல்லாம் நினைவில் நிற்கிறது!
தனிமை-சுகம், மௌனம்-சுகம்,
விடியற்காலைத் தூக்கம்-சுகம், சோம்பல்-சுகம்
என்று வெறுமையுடன் வாழ்ந்த எனக்கு,
உன் முகம்தான் இப்போதெல்லாம் சுகத்தைக் கொடுக்கிறது.
என் இனியவனே!
உன்னை என்னும்போது நான்கூட
நாழிகைப் போல அவசரமாக நகருகிறது எனக்கு!
நேசித்த உன்னை நான் இப்போது
சுவாசத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்!
உணவும் பிடிக்கவில்லை, உறக்கம் இமைத்தமுவவில்லை
உண்மைக் காரணம்
உன் நினைவு தான்!
சென்றால் திரும்பினால் நீ! நின்றால் நியிரந்தால் நீ
காதலனா இல்லை, கடவுளா நீ எனக்கு!
உயிரே!
விலகல் விருப்பத்தை அதிகப்படுத்தும்
என்பதால் தானா உன்னைச் சந்திக்கும் போதை விட
சந்திக்காத போது அதிகம் இரசிக்கிறேன்!
காதலனே!
அன்புக்குத் தவிக்கும் என்னை அரவணைக்கும்
தாயாக வருவாயா? என் இறுதி மூச்சு உள்ளவரை
எனக்கு - உன்

ஆர்-அபிராம்ஸ்வரி
சுணரிதவியல்
இரண்டாமண்டு

உதடு இனிமை, முகம் இனிமை, சுண் இனிமை
சிரிப்பு இனிமை, இதயம்.....?
உரிமை உள்ளவளாக அல்ல, உயிர்
இழந்து கொண்டிருப்பவள் கேட்கிறேன்.
வாழ்க்கைக் கரையை இல்லாவிட்டாலும்
தரையைவாது எனக்குக் காட்டுவாயா?
உன்
துணையற்ற வாழ்க்கை எனக்கு
எதுவுமற்ற தன்யம்!
என்னுயிரே!
விடியல் வெறுப்பானது எனக்கு!
கனவைக் கலைப்பதால், கனவில் நீ இருப்பதால்!
குளிரில் தவிக்கும் எனக்கு உன்
பரிவு
என்ற வெயில் கிடைக்குமா.....?
நீ சேர்ந்தால் நிச்சயம் என் உயிரில் சுகந்தம் வரும்,
சுயம்வரம் முடிக்க வருவாயா?
பணம், படிப்பு, பகட்டு, அழகு வந்த போதெல்லாம்
இழக்காத என் இதயத்தை உன் பண்பிற்கும், அறிவிற்கும்
இழந்துத் தவிக்கும் என் தவிப்பு உனக்குத்
தெரியவில்லையா? அல்லது புரியவில்லையா?
உன் அன்பு இதயத்தில்,
உன் எண்ணங்களைப் புரிந்து நடந்து கொள்ளாவிட்டாலும்
சொல்வதை நிச்சயம் புரிந்து நடந்து கொள்ள
முயற்சிக்கும் எனக்கு
அசுலமான இடம் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு இடமாவது
ஒதுக்குவாயா.....?
இறைக்கிற கிணறு தானே சுரக்கும்
ஆமாம்!
உனக்காக இறைந்து கொண்டிருக்கும்-என்
நினைவுகளை ஒருமுகப்படுத்த ஒடிவருவாயா?
எனக்காக வாழ நினைந்த என்னை
உனக்காக வாழ வைத்து விட்டாயே!
கடலளவு இல்லை, மலையளவு இல்லை.
எடுக்கும் எல்லா ஜென்மத்திற்கும் வரும் அளவிற்கு
உன் மேல்

பாசத்துடன் நேசமும் கொண்டு துடிக்கும் - எனக்கு
 உன்னின் இணையில்லா உறவு கிடைக்குமா?
 என் விழிகளுக்குள் ஒரு விபத்தை ஏற்படுத்திவிட்டு
 மௌனம் சாதிப்பது
 என் மனதிற்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது
 காதல் மெல்லினத்தால், தனிமை வல்லினத்தோடு
 தவித்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு
 நீ என்ற

இடையினம் இல்லையெனில், தனிமையில் வாடி - நான் மட்டும்
 ஆயுள் இலக்கணத்தைக் கற்பது எப்படி?
 உனக்காக, என்னை நான் இழக்கிறேன்
 இந்தத் தெய்வீகக் காதலுக்கு என் மரணம் தான் - நீ
 எதிர்பார்க்கும் மிகச்சிறிய பரிசா?
 விடியலுக்கு ஏங்கும் என் வாழ்க்கை இருட்டில்
 குளிர்ந்த முழு நிலவாக ஒளி கொடுப்பாயா?
 உதயமாவாயா?

- என் -
 கனவுகள், கற்பனைகள் நினைவாக்கப்பட
 என் கரம் பிடிப்பாயா காதலனே?
 புற அழகுக்கு மயங்கிக் கொண்டிருக்கும் - இந்த
 மதி கெட்ட உலகத்தில் என் அக அழகு - உன்
 அறிவுக் கண்களுக்குப் புலப்படும் என்ற - என்
 நம்பிக்கையைப் பொய்க்க வைத்து என்னை ஓரங்கட்டிவிடாதே!
 நான் எடுத்த இப்பிறப்பின் பயனே - உன்னை
 அடைவது தானே!
 - கடவுளிடம் -
 மீண்டும் மீண்டும்.....
 பிறவிகளைக் கேட்பேன் - நீ
 என்னுடன் சேர்வதாக இருந்தால்!

"மரம் போல்வார் மக்கட் பண்பு இல்லாதவர்" - குறள்

கவிஞரின் பரி

By
 S SHANTHI YAMAY
 11.007

கவிஞனின் பசி

திருமதி. தி. ருக்மணி
பொருளியல் துறை

சுருத்துச் சுடர்கள் சுருஉற்ற பின்னர்
எழுத்துச் சுரங்கத்தில் எத்தனை வைரங்கள்?
கவிஞனின் சுற்பனைச் சிறகுகள் விரிந்தால்
கவின்மிகு வானத்தில் இடமேது பறக்க?
சிறகிழந்த பறவையின் சிறகஞ்சு ஒன்று
இரவாய்ப் பகலாய்த்தன் இரைக்காய்க் கரைதல்போல்
ஊற்றாய்ப் பீரிடும் உணர்ச்சி நீரினை
வாசலில் தெளித்து வார்த்தைப் புள்ளியிட்டுக்
சுருத்துக் கோலமிட்டுக் கவிதைச் செம்மணிட்டுக்
கவிஞன்தன் எழுகோல் களிப்புற நடமிடும்
கோவில்மணி ஒசைதனில் கோகிலத்தின் குரலதனில்
தாவிவரும் மதலைதனில், துள்ளிவரும் கன்றதனில்,
வீசுகின்ற தென்றலிலும், வெப்பமிகு கதிர்தனிலும்,
பாசமிகு தாயிடமும், பரிவுமிகு இறைதனிலும்,
கானசுத்து மரங்களிலும், கள்ளுறு மலர்களிலும்,
மோனமிகு மலைமுகட்டை மூடிவிடும் பனித்திரையில்
ஞானமிகு துறவியிடம் நல்லறம் பெண்டிரிடம்,
தானம்புரி தலைவனிடம், தத்துவ மேதையிடம்
அறிவுமிகு ஆசானோ, ஆட்டு மந்தைகளோ,
காரிருளோ, நண்பகலோ, கவலையோ மகிழ்வோ
ஒட்டியுலர் கும்பியுடன் ஒய்ந்திட்ட ஏழைமகன்
பெட்டிநிறை பொன்னுடன் பெருந்தனக் காரர்மகன்
சுட்டுவிடும் தீப்பொறி, சுரந்துவரும் நீருற்று
பட்டுவிட்ட பெருமரம், பசும்புல் கதிரொன்று
சுழித்துவரும் நதியும், இழிந்துவரும் அருவியும்
அழித்துவரும் அலையும், கொழித்துவரும் முத்துக்களும்
செத்துவிழும் உடலும், செழித்துவளர் பூங்காவும்
எத்துகின்ற மனிதனும், ஏமாறும் மனிதனும்
பித்தனைய புலம்பலும், புள்ளினங்கள் சிலம்பலும்
கத்தியுடை வீரனும், கஞ்சமலர்ப் பாவையும்
எத்தகைய செய்தியும் ஏற்றமிகு கவியினுக்குச்
சித்துக்கள் செய்திடும் சிந்தனையைத் தாண்டிடும்.

“செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்” - குறள்

சோலை

த. அருள்மொழி
தாவரவியல்
முதலாமாண்டு

தூரியன் கதிர் வீச
சூயில்கள் இசை பாட
மயில்கள் நடனமாட
இலைகள் தாளம்போட
வண்டுகள் பாட்டிசைக்க
பூக்கள் தலையசைத்து மகிழ
சோலையில் ஓரிசைக்
கச்சேரி அரங்கமாயிற்று.

இன்றைய குழந்தைகள்

டி. ஜெ. ஜீனத்
முன்றாமாண்டு
கணிதம்

சிறகடித்துப் பறந்து திரிய வேண்டிய
இளஞ்சிட்டுகளின் மீது ஏன்
புத்தகச் சமைகள்-ஓக் பின் வரப் போகும்
முதுமையை இப்பொழுதே தூக்கத் தயார்படுத்து
கிறார்களோ?

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை” — குறள்

ஏக்கங்கள்

ஜே. புவனேஸ்வரி
தாவரவியல்
இரண்டாமாண்டு

அழுத குரல் கேட்பதற்கு அன்னையவள் அருகிலில்லை,
அழுத கண்ணீர் துடைப்பதற்கு அன்புக்கரம் இருந்ததில்லை.
மழலை முகம்தான் தனது தயரம் மட்டும் துரந்ததில்லை.
விழையும் அது பெற்றோர்க்கு இன்று வரை கிடைக்கவில்லை.

பெற்றோரும் பிள்ளைகளின் கனவுகளைச் சிதைப்பதில்லை.
அவர்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று தம் சுகமும் நினைப்பதில்லை.
இளமைக் கடலை அவர்கள் கடக்கும் வரையிலிவர்க்கு உறக்கமில்லை.
தம் மகளுக்கு ஒன்றென்றால் பெற்ற மனம் பொறுப்பதில்லை.

ஏழை வரன்களை ஏற்றுக்கொள்ள சவரன்கள் விழைவதில்லை.
பாழும் கிணறு மட்டும் மறந்தும் கூட இவர்களையே விடுவதில்லை.
கோழை பெண்களுமே இந்நிலத்தில் அந்நியை எதிர்ப்பதில்லை.
வீழ்ந்து போகும் அவர் மனத்தை ஒருவருமே மதிப்பதில்லை.

வெறும் படிப்பை மட்டும் காட்டிவிட்டால் வேலை ஒன்று கிடைப்பதில்லை.
பெரும் மனிதர்களைப் பிடித்துவிட்டால் வேறெதற்கும் கவலையில்லை.
முன்னேற்றப் பாதைகளை முட்டுகட்டை மறப்பதில்லை.
உண்மையான உழைப்பிற்கு ஊக்கமது கிடைப்பதில்லை.

முட்டி முட்டி மோதுகின்ற உழவர்களோ செழிப்பதில்லை.
ஒட்டுப் போட்ட அவர்கள் உடையில் கிழிசலுக்கும் இடமில்லை.
கட்டிப் போட்ட அவர் உரிமை இன்று வரை கிடைக்கவில்லை.
மட்டம் மட்டமாகிச் செல்லும் அவர்கள் இன்னும் உயரவில்லை.

ஏக்கங்களைச் சுமக்கும் இவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதில்லை.
நல்ல காலம் வரக் காத்திருந்து திறந்த விழி இமைப்பதில்லை.
கண நேர மகிழ்ச்சி கூட இவர்களிடம் நிலைப்பதில்லை.
எட்ட நின்று இவற்றைப் பார்க்க என் மனமும் பொறுக்கவில்லை.

“மலரினும் மெல்லிது காமம்” — குறள்

பெண் சுதந்திரம்

பெண்ணுக்குப் பெண்தான் முதல் எதிரி. என்ன புரியவில்லையா? மேற்கொண்டு படித்தால் புரியும் என்று நம்புகிறேன்.

உலகத்தில் இன்று பெண்களின் சதவிகிதம் தான் அதிகம் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். பெண்கள், ஆண்களைப்போலவே பல துறைகளிலும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு தங்களுடைய சக்திகளுக்கும் மீறி ஆற்றலையும், அறிவையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றனர். என்னதான் எல்லா துறைகளிலும், எல்லாவற்றிலும் நாம் முக்கை நுழைத்துச் சாதனைப் படைத்தாலும் நம் பெண் சமுதாயம் இன்றளவும் முன்னேற வேண்டிய அளவு முன்னேறாமல் தான் இருக்கிறது என்ற உண்மையை நாம் ஒப்புக்கொண்டே ஆக வேண்டும்.

சினித்துப் பாருங்கள்!

ஆண்களை விடப் பெண்கள் தான் பல பிரச்சினைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். இதை ஆண்கள் உணராமல் நடந்து கொள்வதைக் கூட ஜீரணித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பெண்களே பெண்களைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதைக் கேட்கும் போதும், பார்க்கும் போதும் வெறுப்பாகவும், வேதனையாகவும் இருக்கிறது. கல்வி கற்பதற்கு அதிக எண்ணிக்கையில் பெண்கள் வருகின்றனர் என்பதை மட்டும் வைத்து, பெண்கள் கல்வியைத் தடையில்லாமல் அடைகின்றனர் என்று சொல்லமுடியாது.

மிகக் குறைந்த சதவிகிதத்தினர் தான் கல்வியை முழுமையாக அடைகின்றனர். அதனால் ஏற்படும் அறிவைப் பற்றிப் படுத்தும் பெண் சதவிகிதத்தினரும் மிகக் குறைவே.

'திருமணம் என்பது பெண்களுக்கு அவசியம்'. மறுக்க முடியாத கூற்று தான் என்றாலும் நடக்கும் இன்றைய திருமணங்கள் போலியானவை. மணப் பாசம், அன்பு என்ற புதிய பந்தங்களை இருவருக்குள் ஏற்படுத்துவதே உண்மையான திருமணம். ஆனால் இன்று இப்படியா? பணமும், பகட்டும், ஆசையும் வேஷமும் தானே ஒரு திருமணத்தை நிச்சயிக்கிறது. எனவே தான் இப்படிப்பட்ட திருமணங்கள் முறிந்து போகின்றன. திருமணம் (மணம்) முறிந்தால் ஆணுக்குக் கொண்டாட்டம் தான். ஆனால் பெண்ணுக்கு? மேலும் அவள் தனித்து வாழும் பெண்ணாக இருந்துவிட்டால் கேட்கவே வேண்டாம். என்ன என்ன முத்திரைகளைக் குத்த வேதனை அடையச் செய்கின்றனர்.

ஏன் ஒரு பெண் தனித்து வாழ்ந்தாள் தவறா? 'ஆயிரம் தவறுகள் செய்யலாம் ஏனென்றால் அவன் ஆண் பிள்ளை இந்தக் கூற்று ஒழியும் வரை நம்மால் எப்படி தனித்துச் செயல்பட முடியும் இப்படிச் சொல்லியே நம்மைப் பின் தள்ள வைத்து விட்டனர் இந்தச் சமுதாயத்தினர். ஆண்கள் ஒழுங்காக இருந்தால் பெண்களாகிய நாம் எதற்கும் பயப்பட வேண்டியில்லை. ஒழுங்கு இல்லாத இந்த ஆண் வர்க்கத்தினரை ஏன் புகழ்ந்து

ஆர்-அபிராம்ஸ்வரூப கணிதவியல் இரண்டாமாண்டு

கூறுகின்றனர், இப்படி பெண்களை அடக்குவது ஆண்களைவிடப் பெண்கள் தான் அதிகம்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் எவ்வளவு கனவுகளோடும், கற்பனைகளோடும் திருமண வாழ்க்கையை எதிர்பார்க்கிறாள். ஆனால் பலன் பூஜ்ஜியம் தான். கல்யாண சந்தையில் மாப்பிள்ளை விலை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. இதோ முதல் பிரச்சினை உருவாகிறது. ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்றால், வரதட்சணைக் கொடுக்க வேண்டும். யார் கேட்கின்றனர் இந்த வரதட்சணையை? பெண்கள். ஆமாம் மாமியார் ஆகப்போகும் பெண்களேதான்! என்ன கொடுமை! 'நல்லா' கொண்டு வரும் பெண் தான் எனக்கு மருமகளாக வர வேண்டும் என்று வாய் கூசாமல் கேட்கின்றனர். படித்துவிட்டு, கால-மெல்லாம் கணவனுக்கும், அவன் குடும்பத்திற்கும் உழைப்பதற்கு முன்பணமாக நாம் ஏன் வரதட்சணைக் கொடுத்துச் செல்ல வேண்டும்?

வரதட்சணைக் கொடுத்து, தான் மருமகளானதற்கு வட்டியும், முதலுமாய், இன்று உக்கிரமாய், வக்கிரமாய் வரதட்சணை கேட்கும் மாமியார் ஜென்மங்களை என்ன செய்யலாம்?

நாம் தான் கஷ்டப்பட்டு வரதட்சணை கொடுத்து வந்தோம், தம் மருமகனையாவது அங்கனம் இல்லாமல் ஏற்றுக் கொள்வோம் என்று ஏன் நினைப்பதில்லை? ஆண்கள் அனைவரும் என்ன அதிசயப் பிறவிகளா? ஆணைப்போலவே குடும்ப கமையைத் தாங்கவும் பெண்கள் முன் வந்து விட்ட பின்னர் என்ன ஒருதலைப் பட்ச கட்டுப்பாடுகள். 'ஆணிற்குத் தேவையில்லை

கட்டுப்பாடுகள்' இப்படிச் சொல்லியே நாம் வீழ்ச்சியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். குனிய குனிய தான் குட்டுவார்கள். பெண்களே! நிமிர்ந்து நில்லுங்கள்! நியாயங்களுக்குக் குரல் கொடுப்போம். நம் உரிமையை ஆணித்தரமாக நிலை நாட்டுவோம். நம்மைப் பிடித்த வரதட்சணைப் பேய் ஒழிய வேண்டுமானால் பிள்ளைகளைப் பெற்றவர்கள் வாயை மூட வேண்டும் அல்லது 'இப்படிப்பட்ட திருமண வாழ்க்கையே தேவையில்லை' என்று நாம் அனைவரும் வாயைத் திறக்க வேண்டும்!

சுருணை, பாசம், அன்பு, அரவணைப்பு, சாந்தம், சகிப்புத் தன்மை போன்ற பற்பல நல்ல பண்புகளைப் பெற்று ரோஜா இதழ்களைப் போல மென்மையாக இருக்க வேண்டிய நேரங்களில் இருக்க வேண்டும். பெண்கள் விசுவரூபம் எடுக்க வேண்டிய சமயங்களில் எடுப்பதில் தவறேயில்லை. ஒரு வெள்ளைத் தாளில் கரும்புள்ளி வைத்து மற்றவர்களிடம் காட்டினால் அந்தக் கரும்புள்ளி தான் விரைவில் கண்களில் தென்படும். மீதியுள்ள வெள்ளைத் தாள் என்னவாயிற்று? அதைப்போல் தான் இன்று பெண்களைப் பார்க்கின்றனர். சிறு தவறு நாம் செய்துவிட்டாலும் எத்தனை எத்தனை விமர்சனங்கள், விளக்கங்கள்.

நம்மைப்பற்றி உயர்வாகச் சில சுருத்துக்கள் சொன்னால் தாழ்த்திப் பல சுருத்துக்களைக் கூறுகின்றனர். தவறே செய்யாதவர்கள் பெண்கள் என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. ஆண்களைவிட நாம் நிச்சயம் குறைந்த அளவே தவறு செய்கிறோம். விமர்சனங்களும், விளக்-

கங்களும் அவற்றை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்து பெரிதுபடுத்துகின்றன.

நம்மிடமும் பல விதமான, திருத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சில தவறுகள் உள்ளன. ஆண்கள் மட்டுமே நமக்கு எதிரியில்லை. எல்லைக்கோடு தாண்டாத, நம் செயல்களே நம்மை உயர்வுபடுத்தும். படித்த பெண்கள் அனைவருமே ஆணவம் பிடித்தவர்கள் என்று ஒரு சில பெண்களை வைத்துப் புரியாத, சிந்திக்கத் தெரியாதவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிட்டு விடுகின்றனர். நம்முடைய நல்ல செயல்களையும், சிந்தனைகளையும் செவி மடக்க வேண்டும் என்பதே 'சுதந்திரம்' என்று கேட்கிறோம். பெண்களாகிய நமக்குத் தான் அதிக பொறுப்புகள் காத்திருக்கின்றன. படிப்பது

நம் அறிவை மேம்படுத்துவதற்கு, நிச்சயமாக நம்மால், நம்மை என்ன பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடிய சமுதாய அமைப்பை உருவாக்க முடியுமோ உருவாக்க வேண்டும். நமக்கு இருக்கும் திறமை, அறிவு ஆகியவற்றைப் பிறருக்குப் பயன்படும் வகையில் வெளிக்கொண்டு வருவதே சிறப்பு. ஒரு குடும்பத்தைப் பரப்பிணைப்புடன் வைத்துக் கொள்வது பெண்ணின் சிறப்பு, பொறுப்பு. நாளை நம் கையிலும் குடும்ப வாழ்க்கை வரப்போகிறது! நல்ல குழந்தைகளை உருவாக்கும் பொறுப்பும் நம் கையில் இருக்கிறது, இருக்கலாம். படித்த நமக்கு ஓரளவு எல்லாமே நன்கு தெரியும். மேற்கூறிய அனைத்தையும் சிந்தித்து செயல் படுத்துவீர்களா மாணவிகளே!

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே.....!

கா. ஸ்ரீதர்

சாமி படத்தின் முன் இரண்டு நிமிடம் கண்களை மூடி நின்றுவிட்டு ஆணியில் மட்டியிருந்த பையை எட்டி எடுத்துக் கொண்டு அவசர அவசரமாக அலுவலகத்திற்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தான் உஷா.....

'அம்மா நான் கிளம்பறேன்.'

'இதோ வந்துட்டேன்' - டிபன் பாண்டை மூடியபடி வந்த கமலா அதை உஷாவிடம் கொடுத்தபடியே.....

'இன்னிக்கி மதியம் ஆபீஸிலே லீவ் சொல்லிட்டு வாம்மா.. உஷா'

'எதுக்கும்மா..!'

'இன்னிக்குக் கோபால் மாமா உன்னைப் பெண் பார்க்கறதுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரங்களை அழைச்சிண்டு வரேன்னு நேத்து வந்து சொல்லிட்டுப் போனார்..... அதனால தான்..'

'எனக்கு ஏம்மா..... இவ்வளவு அவசரம்?'

சமீபத்தில் நடந்த தன் அக்கா திருமணக் கடனைத் தனது பென்ஷனில் அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் அப்பாவை நினைத்துக் கொண்டு கேட்டான்.....

'ஏம்மா..... கல்யாண விஷயத்தை யெல்லாம் இப்படி அபசகுணமா வேண்டாமென்று சொல்லாதே..' இது கமலா.

'இப்பத்தான் அக்கா கல்யாணம் முடிஞ்சது, நான் வேலைக்குப் போய் இரண்டு மாதம் கூட ஆகலை அதான்.....ங்' இழுத்தான் உஷா.....

'ஏங்க சொல்லுங்களேங்க.... பேசாம பார்த்துட்டு நிக்கறீங்களே.....' நிதானமாக இருவரையும் நோக்கி நடந்து வந்த தனது கணவரிடம் கூறினாள் கமலா.....

'ஆமாம்மா நேத்து ராத்திரி தான் மாமா வந்து தகவல் சொன்னார்.... நான் தான் காலையில் உன்கிட்ட சொல்லச் சொன்னேன்.'

கொஞ்சம் சேக்கிரமா வந்துமும்மா.....' கனிவுடனே கூறி நிறுத்தினார் ராகவன்.

'சரிப்பா'

அப்பா கூறுவதின் அர்த்தம் புரிந்தவளாகப் புறப்பட்டாள் உஷா.

இயந்திர கதியில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த சராசரி அலுவலகம். எங்கேயோ உட்கார்ந்திருக்கும் முதலாளிக்கு லாபம் சேர்க்க ஒவ்வொருவரும் சிரத்தையாக... பைல் பார்த்து... டைப்படித்து... பேப்பர் மாற்றிக் கொண்டிருந்தனர்....

நேரம் பதினொன்றை நெருங்கிக் கொண்டிருக்க எல்லோர் டேபிளுக்கும் காபி வந்து கொண்டிருந்தது....

'என்ன உஷா! காலையில வந்தவுடனே மதியத்துக்கு லீவு எழுதிச் கொடுத்துட்டே....'

வீட்டிலே ஏதாவது விசேஷமா.....?' பக்கத்து சீட்டு டெலிபோன் ஆபரேட்டர் சீதா பக்குவமாக விசாரித்தாள்.

'பெரிசா ஒண்ணுயில்லேப்பா.....'

'.....'

"யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க" - குறள்

சற்று நேர உரையாடல்களுக்குப் பின் மீண்டும் டைப் ரைட்டரில் பேப்பரைச் செலுத்தி அருகிலிருந்த பைலைப் புரட்டினான் - உஷா.

கிணுங்கிய டெலிபோனைச் செல்ல-மாக்க கையிலெடுத்த கீதா..... மெளப்பீஸை கையால் பொத்தி.....

'ஹேய் உஷா..... உனக்குத்தான் யாரோ ரகுவாம்' அர்த்தத்தோடு கண்ணடித்தான்.

அடுத்த முனையில் இருக்கும் நபர் யார் என்று தெரியாததால் ஆச்சரியத்துடன் ரிசீவரை வாங்கினான்.....

'ஹலோ.....'

நிதானத்துடன் கம்பீரமாகப் பேசிய குரல் 'என் பேர் ரகு..... இன்னிக்கிச் சாயங்காலம் உங்களைப் பெண் பார்க்க வற்ற மாப்பிள்ளை நான் தான் - உங்க கிட்ட ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேசணும் உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இருக்காதுன்னு நினைக்கிறேன்' கேட்ட தொணியிலேயே மறுக்க முடியாமல் பதில் சொல்லத் தூண்டியது.....

'நீங்க எங்கிருந்து பேசீங்க' - உஷா.

இடம் சொல்லிக் கடையின் பெயர் சொன்னான் - ரகு.

'அந்தக் கடைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஆவின் புத்தககிட்ட வெயிட் பண்ணுங்க நான் இன்னும் சற்று நேரத்தில் வந்து விடுகிறேன்.'

பதட்டத்துடன் வந்த நடையையும், சுற்றிச்சுற்றித் தேடும் கண்களையும் பார்த்து 'நீங்க.....உஷா.....' என்று இழுத்தான்.....

ஆவின் புத்தில் ஃபிளாவர்ட் மிஷன் ஆர்டர் செய்தான். வேண்டுமா என்று சொல்லுங்கள்.....' ஆர்டர் உரிமையை உள்நாட்டுள்ளேயே ரசித்தான்

'சுற்றி வளைத்துப் பேச விரும வில்லை நான். இன்று மாலை நான் உங்களைப் பெண் பார்க்க வரும் போது என்னைப் பிடிக்கவில்லை என்று நீங்கள் சொல்லி விடுங்கள்.'

'ஏன்.....?' என உஷா வினவினான் 'நான் ஏற்கனவே ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தேன்..... ஆனால் அவள் என்னைப் புறக்கணித்துவிட்டு வேறொருவரை மணந்து கொண்டாள்.....' அவள் என்னை ஒதுக்கினாலும் நான் அவளை மறக்க வில்லை. அந்த நினைவோடே வாழ்வேன்.....' இன்னொரு பெண்ணை முழுமையாக வாழ முடியாது' என்று நிறுத்தினான் - ரகு.

'நீங்களே உங்கம்மா, அப்பாவிடம் சொல்லி இந்த ஏற்பாட்டை நிறுத்தி விடலாமே' என்று சற்றுக் கோபமாக கேட்டான் - உஷா

'என் பழங்கதை முழுமையும் என் பெற்றோருக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் எனக்கு ஒரு திருமணம் செய்தால் என்னை மாற்றுவதற்குத் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள்.'

அவர்களது முயற்சிக்கு நான் ஏன் தடை போட்டாலும் அவர்கள் அந்த ஏற்கப்போவதில்லை..... தயவு செய்து நீங்களே என்னைப் பிடிக்கவேண்டுமோ சொல்லி உங்களை ரொம்ப உதவி இருக்கும்.....

வேணும்னா என் நிலையை உங்கம்மா அப்பாகிட்ட எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.....'

இரண்டு நிமிடம் மவுனமாக இருந்தான் உஷா. கையில் இருந்த காலியான பெட்டியைக் குப்பைக் கூடையில் போட்டுவிட்டுச் 'சரி நான் வரேன் என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு தீர்மானத்துடன் நடந்து போனான்' உஷா.

அடுத்த நாள் அதிக உற்சாகமாக அலுவலகம் வந்த உஷா 'நேத்து நீ கேட்ட மாதிரி வீட்டில் விசேஷந்தான். எனக்குக் கல்யாணம் நிச்சயமாயிருக்கு, மத்தவங்களுக்கெல்லாம் பிறகு கூறுகிறேன்' என்று ஒரு சாக்லேட்டைக் கையில் திணித்தவாரே கீதாவிடம் கூறினான்.

கீதாவின் சினிமாத்தனமான கிண்டல்களையெல்லாம் சிரித்தவாரே ரசித்துக் கொண்டு வேலையில் ஈடுபட முயற்சி செய்தான்.

டெலிபோன் மணியடித்தது..... கையிலெடுத்த கீதா...

'ஹேய் உனக்குத்தான்' என்று கூறியவாரே ரிசீவரை உஷா கையில் கொடுத்தான்.

ஏற்கனவே எதிர்பார்த்திருந்ததால் எடுத்துவுடனேயே 'போனில் பேச வேண்டாம், நேற்று நாம் சந்தித்த இடத்திற்கு நேரில் வாருங்கள் நான் சிறிது நேரத்தில் வருகிறேன்.....' என்று போனைக் கீழே வைத்தான் - உஷா

'நீங்க இந்த மாதிரி பண்ணுவீங்கன்னு நினைக்கலை. கொஞ்சம் கூட யோசிக்காமல் என்னைப் பிடித்திருக்கிறது

என்று கூறியவுடன் ஷாக்காகிவிட்டது. எனக்கு

ஏன் இப்படி செஞ்சீங்க...?'

'என்னை வாங்க போங்கன்றதை முதலில் நிறுத்துங்க. நீங்க என்னை உஷான்னே கூப்பிடலாம்.'

'நான் அவசரப்பட்டு முடிவெடுக்கலை. நல்ல யோசனை பண்ணித்தான் இந்த முடிவை எடுத்தேன்'

ஒரு பெண்ணை பாதிக்கப்பட்ட உங்க வாழ்க்கை இன்னொரு பெண் குறுக்கிடுவதால் தான் சரியாகும்... உங்களை மறந்தவளையே மறக்காத உங்க குணம் உங்கள் மனைவியை எப்படி வைத்துக் காப்பாற்றும் என்று தெரிகிறது... பெற்றோர் மனதை நோக்கிக்கக் கூடாது என்று நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி உங்கள் நல்ல மனதிற்கு நற்சாட்சி சொல்கிறது. எல்லாத்தையும் நல்லா யோசனை பண்ணித்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்தேன்' என்று சொல்லிவிட்டு அவளையே பார்த்தான் - உஷா.

பேச்சிழந்து நின்றிருந்த ரகு பேச முற்படுவதற்கு முன்னால், நான் ஆயிஸ் போகணும், முடிஞ்சா இன்னிக்குச் சாயந்திரம் நீங்க எங்க வீட்டுக்கு வாங்க என்று அடக்கமாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றவளை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் - ரகு.

அவள் சொன்னது சரிதான் என்பது போல எதிரில் நின்றிருந்த போகன்விலலா பூக்களும், குரோட்டன்ஸ் செடிகளும்..... அந்த முற்பகல் நேரத்திலும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன.

'எல்லாக்கும் நன்றாம் பணிதல்' - குரள்.

துக்கமும், வெட்கமும்

ச.சுசிலா
தாவரயியல்
இரண்டாமாண்டு

விடிந்த அரவத்தில் விழிப்புத் தட்டிய கதிரேசனுக்குத் தலை "விண்" னென்றிருந்தது. பாரையாசக் கனத்தது. கெட்ட கனவுகள் நிறைய கண்ட களைப்பு, தீப்பிடித்த மாதிரி கண்கள் எரிந்தன. நாசிக்ஞன் வெப்ப அலைகள், காய்ச்சலாக இருக்குமோ?.....அவன் மார்பில் கை வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டான். நெருப்பாய்க் கொதித்தது. எழுந்திருக்க முயன்றான். முடியவில்லை. அப்படியே கிடக்க வேண்டும் போல ஒரு அயர்ச்சி. மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுந்தான். இடுப்பைச் சுற்றிக் கடுகடுத்தது. அப்படியே குத்துக்காலிட்டுச் சுவரில் சாய்ந்து பெருமூச்சு விட்ட போது..... நாசித்துளைகள் காந்தலெடுத்தன.

'.....இதென்னக்கடவுளே, தாங்கி முழிக்கிறதுக்குள்ளே காய்ச்சல் வந்து இப்படிப் போய் அழுகிடுச்சே, ஆடுகளை எல்லாம் எப்படி மேய்க்கப் போறது? முடியாது போலிருக்கே.....' என்று நினைத்துக் கொண்டே, விரித்திருந்த பழைய கிழிந்த சேலைத் துணியை எடுத்து மூடிக்கொண்டான் கதிரேசன்.

குடிசைக்கு வெளியே, கொட்டகையில் ஆடுகளின் இரைச்சல். நேரம் தப்பி விட்டதால், எல்லாம் கத்திக் கொண்டிருந்தன. மேய்க்கப் போகணும், என்ன செய்யறது? மகளைக் கூப்பிட நினைத்தான்.

உதடுகள் காய்ந்து வெடித்துக் கிடந்தன. வாயில் வறட்சி, சிரமப்பட்டு வாயைத்திறந்து, 'பார்வதி.....பார்வதி.....' என மெதுவாக அழைத்ததில் அயர்ச்சி உண்டானது. கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

காய்ந்த தலையைக் கொண்டு, தூக்க அசதியோடு சொறிந்து நின்றான் சிறுமி. பத்து வயசுக்கு மீறாத அரும்பு. சாயம் போய்க் கிழிந்த பாவாடை உடலில் ஒட்டி இருந்தது. 'இந்தச் சின்னஞ் சிறுக. பத்து ஆடுகளையும் எப்படிக் கவனிச்சு மேய்க்கும்? விளையாட்டுப் போக்கில் கவனம் பிசகி விட்டால், ஏதாச்சும் தப்பு வந்து சேருமே. ஆனால், வேறு கதியில்லியே.....'

மகராசி போன வருஷம் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான். பார்வதியின் அம்மா, கண்ணை மூடின அன்னிக்கே நானும் போய்ச் சேர்ந்திருக்கணும். முடியலியே..... எப்படி முடியும்? தாயில்லாமல் இந்தப் பச்சைக் குழந்தை என்ன செய்யும்? உறிய எல்லாம் என் தலையெழுத்து. போன ஜென்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தேனோ, இப்போது, இப்படிக்கஷ்டப்படுகிறேன்! -என வாய்விட்டுப் புலம்பினான் கதிரேசன்.

தந்தையின் அழைப்பைக் கேட்டு வந்தான் பார்வதி. 'என்னப்பா வேணும்? - பார்வதியின் பரிவான குரல். 'அப்பாவுக்குக் காய்ச்சலா இருக்கு. எழுந்திருக்க முடியலை. ஆடுகளை எல்லாம் மேய்ச்சட்டு வாம்மா.' என்றான் கதிரேசன். 'போப்பா என்னால முடியாது.' சின்ன உடம்பை ஏடு கோணலாக வளைத்து மெல்லச் சிணுங்கி மறுத்தான் பார்வதி. 'நல்ல புள்ளை இல்லை சொன்னாக்கேளு..... அடுத்த மாசுப் பொங்கலுக்குப் புதுச்சட்டை வாங்கித் தரேன், என்ன?' 'சரிங்.....' முகத்திற் பயத்தின் வாட்டம். அரை மனதோடு சம்மதித்தான்.

'.....கயித்தை அவுத்து வுட்டுட்டீன்னா, ஆடுகள் வெளியே வந்துடும். எல்லாத்தையும், வழக்கமாக நாம் போகும் இடத்திற்கு ஒட்டிக்கிட்டுப் போயிடு. அப்பும், சாணி பொறுக்கணும், அதனால், கையில கூடையை எடுத்துக்கோ, ஆடுங்க, வெள்ளாமையிலே தப்பி வழுந்தி-டாம்ப் பார்த்துக்க என்ன?'

'சரிப்பா.....' பார்வதி கொட்டகையை நோக்கிப் போனாள். கயிற்றை அவிழ்த்ததும், விடுதலையான வெறியில் சப்தத்துடன் ஓடின ஆடுகள்.

'பாவம், சின்னப் புள்ளை, கவலைன்னா என்னன்னு தெரியாம விளையாட வேண்டிய வயசிலே இப்படிக்கஷ்டப் படுகிறாளே' என நினைத்துக் கொண்டே கண்களை மூடினான் கதிரேசன். இறுக அழுந்தி விட்டுத் திறக்கையில் இமை ரோமங்கள் நனைந்து-ருந்தன. அப்படியே உறங்கிவிட்டான்.

மதியம், இரண்டு அல்லது மூன்று மணி இருக்கும் அப்போதுதான் எழுந்தான் கதிரேசன். உடம்பெல்லாம் வியர்த்து விட்டதை, கொஞ்ச நேரம் கழித்தே உணர்ந்தான். தலையில் வியர்வைக் கச-கசப்பு. கனம் குறைந்து விட்டிருந்தது.

பார்வதி இன்னும் வராததால், மேய்ச்சல் தளத்திற்குத் தானே போய் விடாமல், என்ற நினைப்பில் குச்சியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

ஊரை ஒட்டி நடந்து, மேய்ச்சல் தோட்டத்திற்கு வந்தான். மிளகாய், தக்காளி, வெண்டையைத் தாண்டியதும் அகத்தி வரிசைகள் கம்பீரமாய் நின்று கொண்டிருந்தன.

அந்த அகத்தி நிலத்தின் புஞ்சை மண்ணை மிதித்த போது..... உடல் சிவிர்த்தது. தொட்டுக் கும்பிடணும் போல மணக் புல்லரித்தது.

ஆம்! இந்த இடத்தில் தான்.....அது நடந்தது. இந்தப் புஞ்சைக்கார முதலாளி எவ்வளவு நல்ல மனிதர்.....! அன்னிக்கு நடந்தது சாமான்ய தப்பா? ஆனா, அவருக்குத்தான் எவ்வளவு பெருந்தன்மை, அன்று நடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தான் கதிரேசன்.

அப்போது-

கதிரேசனிடம் நிறை மாதச் சினையாக ஒரு ஆடு இருந்தது. எப்பவும் குட்டி போடலாம் என்ற நிலையில் இருந்ததால், மற்ற ஆடுகளுடன் கட்டாமல், தனியே பின்னங்காலில் கயிறு போட்டுக் கட்டியிருந்தான். விடிந்து வெளியே வந்து பார்த்தால், ஆட்டினைக் காணவில்லை. பயமும், திகிலுமாய் நெஞ்சை அடைத்தது. கடைசியில்-

இந்தத் தோட்டத்தில் வந்து பார்த்தால்-நிலம் உழுது புரட்டப்பட்டிருந்தது. வடகிழக்கு மூலையில் மிளகாய் நாற்றங்கால், பத்துப் பதினைந்து பாத்திகள். 30 நாள் வயதான நாற்றுகளில், விழுந்து உருண்டு புரண்டு நாசமாக்கி விட்டு, அரை மயக்கத்தில் அந்த ஆடு படுத்துக் கிடந்தது. பக்கத்தில் ஒரு ஆட்டுக்குட்டி.

கதிரேசனுக்கு மனத்தின் கனம் குறைந்திருந்தாலும், நாசமான நாற்றங்கால், அவனை மீண்டும் பயமுறுத்தியது.

இப்ப என்ன செய்வது? பிரசவ வேதனையில் இந்த ஆடு இப்படிச் செய்து விட்டதே. புஞ்சைக்கார முதலாளிக்கு என்ன பதில் சொல்வது? என நினைத்த மறுகணமே, அவர் வுட்டை நோக்கி ஓடி, காலில் விழுந்து நடந்ததைக் கூறினான் கதிரேசன்.

அப்போது தான், அந்த வார்த்தைகளைக் கூறினார் அவர்

'சரி! சரி! தப்பு யாருக்கும் வரும். எனக்கு நேரம் சரியில்லைன்னு நெனச்-

சக்கரேன். நீ போய் உன் வேலையைப் பார்! போ' என்று கூறினார்

அந்த மனித நேயக் குரல், இப்போது கூட ஒலிப்பது போலிருந்தது. மனுஷன் அவர்தான் மனுஷன்.

இப்படி நினைத்துக் கொண்டே நிமிர்ந்து பார்த்தான். அப்போதுதான், பார்வதியின் அந்த அவலக் குரல், சுதறல், துல்லியமாகக் கேட்டது

'ஐயோ..... அம்மா..... வலிக்குதே என்னை விட்டுடுங்க! ஐயோ!'

ஒட்டமும், நடைபுமாய், முட்செடி-களைத் தாண்டி, குரல் வந்த திசையை நோக்கி ஓடினான் கதிரேசன்.

அங்கே-

பார்வதியின் தலைமுடியை, இடதுகை பற்றியிருக்க, வலதுகையால் கன்னத்திலும் முகத்திலும் ஒங்கி அடித்துக் கொண்டிருந்தார் ஒருவர்.

'புஞ்சையிலே இனிமே ஆடுகளை விடுவியா? இனிமே விட்டேபோ தோலை உரிச்சிடுவேன்..... ஜாக்கிரதை!'

அவரின் முரட்டுக்குரல், அதே குரல், அந்தத் தங்கமான புஞ்சைக்கார முதலாளியா? இப்படி அடிப்பது!

முதலாளி, முதலாளி எனக் கத்திக் கொண்டே மேல்முச்சு, கீழ்முச்சு வாங்க வந்த கதிரேசன் மகளைப் பிடுங்கித் தொடையோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டான்.

'முதலாளி, இந்தப் பச்சுக் குழந்தை போட்டு ஏன் இப்படி அடிக்கிறீங்க? அப்படி என்ன நடந்திருச்சு?'

'ம், என்ன நடந்திருச்சா? தண்ணி பாஞ்சு கெடக்கற வெள்ளாமையிலே ஆடுகளை மேய உட்டு, ஒழப்பி விட்டா, பார்த்துக்கிட்டு கொஞ்சவா சொல்ற உம்-

'இன்மையின் இன்மையே இன்னாதது' - குறள்

வளை!' எனக்கூறி மீண்டும் கையை ஒங்கினார் புஞ்சைக்கார முதலாளி.

'சாமி! பாழாக்கணும்னு நெனச்சு நான் ஆடுகளை வுடலை தப்பித் தவறி ஆடுகள் வந்துடுச்சு!' என விக்கி விக்கி அழுதவாரே கூறினார் பார்வதி.

'திமிரைப் பாரு! இத்துணு - இருந்துக்கிட்டு எதுத்தா பேசற?' - கத்தினார் முதலாளி.

'ஐயா! பெரிய மனசு பண்ணுங்கய்யா? ஒஞ்சு போன வெள்ளாமை தானே கொஞ்சம் பொறுத்துப் போங்க தொரை! கதிரினான் கதிரேசன்.

'எதுக்குடா பொறுத்துப் போகணும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் என் ஜாதிக்காரனுக்கு ஒட்டுப் போடாத கீழ்ச்சாதிகாரனான உனக்கெல்லாம் ஏன் நான் பொறுத்துப் போகணும்? அன்னிக்கு அவ்வளவு சொல்லியும் ஒட்டை அந்த மருதமுத்துப் பயலுக்குப் போட்டு, என் ஜாதிக்காரனைத் தோக்கடிக்க வச்சுட்டீங்கனே! உங்களுடையெல்லாம் நாலு போட்டு போட்டு வக்கிற எடத்தில வக்கினும், அப்பத்தான் பயம் வரும்.'

வாயடைத்துப் போனான் கதிரேசன் 'ஒட்டுப் போடுவான்' என்ற ஒரே காரணத்திற்குத்தான் அன்று அப்படிப் பேசினாரா?

பூப்போட்டு, சும்பிடக்கூடிய கடவுளா நினைத்து இருந்த இந்த மனுஷனை ஏன் இப்படி மாத்திச்சு?

அதான் அவரே சொல்லிட்டாரே..... 'என் ஜாதிக்காரனுக்கு ஒட்டுப் போடாத கீழ்ச்சாதிக்க.....'

காலோடு ஒட்டி, விக்கி விக்கி, அழுச்சு மகளை அணைத்துத் தடவிக் கொடுத்த போது..... கழுமின் காலடியில் சிக்கிக் கொண்ட புறாவைப் போலத் துடித்தது கதிரேசனின் ஏழை மனம்.

நெஞ்சக் கனல்

'அம்மா' என்று கத்தியபடி சமையலறைக்கு ஓடி வந்த சீதாவைக் கண்ட ஜானகி, 'ஏன்டி, இப்படி அலறிட்டு ஓடி வாரே!' என்று திட்டினாள்.

சீதா 'அம்மா! எனக்கு இன்ஜினியரிங் காலேஜ்ல சீட் கிடைச்சிருக்கு.'

'அதுக்காடி இப்படி அலறினே'. என்று வெகு அசட்டையாக 'அந்த மஞ்சத்தான் டப்பாவைக் கொஞ்சம் எடு' என்ற தாயைப் பார்த்தபடி அலமாரி நோக்கிச் சென்றாள், சீதா.

மாலை அலுவலகம் விட்டு வந்த தந்தை சுந்தரமாவது தன் சந்தோஷத்தில் பங்கு கொள்வார் என்று எண்ணிய சீதாவிற்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சியது.

சுந்தரம், 'ஏம்மா சீதா! காலேஜ் போயிட்டு வர ட்ரெயின் பாஸ் இன்னியோட முடியுதுன்னு சொன்னியே, இந்தா பணம், நாளைக்குப் பாஸ் வாங்கிடு' என்றார்.

சீதா 'வேண்டாம்மா, எனக்குத்தான் இன்ஜினியரிங் காலேஜ்ல சீட் கிடைச்சிருக்கே.'

'அதுக்கும் இதுக்கும் என்னம்மா சம்மந்தம்?'

'என்னப்பா சொல்றீங்க, எனக்குப் புரியலே'

இடையில் புகுந்த தம்பி ரவி, 'நீ இன்ஜினியரிங் படிச்சு என்னத்தைச் சாதிக்கப் போறேன்னுக் கேக்கறாரு, நீ படிக்கலைன்னு கவர்மெண்டுக்குப் பெரிய கவலை பாரு' என்றான் நக்கலாக.

'உனக்கென்னடா அதப்பத்தி'

டி. ஜெ. ஜீனத்
மூன்றாமாண்டு
கணிதம்.

ஜானகி, 'அவனுக்கென்னவா, அடுத்த வருஷம் இவன் வாங்கற மார்க்கைப் பார்த்துட்டு, பணம் கட்டியாவது இவனைப் படிக்க வைக்கணும்னு நாங்க இருக்கோம்.'

சீதா, 'அதுக்காக நாள் படிக்கக்கூடாதா?'

சுந்தரம், 'அப்படி இல்லேம்மா, உனக்கும் அவனுக்கும் சேர்த்து செலவு பண்ண முடியாதம்மா, அதனால் தான்..... இப்ப நீ படிக்கிற பிசிஸ்ஸிலேயே நல்ல ஸ்கோப் இருக்கும்மா.'

சீதா, 'படிக்க வைக்க இஷ்டம் இல்லாட்டா ஏன் என்னை என்ட்ரன்ஸ் எக்ஸாம் எழுத வைச்சீங்க, நான் என் உயிரைக் கொடுத்து படிச்சேன் தெரியுமா?' என்றபடி அழுதாள்.

ஜானகி 'இதுக்கேண்டி இப்படி அழுவரே. இங்கே பாரு உன்னை எக்ஸாம் எழுத வைச்சது உன் சித்தி முகத்துலே கரி பூசத்தான். அவ மசனுக்கு இன்ஜினியரிங் சீட் கிடைச்சவுடனே எப்படி குதிச்சா. இப்ப உங்கப்பாவும் நானும், எங்கப் பொண்ணுக்கும் கிடைச்சது ஆனா நாங்க சேர்க்கலைன்னு பெருமையாச் சொல்லுவோம்.' என்றான் முகத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்க. தம்பி ரவியோ, 'சும்மாயிருடி உன்னைப் படிக்க வைச்சா, யாருக்கோ சம்பாரச்சுத் தரப்போறே, நானாயிருந்தா நம்ம அம்மா, அப்பாவுக்குத் தான் தருவேன் புரிஞ்சுதா?' என்றான்.

சீதா விம்மலுடன், 'நீ சம்பாரச்சுத் தரப்போறதைப் பார்த்தானே போறேன், ஆனா எனக்குக் கிடைச்சதை வேண்டாம்மா கறாங்க, ஏன் இப்படி ஒரு கண்ணுல

வெண்ணெய், மறு கண்ணிலே
கண்ணாம்பு வைக்கிறாங்க' என்று
வேதனைப்பட்டு அழுதான்.

அவளுக்கு விவரம் தெரிந்த வயதில்
இருந்து இத்தகைய மாறுபாட்டைக்
கவனித்து வருகிறாள். உணவு விஷயத்தில்
கூடத் தம்பி ரவியின் இஷ்டம் தான்.
அவனுக்குப் பிடிக்காத எதையும் அம்மா
செய்ய மாட்டாள். அப்படியே தவறி
செய்து விட்டாலும் வீடு ரணகரம் தான்.
ஆனால் தோவிற்கு அப்படி இல்லை,
ஏதாவது கேட்டாலோ திட்டுதான். 'பெண்
என்றால் கல்லையும் மண்ணையும் கூடத்
திண்ண வேண்டும், ரூசி பார்க்கக் கூடாது'
என்பாள் அம்மா ஜானகி, கூடவே ரவியும்
தாளம் போடுவான். ரவி, இரவு பத்து
மணிக்கு வந்தாலும் கேள்வி கேட்காதவர்,
தோ காலேஜ் விட்டு வர சிறிது
தாமதமானாலும் விசாரணை நடக்கும்.

ஏன் இப்படி தனக்கு மட்டும் சட்டம் போடு
கிறார்கள். இதற்கு விடிவே கிடையாதா
என்று எண்ணியபடி தாங்களினால் தோ.

மார்க் சரியில்லாததால், பணம் கட்டிச்
சேர்க்கப்பட்ட ரவி படிக்காமல் ஊர்
சுற்றியது தோவுக்கு வேதனையாக இருந்-
தாலும், தன்னை வஞ்சித்ததற்குத்
தண்டனை என்று எண்ணினாள்.
தோவின் படிப்பு முடிந்ததும், அவளுக்குத்
திருமண ஏற்பாடுகள் துவங்கின.

தோ, 'அப்பா நான் மேல்படிப்பு
படிக்கிறேன்பா'

சந்தரம், 'எனக்கும் உன்னைப் படிக்க
வைக்கத்தான் ஆசை, ஆனா இப்ப
வந்திருக்கிறது நல்ல இடம்மா, அதனால்
தான் முடிச்சுடலாம்னு'

ஜானகி, 'தோ உனக்கு ஒண்ணும்
தெரியாது, நீ கம்முனு இரு இந்த மாதிரி
இடம் அமையறது கஷ்டம். நானும்,

உங்கப்பாவும் செஞ்ச அதிர்ஷ்டம் தான்
சம்மந்தி ஒண்ணுமே வேண்டாம்
சொன்னது. இந்தக் காலத்துல யாரு இடம்
சொல்லுவா? அக்கம் பக்கமெல்லாம் வர
எரியறாங்க' என்று அதட்டினான்.

எதிர்த்துப் பேசத் தெரியாத
மெளனமாகச் சென்றான்.

தன் புகுந்த வீட்டிலாவது, தன்
மதிப்பார்கள் என்று எண்ணிய தோவின்
ஏமாற்றமே மிஞ்சியது. திருமணமான
மாதங்களிலேயே மாமியார், தான்
இனத்தில்-மாமியார் இனத்தில் சண்டை
தவளல்ல என்று நிகழித்தான். கணை
சந்தருவோ தோ சொல்வதைக் கேட்டால்
அது தன் தன்மானத்திற்கு இழுக்கு என்-
எண்ணியது அவளுக்கு போகப் போய்
புரிந்தது.

சிறு விஷயத்தில் கூட, அவள் சொல்வது
நேர்மாறாகவே நடந்தான் சந்தரம்.
சந்தருவின் சிநேகிதன் சுரேஷ் புதிதில்
திறந்திருந்த நூலகத்தின் திற-
விழாவிற்கு, இருவரும் சென்றிருந்தால்
நூலகத்தைப் பார்வையிட்ட தோ
புத்தகங்கள் பற்றியும் அதை அடுக்கி
முறையென்றும் அங்குக் காணப்பட்ட சி-
சிறு குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி அவ-
களைவதற்கான ஆலோசனைகளை
கூறினாள். இதைக் கேட்ட சுரேஷ்
மகிழ்ந்து, சந்தருவிடம் தோவை
பாராட்டினான். வெளியில் சிரித்து
உள்ளார்க்குள் புழுங்கினான் சந்தரம்.
வீட்டிற்கு வந்தவுடன் எண்ணெய்
போட்டக் குடுகாய் வெடித்தான்.

'பெரிய மோதலின்னு நினைப்பார்க்க
எல்லோர் முன்னாடியும் தனக்கு
புத்தகங்களில் ஈடுபாடுன்னு காட்டி
கிட்டா, எல்லோரும் என்கிட்ட வர
சுரேஷ் சொன்ன மாதிரி புத்தகாலை
மனைவியா அடைஞ்சிருக்கே என்

சொல்லும்னு தானே அப்படி நடந்துக்
கிட்டே இங்கே பாரும, நான் உன்
சுழுத்துல தாலி கட்டினது, நீ எனக்கு
அடங்கி நடக்கத்தான். புரிஞ்சுதா. இனிமே
இப்படி மத்தவங்க முன்னாடி குதிக்கறதை
இன்னியோட நிறுத்திக்க' என்று
பொரிந்து விட்டுச் சென்றான்.

எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல்,
தோ தாய்மையடைந்த போது, அது நடந்தது.

தோ எவ்வளவோ தடுத்தும், அவள்
வயிற்றில் வளரும் குழந்தை என்ன என்று
அறிய, தோவை மருத்துவமனைக்கு
அழைத்துச் சென்றான். அங்கே பெண்
குழந்தை என்றதும், அதை விரும்பாத
அவளும், அவன் குடும்பத்தாரும்,
அந்தச்சிகரவை அழிக்கத் தீர்மானித்து
பாக்கிடும் கூறியபோது தான், தான்
அங்கே அழைத்து வரப்பட்டதன்
காரணத்தைச் தோ உணர்ந்தான். இனி,
தான் மற்றவர்கள் விரும்பும் படி ஆடும்
பொம்மையாக இருப்பதில் பயன் இல்லை
என்று மனதில் எண்ணியபடி, தோ, 'ஏங்க
வயத்துல வளாற ஒண்ணுமறியாத அந்தக்
குழந்தை பெண் என்பதால் அதை
அழிக்கணுமா? நல்லா யோசிச்சுப்
பாருங்க, நமக்கு இது முதல் குழந்தை'

சந்தரு, 'அதனால் தான் சொல்றேன்
வேண்டாம்னு. முதல் குழந்தை எனக்குப்
பையன் தான் வேணும்.'

எல்லோரும் அப்படியே நினைச்சா, உலகம்
என்னாகும்னு யோசிச்சுக்கா?

மாமியார், 'என்னடா அவளைப் பேச
விட்டுட்டு இருக்கே..... நாளைக்குத்தானே
டாக்டர் செய்யறேன்னு சொல்லி
யிருக்காரு.'

தோ, 'என்ன அத்தை, நீங்களும் ஒரு
பெண்தானே, நீங்களே இப்படி
சொல்றீங்க'

'அதனாலே தான் சொல்றேன்.
நாளைக்கு அது வளர்ந்து நாம
கஷ்டப்படறதைவிட, இப்பவே அழிச்
சுடறது, ஒண்ணும் பாவமில்லேடி.'

'நாளைக்கி நடக்கப்போறதை நினைச்சு,
இன்னிக்கி இதை அழிக்கணுமா?'

சந்தரு, 'சும்மாயிருடி, நான் முடிவு
பண்ணினது பண்ணினது தான்.'

தோ, 'நான் இதுக்கு ஒத்துக்க மாட்டேன்.'

சந்தரு 'அப்படின்னா உனக்கு இந்த
வீட்டிலே இடமில்லை' என்று தீர்மானி-
மானக் கூறிய கணவனை நோக்கிய
தோவிற்கு,

'சமுதாயத்தில் பெண் ஆணுக்கு நிகர்
என்பதெல்லாம் வெறும் காசுத
எழுத்துக்கள். வெளியுலகில் பெண்
எல்லாத் துறைகளிலும் இருக்கின்றாள்
என்பதால் பெண் விடுதலை வந்து விட்டது
என்று எண்ண முடியாது. குடும்பத்தில்
ஆண்களின் அடிமையாகத்தான் பெண்
இருக்கின்றாள், இன்றும். இது வெட்ட
வெளிச்சமாவதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை,
ஏனெனில் அவள் மனச்சிறையில் இருக்க
சிறு வயதிலேயே பழக்கப்படுத்தியுள்ளாள்.
அவள் அச்சிறையை உடைத்து வெளியே
வருவது எளிதல்ல.....'

என்று எங்கோ படித்தது அவள் நினைவில்
வர, தன் வயிற்றில் வளரும் தன் பெண்
குழந்தையாவது தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள
சேற்றிலிருந்து, நீங்கி வளர்க்க வேண்டும்
என்ற கனலை நெஞ்சில் சுமந்தபடியும்,
அவள் வாழ்க்கையையே அர்த்தமுள்ள
தாக்கிய அவளின் பெண் சிகரவை
வயிற்றில் சுமந்தபடியும், ஒரு
தீர்மானத்தோடு படிக்களில் இறங்கினாள்,
தோ.

மலரும் மலரும்

திருமதி சந்திரா மாதவன்.
கணிதத்துறை.

என் மகள் மலர் கல்லூரியிலிருந்து திரும்பும் நேரமாகி விட்டது. பசியுடன் வரும் அவளை எதிர்ப்பார்த்துக் காத்திருக்கிறேன், காலையில் அவளுக்கு முன்னரே அலுவலகம் சென்று, மாலை அவளுக்கு முன் வீடு திரும்பும் நான், ஏனோ இன்னும் காணவில்லையே என நான் நினைக்கத் தொடங்கும் போதே அவள் சினேகிதிகள் கும்பலுடன் வருவதை என் கண்கள் கண்டு விடுகின்றன. பரபரப்பாக இருக்கிறது. இதென்ன இன்று தீடினே அனைவரும் வருகின்றனர். முன்னரே தெரிந்திருந்தால் அவர்களுக்கும் சேர்த்து டிபன் செய்திருக்கலாமே என்ற எண்ணம் ஓட்டம். நானும் வேலைக்குச் செல்வதால் வீட்டில் எப்போதும் தயாராக இருக்கும் தின்பண்டங்களை (கடையில் வாங்கியதுதான். வேறு?)யும் குளிர் பானத்தையும் வைத்து சமாளிக்க உள்ளே விளையுமா? 'அம்மா' என உள்ளே நுழைந்த மலர் அனைவரையும் அறிமுகப் படுத்துகிறார்.

அவர்களை அமரச் சொல்லி தயாராக இருந்ததைத்தந்து உபசரிக்கிறேன். மலர் போன்ற என் மகளை அவ்வப்போது பெருமையோடு பார்க்கிறேன். வந்திருந்த பெண்களில் பவித்ரா மிக கலகலப்பாகப் பேசிப் பழகியபடியே எனக்கு உதவி செய்வது போல என்னுடனேயே உள் பக்கம் வந்து 'மாமி உங்களிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேசவே நாங்கள் வந்தோம்' எனக்கூற நான் அவளை வியப்புடன் நோக்குகிறேன். அவளே தொடர்ந்து, 'உங்கள் மகளை நல்லவன் ஒருவன் விரும்புகிறான். அவளுக்கும் விருப்பம் இருந்தாலும், உங்களையும் அவள் அப்பாவையும் கலந்து பேசாமல் எதுவும் வெளிப்படையாகக் கூற முடிவாகாது. மேலும் இதுபற்றி முதலில்

தான் பேசத் தொடங்குவது உங்களிடம் வரையும் புண்படுத்துமோ எனவும் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். அதனால்தான் நாங்கள் வந்தோம்' எனக்கூற, அதுவரை நிதானமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நான் இது விஷயம் நானும் மலரும் பேசியபின் என் கணவரிடம் தெரிவிப்பதற்குச் சொன்ன பின் பவித்ரா நிம்மதியாகத் திரும்பி ஹாலில் தன் சினேகிதிகளின் கலாட்டாவில் பங்கு பெறச் செல்கிறார். நானும் உடன் செல்ல என்னைப் பார்த்து என் மலரின் முகத்தில் மென்மையான புன்முறுவல். என் நினைவு பின் நோக்கிச் செல்கிறது.

மலர் பிறந்தவுடன் தான் பிறந்ததை அறிவிக்க அழுதவன் தான். பிறகு அழுகையே கிடையாது. எப்போதும் சிரிப்பதான். பசித்தால் கூடச் செல்லச் சினுங்கல் மட்டுமே அவளிடமிருந்து வரும். பெண்ணா எனச் கணங்கிய என் மாமியார் கூட அவளைக் கண்டபின் அன்றலர்ந்த புஷ்பம் போல் இருக்கிறார் என மகிழ்ந்த நொடியில் மலர் என் பெயரைத் தீர்மானித்தோம், ஒரு மனதான அழுகையே அறியா என் மகளை அவள் விருப்பப்படி மணமுடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டு.

மாமி என்ற குரல்களைக் கேட்டு என் நினைவிலிருந்து மீள்கிறேன். பவித்ர வையும், மற்றவர்களையும் வழியனுப்புகிறேன். பின் நானும் மலரும் இரவு என் கணவர் வந்தபின் மூவரும் சேர்ந்து பேசி பிறகு அந்தப் பையனை, அவரை பெற்றோரைச் சந்தித்து பேசிய பின் என் மாமியார் பச்சைக் கொடியை மகிழ்ச்சியோடு காட்ட, பரிட்சை முடிந்த கையுடன் மலரின் திருமணம் சீரும்சிறும்புமா நடந்தேறியது. மேலும் அவள்

உள்ளூரிலேயே எங்களுக்கு அருகிலேயே இருந்து அதிக மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

ஆறு மாதங்களுக்குப் பின் எங்கள் தலையில் பேரிடி விழுந்தது. என் மலரின் கணவர் ஒரு விபத்தில் மாய்ந்து போக நாங்கள் செய்வதறியாது நிலைகுலைந்து போனோம். செய்தி கேள்விப்பட்டோடு ஓபாடி வந்த பவித்ரா என் மலரைவிட்டு அகலவே இல்லை.

ஏதோ நாட்கள் ஓட ஓடக் காரியங்கள் செய்யும் தினம் நெருங்கியது. எண்பது களில் இருந்த மாமியார் சடங்குகள் செய்யவேண்டும் எனக்கூற என் கணவருக்கு வந்தது பெரும் கோபம். தாயும் மதுவும் அது குறித்து வேண்டும், வேண்டாம் என மிக விவாதித்து சண்டையே போட ஆரம்பிக்க மாமியார் எதிரில் எப்போதும் பூஜ்யம் ஆன நான் திகைத்துதான் போகிறேன். வாய் நிறக்க வழியில்லை போலத் தோன்றினாலும் என் உள்ளம் கொதிக்கிறது. என் மாமியார் தன் மகள் வழிப் பேரனின் மனைவி இறந்த மறு மாதமே அவனின் மறுமணத்தைப்பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தவர் ஆறு மாதங்களில் மறுமணத்தையும் நடத்து முடித்துதான் ஓய்ந்தார்.

இன்று பெண்ணாகிய இவளுக்குச் சடங்குகளை நடத்துவே தீருவது என்ற தீவிரம். உள்ளம் கசந்து வழிகையில் பவித்ரா என்னை மென்மையாகத் தொட்டு விளந்து இது உங்கள் மகளின் பிரச்சனை,

உங்களுக்குத்தான், முடிவெடுக்க அதிக உரிமை உண்டு. பெண்களால் பெண்களுக்குத் தீமை அதிகம் என்பதை மாற்ற நீங்கள் ஏன் முயலக்கூடாது? மேலும் அவள் அப்பாவும், அவளைப் புஷ்பம் புஷ்பம் எனப் போற்றி வளர்த்த அவள் பாட்டியும் அவள் எதிரில் தங்கள் முடிவு குறித்து சண்டை போடுகிறார்கள். மலரும் ஒரு குடும்பத்தலைவியாக வாழ்ந்தவள்தான். அவளுக்கும் 20 வயதாகிவிட்டது. இந்தக் காலத்துப் பெண்ணான அவளைக் கலந்தாலோசிப்போம் என உணராத தாங்களே முடிவெடுத்து அதை அவள் மேல் திணிக்கப் பார்ப்பது என்ன நியாயத்தில் சேர்த்து எனக் குமுறுகிறார். நான் உசுப்பப்பட்டேன் அவளின் வார்த்தைகளால். பவித்ராவின் வார்த்தைகளை அவள் தோழியான அவளின் வயதே உடைய என் மலரின் எண்ணமாகவே எடுத்துக் கொண்ட நான் ஒரு போருக்குத் தயாராகிறேன். ஆழ்ந்த சோகத்தில் பிரமித்துப் போயிருக்கும் என் மலர் என் இந்த ஏற்பாட்டுக்கு மறுப்பு கூறாமட்டான் என்ற தைரியத்தில் மறுநாள் என் மலரை அலங்கோலப் படுத்த அனுமதிக்கவில்லை, அவளின் இனிய தோழியாகவும் பழகியுள்ள நான். புதுமை, புரட்சியெல்லாம் படித்து மட்டுமே ரசித்த என் மாமியாரை எதிர்த்து என் மலரைக் கசங்காத மலராகவே வலம் வர வழி வகுக்கிறேன்.

வளமான விளைச்சல்

ந. சாய்கீதா.

பெண்ணிற்குச் சம உரிமை—
ஆண்டாண்டு காலமாக இங்கே
சர்ச்சை ஆகிப் போனதொன்று.

மோகன்ராய் என்றொருவர்
சதியைச் சாடித் தீயிட்டார்

பாரதி இன்னொருவர்
பெண்ணிற்குக் குரல் கொடுத்தார்

இவர்களை வணங்கிவிட்டு
இருபதாம் நூற்றாண்டு விளிம்பில்
இதுபற்றி யோசித்தால்—

மேற்கிலே மோகன்கொண்டு
பெண்ணின் விடுதலையைத்
தப்பிதமாய்ப் புரிந்து கொண்டு
தாறுமாறாய் நடப்பவர் ஒரு புறம்!

ராய் எவர்? பாரதி யார்? என்றறியார் பலர்
இருவரும் பிறந்த இந்நாட்டில்
இன்றும் சிசுக் கொலை

வாதம் வேண்டாம் விவேகம் பெறுவோம்!
பறை சாற்றல் விடுத்து பக்குவம் பெறுவோம்!

ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் பேதமை ஒழித்து
மனிதன் மட்டுமே எல்லாம்..... உலகில் இங்கே—
என்றுணர்த்துவோம்.

எண்ணங்களை விதைத்து விட்டுக்
கனவுகள் சுற்பனைகளுடன் காத்திருத்தல் விடுத்து,
கயமை களையெடுப்போம்..... பின் காத்திருப்போம்—
வளமான சமுதாய விளைச்சலுக்கு!

'கொள்ளற்க சொல்லேர் உழவர் பகை' - குறள்

நினைப்பதெல்லாம்

இரா. பிரியஜோதி
இரண்டாமாண்டு,
தாவரவியல்.

அகிலமதில் அன்னை நினைப்பதெல்லாம் தன்
அருங்குழவி நன்கு வாழ வேண்டுமென்று,
ஆசான் நினைப்பதெல்லாம் தன் மாணவன்
ஆழ்ந்து கல்வி கற்க வேண்டுமென்று,
இறைவன் நினைப்பதெல்லாம் தான் படைத்த
இன்னுயிர் இடர்ப்படக்கூடாதென்று,
ஈங்கிதனில் மனிதன் நினைப்பதெல்லாம்
சன்றோரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று,
உழவன் நினைப்பதெல்லாம் என்றும்
உண்ணச் சோறு கிட்ட வேண்டுமென்று,
ஊதாரி நினைப்பதெல்லாம் என்றுமே
ஊதாரியாய்ச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று,
எழுத்தாணி பிடித்த எழுத்தாளர்கள் நினைப்பதெல்லாம்
எழுச்சிகள் படைத்திட வேண்டுமென்று,
ஏடு பிடிக்கும் மாணவன் நினைப்பதெல்லாம்
ஏணியாகிய கல்விப்படியில் ஏற வேண்டுமென்று,
ஐம்பூதங்கள் நினைப்பதெல்லாம் மக்கள்
ஐயமற வாழ வேண்டுமென்று,
ஒன்றுபடும் மக்கள் நினைப்பதெல்லாம்
ஒற்றுமையே வெல்லுமென்று,
ஒடுகின்ற மணித்துளிகள் நினைப்பதெல்லாம்
ஒய்வு பெறாமல் ஓட வேண்டுமென்று,
ஒளவ்வை நினைப்பதெல்லாம் மக்கள் ஒளவ்வியம்
பேசக்கூடாதென்று,
கன்னி (தமிழ்) நினைப்பதெல்லாம்
காவியத் தலைவியாக வேண்டுமென்று,
சத்தியம் நினைப்பதெல்லாம் என்றும்
சாட்சியாய் நிலைக்க வேண்டுமென்று,
தன்னம்பிக்கை கொண்டவர் நினைப்பதெல்லாம்
தன்னால் எதுவும் சாதிக்க முடியுமென்று,
ஆன்றோர்கள் அளித்தனர் அறிவுரைகளும்
ஆசிகளும் அவர்கள் நினைப்பதெல்லாம்
அவனியில் அனைவரும்
இன்புற்று வாழ வேண்டுமென்று,

இளந்தலைமுறைகள், நினைப்பதெல்லாம்,
இனபமதை நுகர வேண்டுமென்று,
இன்பத்தை நாடி இருட்டினிலே
வாழ்க்கைப் பாதை தனில்
இடையிலேயே இடறி விழுகின்றது.

மனிதன் நினைப்பதெல்லாம்
மண்ணிலகில் நடந்துவிட்டால்,
மற்றுயிர்களும் இங்கே
மகிழ்ச்சியுடன் வாழ முடியுமோ?
அதனால் தான் இறைவனும்
'விதி' என்று சட்டப்படுத்தத்தை
வினயமாய் எழுதி வைத்தான்
மனிதனின் வாழ்க்கைதனிலே!

'மருவுக மாசற்றார் கேண்மை' - குறள்

ஏழை உழவனின் புலம்பல்

ஆர். சீதா
வணிகவியல்
இரண்டாமாண்டு (மாலை)

எங்கள் கூரையிலிருந்துதான் கோழி கூவுகிறது
ஆனால் - எங்களுக்கு விடியவில்லை.

எங்கள் உழைப்புதான் உணவாகிறது
ஆனால் - எங்களுக்கு உணவு பற்றாக்குறை.

எங்கள் வலிமைதான் பணமாக மாறுகிறது
ஆனால் - நாங்கள் என்றும் ஏழை தான்!

எங்கள் தோள்கள் தான் கலப்பையைச் சுமக்கின்றன
ஆனால் - எங்கள் சுமைகள் நீங்குவதில்லை.

எங்கள் இனத்தால் நாடு முன்னேற்றப் பாதையிலே
ஆனால் - எங்களுக்கு வாய்க்கால் தான் என்றுமே பாதை.

எங்கள் சிரிப்பில்தான் இறைவனைக் காண்கின்றனர்
ஆனால் - எங்களை இறைவன் பார்ப்பதேயில்லையே.

இறைவா எங்கள் மேல் உனக்கு ஏன் இத்தனை வஞ்சம்?
எங்கள் மீது பொழிய உன் கருணைக்குமா வந்துவிட்டது பஞ்சம்?

'நீர் இன்று அமையாது உலகு' - குறள்

நெஞ்சம் நிறைந்தது

அண்டப் பகுதியின் உண்டைக்கு மேலே
நீல வானமோ காண்பதற்கழகு,
நீல வானிடை காலைக் கதிரவன்
நிறத்தின் அழகில் நெஞ்சம் இனிக்கும்
நீள் விசும்பதனில் பால் நிலா அழகோ
காவியம் பலவும் கூட்டிய அழகு
திரைகடல் நீலம் திகட்டா அழகு
அதனிடையே அவைகள் ஆர்ப்பதோர் அழகு
குரைகடல் ஓதம் நித்தமும் கொழிக்கும்
கடல் மணற்பரப்போ கவினுறு அழகு
கனைகடல் வையகம் காட்டிடும் அழகோ
இணையிலா அழகு இயம்புவேன் சில நான்
நிலமகள் காட்டும் வனவளம் அழகு
வனம்தில் உறையும் விலங்கினம் அழகு
வையம்தன்னில் மலைவளம் அழகு
மலையினின்றிழியும் அருவிகள் அழகு
அருவிகள் சேர்ந்த ஆறுகள் அழகு
ஆறுகள் குறுக்கே அணைகள் அழகு
ஆறுகள், அணைகள் அவற்றின் நீரால்
அன்னை நிலமகள் நன்னீராடி
வேளான் குடிகள் வினையது மயக்கும்
பசுமை நிறைந்த பயிர்களோ அழகு
சூரிய ஒளியே சிந்திடக் காணா
சோலைகள் அழகைச் சுவைத்திடல் அழகு.
சோலைகள் தன்னில் புவையர் துடும்
பூக்களின் கூட்டமோ பூரிக்கும் அழகு
பூக்களை நாடிடும் வண்டினம் அழகு
புள்ளினம் ஆர்ப்பது அழகுக்கு அழகு
இப்படி நானும் எழுதிடப் போனால்
எத்தனை பக்கம் கவிதை நீளுமோ?
இத்தனை அழகையும் இன்னும் உள்ள
அத்தனை அழகையும் அணுஅணுவாகச்
சுவைத்திடப் பிறந்ததே மானிடப் பிறவி
இறைவன் அருளால் யானும் மண்மேல்
இத்தகு பிறவி எடுத்ததை எண்ணினேன்
நெஞ்சம் நிறைந்தது நெகிழ்வே பிறந்தது.

'அணி அன்றோ நானுடைமை' - குறள்

தி. சுயற்கண்ட
இயற்பியல்
முதலாமாண்டு

ஒரு 'ஷர்ட்' வெள்ளையாகிறது

திருமதி
பிரேமா சம்பக்குமார்

தலைப்புக்கும் எழுதப்படும் கருவுக்கும்
சம்மந்தம் இருக்கிறதோ இல்லையோ,
பலவிதமான தலைப்புகளில் பலவிதமான
கதைகளைப் படிக்க நேர்ந்ததும், 'ஒரு ஷர்ட்
'வெள்ளையாகிறது' என்ற தலைப்பில்
நாம் ஏன் ஏதாவது எழுதித் தொலைக்கக்
கூடாது என்று தோன்றியதின் விளைவு
தான் இக்கற்பனை. இக்கதையின்
கதாநாயகன்-கம்-கதாநாயகி எல்லாமே
அடியேன்தான்.

கல்லூரியில் பயிலும் (மன்னிக்கவும்
கல்லூரிக்குப் போய் வரும்) ஆண்
பிள்ளை என்று பெயரே தவிர, கல்லூரி
மாணவர்களுக்கே உரிய குணாதிசயம்
எதுவும் சரிவர என்னிடம் இல்லாமையால்
சுக மாணவர்கள் எனக்கிட்ட பெயர்
'சரியான பொட்டை' என்பதே
(அதனால்தான் முதலிலேயே என்னைக்
கதாநாயகன்-கம்-கதாநாயகி என
அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன்)

கல்லூரி செல்லும் மாணவனுக்கு
இருக்க வேண்டிய குணாதிசயங்கள்
என்னென்ன என்று கேட்கிறீர்களா?
அதெல்லாந்தான் ஊரறிந்த ரகசிய-
மாயிற்றே. கல்லூரி மாணவனுக்கு இருக்க
வேண்டிய குணாதிசயங்கள் அல்லது
தகுதிகள் என்னென்ன என்பதை
வெளிப்படையாகக் கூறி அவர்களிடம்
விசுவ வாங்கிக் கட்டி கொள்வதைக்
காட்டிலும் என்னிடம் என்னென்ன
தகுதிகள் இல்லை என்பதை மட்டும்
கூறுகிறேன்.

ஊரைச் சொன்னாலும் பேரைச்
சொல்லாதே என்பார்கள். நான்
படிக்கின்ற கல்லூரி (மன்னிக்கவும்

மீண்டும் அதே தவற்றை செய்கிறேன்)
-நான் சென்று வரும் கல்லூரியின்
பெயரையே அல்லது ஊரையோ
சொல்ல விருப்பமில்லை (தேரியமும்
இல்லை). கல்லூரி வாசலில் இருந்து மாயா
பஜார் ரங்காராவ் மாதிரி கடகடவெனச்
சிரித்துக் கொண்டும் பாடிக்கொண்டும்
இருக்கும் அஜாத சத்ருகளுக்கு இடையில்
நான் ஒரு மெளனி. என்னையும் ஒரு
அஜாத சத்ருவாக்க முயன்று வருகிறார்கள்.

குறித்த நேரத்தில் வகுப்பில் இருக்க
வேண்டும் என்று நினைக்கும் முட்டான்
நான். என்னைப் புத்திசாலியாக்க ஆவன
நடந்து வருகிறது.

நான் சென்று வரும் கல்லூரியில்
ஆண் பெண் இருபாலரும் சேர்ந்து
பயிற்சி பெண்களிடம் அளவோடு
தான் பேசவேண்டும், 'சுவ் டிசிங்' என்பது
போன்ற தொல்லைகளும் தரக்கூடாது
என்ற மடத்தனமும் என்னிடம் உண்டு. சுக
மாணவர்களுக்கு அம்மாதிரியான
மடத்தனம் ஏதும் இல்லாததால் என்னையும்
அவர்களில் ஒருவனாக ஆக்க பாடுபட்டு
வருகிறார்கள்.

பெண் விரிவுரையாளர்கள் வகுப்
பிறகு வந்தால் (அதவும் புதியவர்கள்
என்றால் கேட்கவே வேண்டாம்) போதும்,
வகுப்பில் நாய், பூனை, குரங்கு,
இத்யாதிகளின் குரல்கள் ஏக காலத்தில்
தோன்றி வந்தவரை வியப்பில் ஆழ்த்தி
அச்சுறுத்தும் பழக்கமுடைய மற்ற
மாணவர்களின் மத்தியில் இம்மாதிரியான
'டேலண்ட்ஸ்' ஏதும் இல்லாதிருக்கும் அசடு
நான். என்னை 'டேலண்ட்ஸ்' ஆக்க திட்டம்
தீட்டப்பட்டு வருகிறது.

கல்லூரியில் காலாண்டு, அரை-
யாண்டு தேர்வுகள் (ஒன்ஸ் இன் எ வே
எப்போதாவது நடப்பது உண்டு)
நடக்கையில் மாணவர்களிடையே
ஒற்றுமை மிக பலப்படும். 'ஒன்றுபட்டால்
உண்டு வாழ்வு நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கின்
அனைவர்க்கும் தாழ்வு' என்பதை மற்ற
மாணவர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கிற
அளவிற்கு நான் அறியவில்லை. அந்த
அளவிற்கு அறியாமை இருளில்
மூழ்கியிருக்கும் 'மண்டு' நான். என்னை
அந்த இருளிலிருந்து கரையேற்றி
மோட்சத்தை அளிக்க ஆவன செய்து
வருகிறார்கள். தேர்வு நடந்து
கொண்டிருக்கையில் கோனார்
நோட்ஸி லிருந்து ஏற்கனவே

கிழிக்கப்பட்டு 'பேண்ட்' பாக்கெட்டில்
அஞ்ஞாதவாசம் செய்யும் தாங்கள் மெக்
தலை காட்டும். தாங்கள் எழுதி முடித்த
மற்றவர்களுக்கும் அத்தாளகளை
சர்க்குலேட் செய்யும் 'யாம் பெற்ற இன்பம்
பெறுக இவ்வையகம்' என்ற பரந்த
மனப்பான்மை உடையவர்களுக்கு
மத்தியில் குறுகிய புத்தியுடையவன் நான்
எனக்குப் பரந்த மனப்பான்மையைப் பு
பாடுபட்டு வருகிறார்கள்.

என்னிடம் உள்ள இத்தகைய
கறைகளை நீக்கி வெள்ளையாக்க முயலும்
அவர்களின் முயற்சி வெற்றியடைந்தது!
(நோக்கவும் கதையின் தலைப்பை)

'கடிதோச்சி மெல்ல எறிக' - குறள்

சர்வதேசிய நோக்கில் பாரதியின்
சிந்தனைகள்

சர்வதேசிய நோக்கில் பாரதியின் சிந்தனைகள்

ரா. சீதாலக்ஷ்மி,
முதலாண்டு, கணிதம்

செந்தமிழ்த்தேனீ, கவிக்கும் கவிதைக்குயில், அறம் பாட வந்த அறிஞன் என்று அனைவராலும் போற்றப்படும் பாரதி, காலத்தால் உருவான கவிஞன் மட்டுமல்ல, காலத்தை உருவாக்கிய கவிஞனும் ஆவான்.

ஆம் அவன்

காலந் தந்த கவிஞன்
காலத்தை வென்ற கவிஞன்.

'பெண்ணுக்கு ஞானம் வைத்தான் - புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன் - மண்ணுக்குள்ளே
சில மூடர் நல்ல மாதரறிவைக் கெடுத்தார்
கண்களிரண்டில் ஒன்றைக் குத்தி
காட்சி கெடுத்திடலாமோ?
பெண்ணறிவை வளர்த்தால் வையம்
பேதமை யற்றிடுங் காணீர்'

என்றும்

'பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்'
என்றும் கூறி, பாரினில் பெண்கள் முன்னேற வழி வகுத்தவன் நம் பாரதி.

'தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பர் - நித்தம்
திக்கை வணங்கிடும் துருக்கர் - கோயிற்
சிலுவையின் முன்னே நின்று கும்பிடும்
இயேசு மதத்தார், யாவரும் பணிந்திடும்
தெய்வம், எங்கும்

ஓர் பொருளானது தெய்வம்'
'சாதி மதங்களைப் பாரோம் - உயர்
சன்மம் இத்தேசத்தில் எய்தின ராயின்
வேதியராயினும் ஒன்றே - அன்று
வேறு குலத்தவராயினும் ஒன்றே'

என்றும்

என்றும் கூறி மனிதநேயத்தை வளர்த்தவன் பாரதி.

அவனது சிந்தனை செங்கோலை விரும்பி, கொடுங்கோலைத்தாக்கியது விடுதலையை
விரும்பி அடிமைத்தனத்தை எதிர்த்தது, சாதிக் கொடுமைகளைச் சாடியது.

அவன் தன் தாய் நாட்டை அடிமைப்படுத்தியிருந்த ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியமட்டும் எதிர்க்கும் தேசியவாதியாக இருந்துவிடாமல், உலகிலுள்ள ஏகாதிபத்திய அனைத்தையும் எதிர்க்கும் சர்வதேசியவாதியாக இருந்ததால் தான் இத்தாலி நாட்டின் சுதந்திரத்திற்குப் போராடிய மாஜினியின் சபதத்தைப் பாடினான்.

முடியரசை வெறுக்கும் குடியரசுவாதியாக அவன் இருந்ததால் தான், ரஷ்யாவில் அரசு வீழ்ச்சியுற்றதை இனந்தெரிந்து வரவேற்று,

'கொடுங்கோலன் ஜார் அவறி வீழ்ந்தான்' என்றும்

'இமயமலை வீழ்ந்து போல் வீழ்ந்துவிட்டான் ஜாரரசன்' என்றும் மாகானி பராசக்தி உருசிய நாட்டில் கடைக்கண் வைத்தாள் அங்கே

'ஆகாவென் நெழுந்தது பார்யுகப்புரட்சி' என்றும் பாடினான்.

'தனி மனிதனுக்குளையில்லையெனில்' சகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்ற அவருடைய வரிகளால் வர்க்ப் பேதத்தைத் தெளிவாக அறியலாம், 'புதிய ரஷ்யா' என்னும் பாடல் 'அடிமைக்குக் தனையில்லை, யாருமில்லாது அடிமையில்லை' என்றும் 'குடியரசைச் சொன்னபடி' குடி வாழ்வு மேன்மையுற, குடிமை நீதி கடியொன்றில் எழுந்த பார்யுகப்புரட்சி' என்றும் பாடியுள்ளான்.

வீழ்ந்துவிட்ட பெல்லியத்தைப் பார்த்து 'முறத்தினால் புலியை ஒட்டும் மெய்வயலு குறப் பெண்' என்று பாடியுள்ளான். பிஜித்தீவில் தமிழ்ப் பெண்கள் பட்ட துன்பத்தைப் பற்றிக் 'கரும்புத்தோட்டத்திலே' எனத் தொடங்கும் பாடலில் பறைசாற்றியிருக்கின்றார்

'அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல் - ஆலயம்
பதினாயிரம் நாட்டல் - அனைத்தினும்
புண்ணியம் கோடி ஆங்கோர்
ஏழைக்கு எழுத்தறி வித்தல்' என்றும்
'பயிற்றுப் பல கல்வி தந்து - இந்தப்
பாறை உயர்த்திடல் வேண்டும்' என்றும் கூறிப்
பாரினில் யாவரும் அறியாமை நீங்கி கல்வி பெற வேண்டும்
என்றான்.

'நல்லறம் நாடிய மன்னரை வாழ்த்தி
நயம் புரிவான் எங்கள் தாய் - அவர்
அல்லவராயின் அவரை விழுங்கிப் பின்
ஆனந்தக் கூத்திடுவான்' என்றும்
நீமையை எதிர்த்து 'அச்சமில்லை, அச்சமில்லை,
அச்சமென்பதில்லையே' என்றும் குரல் கொடுத்தவன் நம் பாரதி

'சென்றிருவீர் எட்டுத்திக்கும் - கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்' என்றும்
'ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம்

ஆணிகள் செய்வோம் இரும்பாலைகள் செய்வோம்'
என்றும் பாடி தொழிற்புரட்சிக்கு வித்திட்டான்.

பாரதிக்கு முன் வாழ்ந்த புலவர்களெல்லாம் இல்லாத கற்பனையான சொர்க்கத்தை வருணித்து அதில் நமக்கு ஆசை ஊட்டினார்கள். ஆனால் பாரதியோ, நாம் வாழும் உலகத்தை, மக்கள் படும் இன்பதுன்பங்களைப் பாடி நமக்கு உலக அறிவைப் புகட்டினான்.

டாண்டா என்னுமிடத்தில் ஆங்கிலேய சிப்பாய்க்குக்கும், கிராமத்தாருக்கும் நடந்த சிறு தகராறில் கிராமத்தார்கள் தூக்கிலிடப்பட்டதை எதிர்த்து டாண்டாவிலே நடந்த அக்கிரமம் என்று கண்டனக் குரல் கொடுத்து

சீனாவில் பிரதிநிதி ஆட்சிமுறை வந்ததை ஆதரித்தான். பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டுக்கு எதிராக நடந்த டோன்சு கலகத்தை ஆதரித்தான். பாரசீக நாட்டில் ஜனப்பிரதிநிதி சங்கம் ஏற்படுவதைப்பற்றி மகிழ்வு காட்டி, சீனா, பெர்ஷியா முதலிய வெளிநாடெல்லாம் முன்னுக்கு வருவதில் மகிழும் ஆங்கிலேயர், இந்தியாவை மட்டும் முன்னுக்கு வரவிடாமல் தடுக்கிறார்களே என மனம் வருந்தினான்.

கேப் காலனி என்ற தென்னாப்பிரிக்க பிரிட்டிஷ் குடியேற்றத்தில் கலவரம் ஏற்பட்ட போது ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து துணைக்குரல் கொடுத்தான்.

அவன் வழிநின்று ஒளி படைத்த கண்ணாடலும், உறுதியான நெஞ்சுடலும், ஓயாத உழைப்போடும்,

ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கிடில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு
என்பதை உணர்ந்து ஒற்றுமை உணர்வோடு நாடு காக்கப் பாடுபடுவோம்.

'மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லாது அறிவு' - குறள்

நீர்க்குமிழி

சா. செல்வபாக்கிய மணி
இயற்பியல்,
இரண்டாமாண்டு

நீரில் தோன்றி
நீரில் மறையும்
நீர்க் குமிழியே
நின் சிறப்பை
நீர் தோய்ந்த
நீல மை
நவில்வதைக் கேள்!

நொடிப்பொழுதில் நீ
நிலைகொள்ளாமல் மறைவதாலே
நிலவுலகின் நிலையாமையை
நினைவு படுத்துகிறாய்.

நீசர்கள் வாழும் இந்
நாட்டில் நிலையாக
நிற்பவர் எவருமுண்டோ?
இதை நியாயமென்று ஏற்பவரும்
நாற்பது பேரே,

நியாயமில்லா இவ்வுலகில்
நீதியில்லா இப்புவிவில்
நிலையாமையை உணர்த்தும் உன்
நிகரற்ற தன்மையை
நினைப்பவரும் இல்லை.

நிலையான வாழ்க்கையில்லை
நிலையான வசதியில்லை
நிலையான உறுதியில்லை
நிலையான உறவுமில்லை.
நிலைக்கின்ற நிம்மதியை
நாள்தோறும் தேடித்தேடி
நிம்மதிகெட்டுத் தவிக்கின்ற
நெஞ்சங்களும் கோடி கோடி

நினையாத நாழிகையில்
நினைக்காமலே வந்துவிடும்
நிகரில்லா மரணமொன்றே
நிலையானது இப்புவிவில்..

நிகரற்ற செல்வமோ
நிலைகொண்டு நிற்பதில்லை.
நிலைகொண்டு நிற்பதுவோ
நிலையான வறுமையொன்றே.

நினைக்கத் தெரியாமல் - நினை
நினைவிலும் கொள்ளாமல்
நின்புகழை ஒதுக்கும் இந்
நேர்மையற்ற உலகம்,

நினைவு கொண்டு உன்னை
நினைக்கின்ற நேரம் வரும்.
நெஞ்சம் வருந்தாதே
நொறுங்கிப் போகாதே.

நிலையாமையை நிலை நிறுத்தும்
நின்புகழை உணருங்கால்
நிலவுலகின் நெஞ்சத்தை நீ
நெருப்பிலாழ்த்தி மறைந்திடுவாய்

நீ தேடிய உலகம்
நினைத்தேடும்,
நீந்தி நீ வரமாட்டாய்
நிம்மதியாய் அமிழ்ந்திருப்பாய் !

மேகப் பெற்றோர் பூட்டும் வீட்டில்
நட்சத்திரப் பெண்கள் மாட்டிக் கொண்டனர்.
அவர்கள் அழகுரல் இடியோசையாக எழுந்து,
கண்ணீர் மழை பொழிந்து, நாட்டைக் குளமாக்கின.
இந்த நட்சத்திரப் பெண்களை வானம்
என்னும் ஓர் சுதந்திரப் பாதைக்கு
அழைத்துச் செல்ல, பாரதி போன்ற
புரட்சிநிலா தோன்றும் நேரம் எப்பொழுதோ?

பெண்ணே கேள்

மான் என்பான் மயங்காதே
சாதுவாக இருக்கச் சொல்வான்,
மீன் என்பான் மிரளாதே
துடிதுடித்து வாழச் சொல்வான்,
தேன் என்பான் துவளாதே
சுவைக்க மட்டும் போதுமென்பான்,
அன்பே என்பான் அடங்காதே
அடிமையாக வாழச் சொல்வான்,
மயிலே என்பான் மசியாதே
துன்பச்சிறகை விரி என்பான்,
சிலை என்பான் சிரிக்காதே
வாய்மூழிக் கிட என்பான்,
கொடி என்பான் கரையாதே
சோகக்கனி சுமக்கச் சொல்வான்,
பிடியிடை என்பான் படியாதே
வரதட்சணை பிடுங்கிவிடுவான்,
நிலவு என்பான் நாடாதே
மண்ணெண்ணெயில் குளிர வைப்பான்,
நெருப்பு என்பான் நெருங்காதே
தீப்பெட்டியால் பற்ற வைப்பான்.

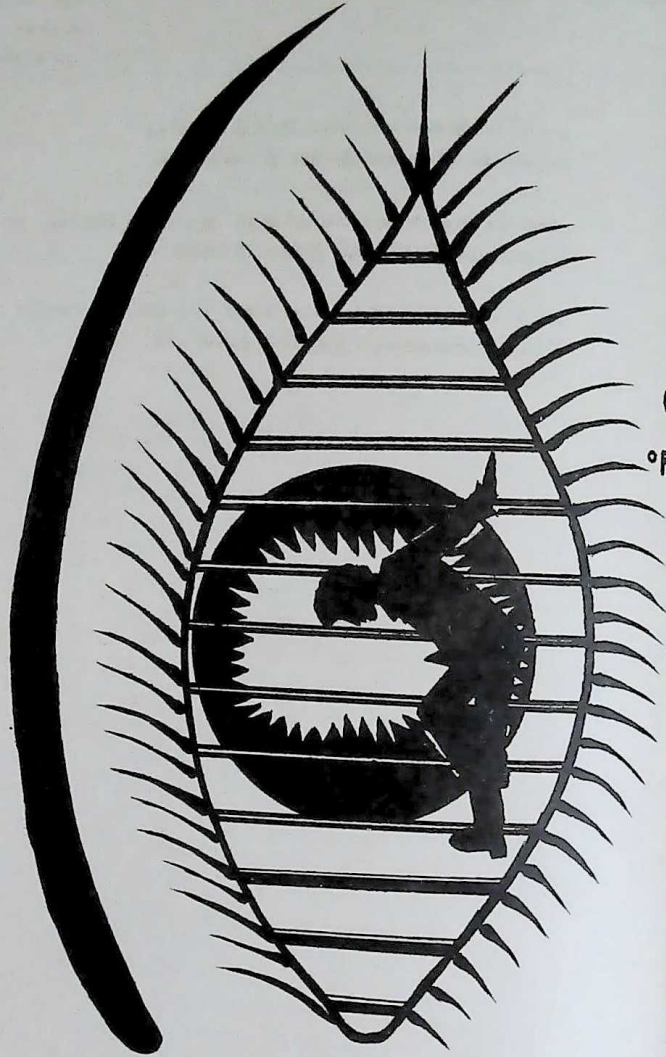
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள்

செ. கல்பனா
மூன்றாமாண்டு
புள்ளியியல்.

தாய்ப் பாலுக்காக வறுமை கிரீடம் அணிந்த
குடிசை வாரிசுகளும் இந்நாட்டு மன்னர்கள்.

கண்கள் குருடாகியும் வயிறு குருடு ஆகாததால் திருவோட்டை
ஏந்தும் முதியோர்களும் இந்நாட்டு மன்னர்கள்.

ஏட்டுப்படிப்பு பகல்கனவோ எனச் சாக்கடையின் அருகே புரளும்
பிஞ்சு உள்ளங்களும் இந்நாட்டு மன்னர்கள்.

J. Swarna Manjula

வாலிவதம் ஒரு ஒப்புநோக்கு

டாக்டர் திருமதி ஜெயலக்ஷ்மி சுப்ரமணியன்.

முன்னுரை:- பாரதப் பண்பாட்டின் வற்றாத ஊற்றான இராமாயண மகா காவியத்தின் அனைத்துப் பாத்திரங்களும் தனித்தனிச் சிறப்புப் பெற்றவை. ஆதிகாவியத்தைத் தழுவி எழுதியிருப்பினும் கம்பரும், துளசிதாசரும் தத்தம் கற்பனைக்கும் உணர்வுகளுக்கும் ஏற்ப சில பல மாற்றங்களைக் காப்பியத்தின் கட்டுக்கோப்புக்கேற்ப அமைத்துள்ளனர். வாலிவதம் நிகழ்ச்சியில் இப்புலவர்களின் கைவண்ணத்தை ஒப்புநோக்குவது இக்கட்டுரையின் பொருள்.

பின்னணி:- இராமகாதையின் முதற்பொருள் இராவண வதமெனின் வாலிவதம் அதற்கு வழிவகுக்கும் பின்னணி. சக்கிரீவனுடன் நட்புப் பூண்டு, தலைமையோடு தாரத்தை மீட்டுத் தருவேன் எனக் காப்பியத் தலைவன் சபதம் செய்து அவனை அண்ணனோடு போர் புரிய ஏவுகிறான்.

தாரையின் அறிமுகம்:- முதல் நூலில் தம்பியின் போர்முடிக்கம் செவிமடுத்தும் வாலி வீராவேசத்துடன் சென்று அவனை எதிர்த்து வெல்கிறான். தோற்றோடியவன் இராமனால் 'கஜபுஷ்பி' மாலை தூடப்பட்டு மறுபடியும் போருக்கு அண்ணனை அழைக்கையில் தாரை தன் துணைவனைத் தடுப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இஃது சற்றுப் பொருந்தாத காரணத்தால் கம்பனும் துளசியும் தாரை முதற் போரையே தவிர்க்க முனைவதாகக் கூறுவர்.

தாரையின் அறிவுரை:- ஆதிகவியின் தாரை அங்கதன் மூலம் கேள்விப்பட்ட இராமன் - சக்கிரீவன் நட்பு, இராமன் சபதம், இராமனுடைய இறைத்தன்மை இவைகளைக் கூறி, மகிழ்வோடு தம்பிக்கு முடிசூட்டுவதே வாலிக்குச் சாலச் சிறந்தது என அறிவுறுத்துகிறாள். ஆனால், இறைவன் மீது பக்தியிருப்பினும், வெஞ்சினத்தால் தம்பி போருக்கு அழைக்கையில் வானாயிறுத்தல் வீரனுக்கு அணியன்று என்பதால், வாலி அவனைக் கொல்லாது அடித்து மட்டும் வருவேன் என்கிறான். இராமனது இறைத்தன்மையும் மனைவி சொல்லின் ஏற்றமும் அறிந்தாலும் தன் தோள் வலிமையைப் புகழ்ந்து பேசுவான். எதிர்க்க வருபவனின் வரத்திலும், பலத்திலும் பாதி தனக்குக் கிட்டுமெனப் பெற்றிருந்த வரமே இவனது இறுமாப்புக்குக் காரணம். இஃது கம்பனின் கற்பனை வளத்தின் விளைவு. தர்மவீரன் இராமனுக்குச் சக்கிரீவனுடைய சேர்க்கைத் தேவையில்லை, அங்கனம் என்னை எதிர்ப்பின் அறி தர்ம தேவதையையே எதிர்ப்பதற்குச் சமம். குரங்கின் நட்பு வலிமையுள்ள இராமனுக்கு எதற்கு? என வினவி தெய்வத்தைச், சந்தேகித்த தாரையை ஏசி, இறுதியாகப் 'பிழைத்தனைப் பாவிநின் பெண்மையால்' என மன்னித்துச் செல்கிறான். துளசியின் வாலி சம நோக்குடைய இறைவன் திருக்கரத்தால் இறக்க நோர்ந்தால் அதுவும் ஏற்புடையதே எனச் சுருங்கச் சொல்வான். ஆக மூன்று காப்பியங்களிலும் நாயகனுடைய

இறைத்தன்மை வாலி - தாரையின் பக்தி இவை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன எனத் தெரியலாம்.

வாலி - சுக்கிரீவன் மற்போர்:-
இராமன் வாலியைப் பாணத்தால் வீழ்த்தித் தன் துயர் துடைப்பானென்ற நம்பிக்கையில் போர் புரியச் செல்லும் சுக்கிரீவனுக்கு அண்ணனோடு பொருவது எளிதாயில்லை. மற்போரில் இச் சகோதரர்களது போர் வலிமை, வடிவ-வண்ண ஒற்றுமையைப் பற்றி வால்மீகியும் கம்பனும் விவரமாகக் கூறுவர். துளசியில் இவ்விரம் அதிகம் இல்லை.

பெருமித்தோடு களத்திற்கு வரும் வாலியின் புற அழகு பார்த்துப் பரவசப்படும் அண்ணனைக் கோபத் துடன் எதிர்க்கும் கம்பனின் இலக்குவன் மற்றகாப்பியங்களில் வாலி-வதத் தீர்வுக்குச் சம்மதம் அளித்தவனாகவே தெரிகிறான். நிற்க, போரில் தோற்ற சுக்கிரீவனுக்குக் கொடிப்பு சூட்டி வலிமைகூட்டித் தான் செய்த சபதத்தை நிறைவுறுத்தி நாயகன் விலகிநிற்க, மற்போர் மீண்டும் தொடரலாகிறது. துளசியின் சுக்கிரீவன் தோற்று வந்ததும் வாலியின் தோள்வலிமையைத் தான் ஏற்கவே வலியுறுத்திக் கூறியிருந்ததை மட்டும் நினைவுபடுத்தித் தன் மனக் கிலேசத்தை இலைமறைகாயாக ஒரே வாக்கியத்தில் வெளியிடுவான். இராமன் கூரம்கொண்டு அவனைத் தீண்ட, வலிமறைந்ததும், புஷ்பமாலை அணிந்து போர்புரியச் செல்வான். இங்ஙனம் இக்கவிகளுடைய தனித்தனிப் பாங்கினைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

இயற்கை வருணனை:-
காவியத்தில் வகுணனை:-
சுக்கிரீவன் ஆதி மறுமுறை

போர்க்களம் செல்ல, இராமனும் இலக்குவனும் பின்தொடர, இராமனும் விலுள்ள இடத்திற்குப் போகும் வழியில் அவ்விடத்து நில, நீர், மலை வளங்கள் அனைத்தையும் வருணிக்கத் தருகின்றார். ஆயின் மற்ற கவிகளிடையே இவ்வியற்கை வருணனை பெறாமையுடன் களத்தின் அருகாமையையும் காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

வாலிவதம்:- உடன்பிறந்த இருவரும் வெஞ்சமர் புகையைல் வாலிவதம் வலிமைமிருந்துத் தம்பியைப் பற்றி கொல்லத் துணிகையில் உற்ற தருணை கண்டு இராமன் அம்பெய்கிறார். இக்காட்சியைச் சித்திரிக்கும் கைவண்ணத்தில் கவிகள் வேறுபட்டு நிற்பவர்கள் பார்த்தலாம்.

முதல் நூலில் வாலி, இராமன் ஒரு பெருமை பாடித் தன்னிடம் பகையில்லாத காலத்தும் தன்னைப் புண்படுத்திய அலகு துன்மார்க்கன், ஐம்புலன்களில் நாட முடையவன், அரசைக் கவர தூழ்ச்சியினன், சூரியவம்சத்தில் தோன்ற தசரத இராமனாயிருந்தும் அறத்திற்கு களங்கம் விளைவித்தவன் என்றெல்லாம் ஏசி. தன் துயருக்கே முதலிடம் அளித்த குமுறும் சாமானியனாகத் தெரிகிறான்.

கம்பன் கைவண்ணம் ஒரு புது படைக்கிறது. கோதண்டத்திலிருந்து செல்லும் இராமபாணம் குறித்த இலக்க எட்டி மீளவல்லது. ஆனால் கம்பன் வீரவாலி தன் மார்பில் புகுந்த வானிடை பற்றித் தடுத்து எடுத்துப் பெயர் பார்த்து துணுக்குறுவான். 'இராமா' என்பது செம்மைச் சேர் நாமம் கண்டதும் த மரண வேதனை மறந்துத் தன்னை கொல்வதற்காகப் பழி சூடியவனின் கு பெருமைக்கேற்பட்ட ஊறு நிலை

வருந்தும் சான்றோனாக உயர்ந்து நிற்கிறான். 'தருமமே தவிர்க்குமோ தன்னை' எனத் துணைவியிடம் சொன்ன சொல் பொய்த்தால் பொருமுவான், பக்தி செய்த நிலைக்கண்டுக் குறுநகை புரிவான். இராமன் இவனை அணுகவும் ஏனத்தோடு ஏசுவான்.

'எண்ணுற்றாய் என் செய்தாய்? என்பால் எப்பழி கண்டாய்ப்பா?' என்றெல்லாம் வினவிநிற்பான். இந்த ஏச்சுப்பேச்சு பதினைந்து பாக்களில் வடிவெடுத்துள்ளது. மனு நீதி வழி நிற்பவனுக்கு இச்செயல், 'வீரம் அன்று, விதி அன்று, மெய்மையின் வாரம் அன்று,' என்று பன்னிப் பன்னிப் பகர்கின்றான். 'ஈவியத்து எழுதவொண்ணா உருவத்தாய்' விடுத்த அடுசரம், இச்சொல்லின் செல்வனை யார் செய்தாலும் தீமை தீமையே எனத் தீர்வுகூற வைக்கிறது.

துளசியில் இக்காட்சி மாறுபட்டுள்ளது. பாணத்தால் வீழ்ந்த வாலி அக்கணமே எதிரே இறைவனுடைய சியாமளவண்ண மனையழகும், வில்லேந்திய வண்மையும் நோக்கிப் பரவசத்துடன் முழுமுதற் கடவுளை உணர்ந்த நிலையில், தரும நெறி காக்க அவதரித்தோன் பாதம் பற்றிப் பணிவிறான். இங்கு இராமபாணம் கைத்தும் வாலி மெய்ஞ்ஞான அறிவுத்துலங்கத் துய மனதினனாய்த் தோன்றுகிறான்.

இராமன் வாலி சொற்போர்:-
மறைந்திருந்து அம்பெய்திய காரணம் வினவியவனுக்குக் காப்பிய நாயகன் கூறும் விடை கவிகளின் தனிச்சிறப்புக்குச் சான்று. இக்கூவாகு வம்சத்தில் அவதரித்துக் குலத்ரம் நிலைநிறுத்தத் தான் மன்னாய் நின்று மாற்றான் மனைவியை அபகரித்தப் பாபச் செயலுக்காக இவனைத்

தண்டிக்கதாக இயம்புவான். மனுநீதிக்கு உடன்படாத செயலைச் செய்தமையால், பாபம் புரிந்த விலங்கை மறைந்து நின்று கொல்வது நியாயமே. எனவே வாலி இராமனைச் சுடுமொழியால் திட்டுவதுத் தவறு என்பது ஆதிக்கவியின் கூற்று. ஆக மனுநீதி பேசும் இராமன் வாலியை ஒரு விலங்காகத்தான் வரிக்கிறான் என்பது கண்ணூடு. இம்முரண்பாடு மற்ற இரு காப்பியங்களிலும் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கம்பனின் வாலி விலங்கு உரு கொண்ட விவேகமுள்ள, தம்நெறியறிந்த செம்மல், குற்றமற்ற தம்பியைக் கொல்லக் கூடுதியது, தம்பியெனச் சற்றும் தயவுகாட்டாதது, தஞ்சம் வந்தவனுக்கும் வஞ்சம் எண்ணியது, அவன் இல்வாள் உருமையைக் கவர்ந்தது, ஆகியவை இவனுக்குப்பழிசேர்த்த காரணங்களாக இராமனால் சூட்டப்படுகின்றன. எனவே எளியவன் கண்ணீர் துடைக்கத் தன்னிடம் அடைக்கலம் வந்த சுக்கிரீவன் துயர் நீக்கத் தான் கடமையாற்றியதாக மேலும் பகர்வான். மானுடப்பண்பை விலங்கினுக்குப் பொதுவாக்கும் பண்பல்லாமல், விலங்கையே உயர்ந்த மானுடப் பண்பு கொண்ட சான்றோனாகக் கண்டதால் தண்டனைக்குப்படுத்தப்பட்டான் என்பது இராமன் வாதம். மற்போரில் வாலிவதத்திற்குத் தீர்வுகாண முனையும் கட்டத்தில் சொற்போர் ஒன்று மிக அழகாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இச் சொற்போரில் வாலியின் பக்கம் வலிவு உறுவதுணர்ந்த இளவல் மெளனம் விடுத்து அண்ணனுக்குத் துணைவந்து பதில்கூறுவது கம்பன் கையாண்ட தனிப்பொருள். வாலியும் சரணபுகுந்து அடைக்கலம் கேட்டால் கொடுத்த வாக்கினைக் காப்பது எங்ஙனம் என்பதால்

அண்ணன் மறைந்திருந்து அம்பு விடுத்ததாக இளவல் கூறுவான். இதற்குள் பத்தி நெறியில் வழுவாது நிற்கும் சிறியன சிந்தியானாகிய வாலி, பரம்பொருளின் செயல் வீணாகாது என்ற மெய்ஞ்ஞான அறிவால் உந்தப்பட்டு மும்மைசால் உலகுக்கு மூலமந்திரமாய் இராமனைக் கண்டு சிந்தை தெளிகிறான்.

துளசி நாயகனோவெனில், உருமையை அபகரித்து, தாரையின் அறிவுரையை மறுத்தது, பரமன் சரணடைந்த சுக்கிரீவனுடன் பொறத்த துணிந்தது ஆகியவற்றைப் பாபச் செயல்கள் என்பான். அக்கணமே தன் தவறுணர்ந்த வாலி இறைவன் பாதம் பணிந்து சரண்புகுந்த பின்னரும் தான் பாவியா? என இறைஞ்ச, இராமன் இவனைத்தீண்டி, மெய்வலி போக்கி உயிரைத் தடுத்து நிறுத்தவும் தான் உடன்படுவதாகக் கூறுவான். ஆயின் இறைவன் திருக்கரத்தால் இறக்க நேர்ந்தது தன்பாக்கியம் எனக்கூறி வாலி இறுதியாக வரம் மட்டும் வேண்டுவான். பேரன்பு காரணமாக இவன் பரம்பொருளின் அருளுக்கு ஆளாகின்றான் என மூவருமே காட்டியுள்ளனர். வாலியின் வலியாற்றலும், சொல்லாற்றலும் நாயகனுடைய வில்லாற்றலும் கவின்கிசுக் காப்பியப்பாங்கில் கவிகளின் பேராற்றலைக் காட்டி நிற்கின்றன.

வாலியின் இறுதி மொழி:-
வால்மீகியின் வாலி, அறியாச்சிறுவன்

'எஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்' - குறள்

அங்கதனைப் பேணவும், சுக்கிரீவனைப் பரதன் போல் கருதவும், சுக்கிரீவன் தாரையை எக்காரணத்தாலும் பழிக்க இடமளிக்கலாகாது எனவும் இறுதி ஆணை இயம்புகிறான். கம்பனின் வாலி இன்னும் சற்று உயர்ந்து விடுபேரளிக்கவந்து தம்பியைப் பாராட்டி, அவனை ஏற்றுப்பாடி, அவனால் தவறேயும் நேர்ந்தால் மன்னிக்க கோரித் தன் தலைவன் தான் பணிகின்றான் இராமனின் தம்பியர் தன் தம்பியை மூட போதும் பழிக்கலாகாது எனக் கூறித் தன் சுற்றத்தார் இறைவனுக்குத் துணைவன் சேர்ப்பார் என அறுதியிட்டு உறுதியாக இறுதிமொழி செப்புவான். துளசியின் வாலி இனி வரும் எப்பிறவியிலும் இறைவனை வணங்கும் பேறு மட்டுமே வேண்டி, அருமை மகனை அடைக்கலப் புகுவித்து உயிர்விடுவான். ஆக வரம் பரமபதம் அடைவதை மூவரும் ஏற்கின்றனர்.

முடிவுரை:- வாலிவதைக் காட்சி வால்மீகி, கம்பன், துளசிதாசர் ஆகிய மூப்பெரும் கவிகளும் காப்பிய கட்டுக்கோப்பில் கதைகூறும் பாத்திரப்படைப்பு, உரையாடற் சிறப்பு நாடகக் காட்சியமைப்பு, வருணனை போன்ற பல நுணுக்கங்களே சொல்வண்ணமாக்கித் தத்தம் கற்பனை கவித்தன்மையும் மிளிர் அமைத்துள்ள பாங்குக் கருத்திற் கொள்ள வல்லது.

-- இயற்கை அன்னை --

ஜா. ஜெய வித்யா
பொருளாதாரம்
இரண்டாமாண்டு

இயற்கை அன்னை எழுதும் கவிதை!
நெஞ்சம் சுவைக்கும் இனிய கனிகள்!
அயர்வைப் போக்கும் அமுதம் தரும்!
அள்ளி அள்ளிக் கொடுப்பான் வளமும்!
அவளே இயற்கை அன்னை.

அருவியில் அலை வீசும் அவளது பாட்டு!
உலகே மயங்கும் தினம் அதைக் கேட்டு
அவள் அழகிய புன்சிரிப்பு மலரில் தெரியும்!
அதுவே தெவிட்டாத இன்பம் எனப் புரியும்!
அவளே இயற்கை அன்னை.

ஆகாயம் முழுதும் இயற்கை அன்னையின் மேடை!
வைர வரி நட்சத்திரங்களே அவளது பட்டாடை!
கொட்டும் மழையே அன்னையின் பேச்சு!
சுவசலக்கும் கடல் அலையே அவளது மூச்சு!
அவளே இயற்கை அன்னை.

அகிலம் முழுதும் நடத்துவாள் ஆட்சி!
அழகிய நந்தவனமே ஒளி தரும் காட்சி!
இவளோ நீர் இன்றி மடிகிறாள்!
மனிதனோ இவளின்றி உயிர் விடுகிறான்!
அவளே இயற்கை அன்னை.

இயற்கை அன்னையின் சேயாம் தாமரை!
அவளோ பார்த்து மலர்வது காதலராம் தூரியரை!
கோலமெனும் இயற்கை அன்னை அவள் விழியில்!
கோடி நலம் கொண்டு வந்தாள்!
அவளே இயற்கை அன்னை.

'தொழுதகையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்' - குறள்

சமுதாய சம உரிமை பற்றிப் பாரதியின் தீர்க்க தரிசனம்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மகா கவிஞர்கள் அனைவரும் பொதுவாக ஒரு போராட்ட வாழ்க்கையைத் தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ருஷ்யாவில் ஒலித்த ஒரு வெண்கலக் குரல் மயோகோவஸ்கி உடையது என்றால் தமிழ்நாட்டில் ஒலித்த ஒரு கம்பீரக் குரல் பாரதியுடையது.

பிற கவிஞர்களைப் போலவே பாரதியும் போராடினான். அவன் வாழ்க்கையில் போராட்டங்கள் இல்லை, மாறாக அவன் வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டமாக இருந்தது. தமிழை மீட்க பண்டிதர்களுடன் போராட்டம், நாட்டை மீட்க வெள்ளையனுடன் போராட்டம், சமூக நலம் காக்க தன் சொந்த மனிதர்களுடன் போராட்டம்.....

தென்றல் அவன் வாழ்க்கையில் கவரி வீசவில்லை, புயலே அவனை வரவேற்றது. மலர்கள் அவன் பாதையில் காத்திருக்க வில்லை, முட்களே அவன் பாதச்சுவட்டின் நிழல்களாக அமைந்தன..... இத்தகைய போராட்ட வாழ்க்கை தான் அவனை மகா கவிஞனாக உயர்த்தியது.

இறந்தகால இந்தியாவை இதயத் திறகுள் செறித்துக் கொண்டு, நிகழ்கால நாவால், எதிர்காலத்தின் குரலைப் பேசும் தீர்க்க தரிசியாக மலர்ந்தவன் பாரதி.

சுதந்திரம் பற்றிப் பேசுகையில்,

'ஆடுவோமே, பள்ளும் பாடுவோமே
ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம்'
எனத் தீர்க்கதரிசனத்தோடு பாடினான்.

ப. கல்யாணி
வணிகவியல்
மூன்றாமாண்டு

ஆனால் சுதந்திரச் சமுதாயம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற தீர்க்க தரிசனமும் பாரதிக்கு இருந்தது. பிரமிக்கத் தக்க அறிவு அது.....

சமுதாயத்தில் சம உரிமை எப்போது வரும்? பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஒழிய வேண்டும். சாதி, இன வேறுபாடுகள் அழிய வேண்டும்.

ஆனால், இந்தியா என்பது மூட நம்பிக்கைகளில் தன்னை இழந்து வேண்டாத அழுக்குகளையே ஆபரணமாக அலங்கரித்துக் கொண்ட நாடு.

மார்க்ஸின் தத்துவம் அவ்வளவாகப் பரவாத ஒரு காலகட்டத்தில் அந்தத் தத்துவத்தையும் தன்னுள் செறித்துக் கொள்கிறான். இது பொருளாதார விடுதலைக்காகப் பாரதி முழங்கிய சங்கு.

'முப்பது கோடி ஜனங்கள் முழுமைக்கும் - பொதுவுடமை' என்றும்,

'மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கு வழுக்கம் இனியுண்டோ.....' என்று முழங்கினான்.

மனிதர்களின் ஆன்மாவில் பேத பார்க்க பாரதியின் மனம் ஒப்பவில்லை.

'எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம்.....' என்று அவனுடைய இதயத்தராசு மனிதர் அனைவருக்கு சரிசமமான பங்கையே அளித்தது— பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் அழிந்து விட்டால் மட்டும் சம உரிமை வந்து விடுமா?

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக நம் மனிதரிடையே புதைந்து கிடக்கும் ஆணாதிக்க மனோபாவம் மறைய வேண்டும். பெண்களைத் துரும்பாகப் பார்க்கும் ஆணின் பார்வையைக் களையவேண்டும். கம்யூனிஸத் தத்துவத்தைச் செறித்துக் கொண்ட அதே இதயம் தான் — 'பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்' என்று பாடும் இயல்பினையும் பெற்றிருந்தது.

சமூகத்தில் ஒருபாலார் மட்டும் விடுதலை பெற்றால் சம உரிமை எப்படி வரும்? என்று கேள்வி கேட்கும்

ஞானத்தையும் அன்றே பெற்றிருந்தான் பாரதி..... பெண்களின் விடுதலைக்காக ஓர் இயக்கத்தை அன்றே அமைத்தவன் பாரதி.

சமூகம் என்பது வளர்ச்சிப்பாதையில் செல்லக் கூடியது என்பது சமூக விஞ்ஞானம். அந்த வகையில் நம் பயணத்தில் சில எல்லைகளைக் கடந்து வந்திருக்கிறோம். இது தொடர் ஒட்டம் போல..... மேலும் சில எல்லைகளைத் தொடும் பொழுது அவன் கனவுகள் முழுமை பெறும் பொழுது, அவன் தீர்க்க தரிசனம் நமக்குப் புரிய வரும்.....

மறு பிறவி

கி. ஆனந்தி
முதலாமாண்டு
கணிதம் (மாலை)

ஆண்டவனே!

எனக்கு அடுத்த ஜன்மம்
என்று ஒன்று இருந்தால் ஒரு
கவிஞனாகப் படைத்துவிடு - என்
சோகங்களைக் கவிதைகளால்
ஆற்றிக் கொள்வேன்! இல்லையேல்
பணக்காரியாகப் படைத்து விடு - வீட்டிலே
பஞ்சம் பட்டினி தெரியாமல்
இருப்பேன்! இல்லையேல்
ஏழையாகப் படைத்துவிடு
சோம்பேறியாய்க் காலத்தைக் கழிப்பேன்! - ஆனால்
பெண்ணாய் மட்டும் படைத்து விடாதே!
பட்டதாரியாய் ஆக்கிவிடாதே!
பாரினில் நீண்ட நாள் வாழ விடாதே!
அழுது அழுது கண்ணில் கண்ணீரே இல்லை
சுமை தாங்கித் தாங்கி சுமைதாங்கியாகி
சோர்ந்து போனேன்.

சட்டம்

ஆர். சீதா
இரண்டாமாண்டு
வணிகவியல் (மாலை)

சட்டம் ஒரு இருட்டறை - ஆம்
அது பாவக் கறை.

நம்நாட்டில் உலவுகிறது போலிச் சட்டம். இதனால்
நம்நாடு இருக்கும் நிலை மிக மட்டம் தட்டிக்
கேட்பவர்களுக்குப் போட்டுவிடுகிறார்கள் ஒரு வட்டம் இது
தற்போது இருக்கின்ற கால கட்டம்!

அநியாயத்தைத் தட்டிக்கேட்டால் தடுக்கிறது ஒரு போலி(ஸ்) கூட்டம்
நல்லவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது அவர்களின் பட்டம்
அரசியல்வாதிகளுக்கு இது மிகவும் கொண்டாட்டம்
அவர்களுக்கோ இவர்கள் மீது தனிநாட்டம்

இந்த நிலை மாறுமா? எனும் போது என் மனதில் வாட்டம்
ஒரு நாள் மாறத்தான் வேண்டும் என்று கூறும் கால ஓட்டம்
அதுவரை நம் கலக்கத்திற்கு ஒரு விளக்கம்...?
அதனால் தானோ சட்டம் ஒரு இருட்டறை...? ஆனாலும்
விடியும் வரை தளராது காத்திருப்போம்.

காதல் துயர்

பி. ஜோதிலட்சுமி
இரண்டாமாண்டு
வணிகவியல் (மாலை)

நினைத்தவன் பெயரைக் கல்லில் செதுக்கினால்
கல்யாணம் ஆகும் என்றனர்
நானும் செதுக்கினேன் என் இதயத்திலேயே
அதனால் தானோ இந்தச் சோகமுடிவு!

'நெஞ்சத்து அகநக நட்பது நட்பு' - குறள்

நெஞ்சக்கனல்

தூரியன் தன் நரசிம்ம அவதாரத்திற்குத் தயாராகக் கொண்டிருந்தான்

சூரிய இருட்டைக் கிழித்துக்கொண்டு, தர்மத்தைக்காத்து விட்டது போலத் தலைகனத்துடன், தடைகளை மீறித் தன் ஒளிக்கரங்களால் எல்லாவற்றையும் தழுவுத் துடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தழுவலில் உலகம், ஆன்சிக்கத்தின் பிடரிமயிர் போலச் சிலிர்த்தெழுந்தது. ஆனால் ஏதோ சிந்தனையில் வீழ்ந்திருந்த வீணாவை மட்டும் அதன் தழுவல் பாதிக்கவேயில்லை. திருமணத் திருப் பங்கள் அவனைத் தீண்டியிருப்பதால் கதிரவனின் தழுவலை அவன் திரும்பிப் பார்க்கக்கூடத் தயாராயில்லை.

கற்பனையில் கிடந்தவனைக் கதிரவனால் கவர முடியவில்லை 'விணா, இன்னுமா எழுந்திரிக்காம இருக்கே?' என்ற தாயின் குரல் தான் அவனைத் தரையில் இறக்கியது. கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தவளுக்கு விநாயகத்தின் முகம் ஆனந்தமளிப்பதாக இருந்தது. இவரைத் தான் தகப்பனாக அடைய என்ன புண்ணியம் செய்தோம் என்று யோசித்தான். இவன் கண்களைத் திரும்பு நெருங்குவதற்குள் கலங்கிப் போய் விடுவார். தாய் தனது அறிவை வளர்த்தவள். ஒவ்வொரு செயலிலும் தன்னம்பிக்கையை நம்புவவள்.

இப்போது தான் அவளுக்கு நடைமுறை வாழ்க்கை நினைவுக்கு வந்தது. இவர்களின் அரவணைப்பு இன்னும் மூன்று வாரங்கள் தான். பின்னர்

கோ. தில்லை சிவகாமி
இரண்டாமாண்டு
இயற்பியல்

ஒருவரின் தனி உரிமையாகிவிடுவோம் என்பதை உணர்ந்தபோது அவன் விழிகம் மழையில் நனைந்த மலர்களாயின. ஆனால் அவன் உலகமறிந்தவன், சூழ்நிலையை உணர்ந்து தன் பாசத்தை அடக்கி வாசித்தான். தான் அவர்களையும் கொண்டிருக்கும் அன்பிற்கு என்று உபயோகம் வராமல் விரும்பிவிட்டிருக்கக்கூடிய தீர்க்கமாக இருந்தான்.

கல்யாண நாள் நெருங்க நெருங்க தான் வாழ வேண்டிய விட்டினரின் சுயரூபம் புரிந்தது. அவர்களின் ஆசைகள் ஓர் அளவில்லாமல் போயிற்று. தான் மனத்தில் 'அவர்' என்று மரியாதையும் நினைத்த மனிதர் இப்போது அம்மாவின் அடிமைப்பிள்ளை என்று புரிந்துவிட்டது. அவன் நம்பிக்கைகள் காலதீர்மானம் கொடுமையால் கதறப் போவதற்கு அவளுக்குத் தோன்றியது.

சுயசிந்தனை இல்லாத ஒரு ஜடத்திற்குத் தான் உரிமைப்பொருள் ஆவதை அவன் விரும்பவில்லை. அவர்கள் மனிதர்களாக மாணம் இல்லாதவர்களாக நம்பி கொண்ட சில நிகழ்ச்சிகளால் தன் மனத்தை நிறுத்தத் தூண்டியது இவன் மனம். வீணாவின் பாட்டியும் விநாயகமும் கூட அவ்வாறே முடிவு செய்தனர். ஆனால் வீணாவின் தாய் மட்டும் அத்திருமணம் நடந்தேயாக வேண்டும் என்று அவளுக்கு ஏன் இப்படி தோன்றியது என்று வீணாவிற்குப் புரியவில்லை. அப்பா திட்டினார். தாய் அழுதாள், இவ் குழம்பிப் போனார்.

'என்ன பேசற பங்கஜம் இவன் அந்த வீட்டிற்குப் போவதே அவனை நம்பித்தான். ஆனால் அவன் கொஞ்சம் கூட தைரியம் இல்லாதவனா இருக்கானே? அவன் அம்மா நம்ப பெண்ணைக் கொல்லச் சொன்னாக்கூடத் தயங்காமல் செய்வான் போலத் தெரியுது. அப்படி ஒரு இடத்துல அவனை அனுப்பிட்டு, இங்கே நிம்மதியா இருக்க முடியுமா? உனக்கு எப்படி மனசு வருது?' என்று திட்டித் தீர்த்தார் விநாயகம்.

பங்கஜம் மனத்திற்குள் சிரித்தான், அவர் கண்கள் கலங்குவதை ரசித்தான். அவருக்குப் பொங்கிவந்த ஆதங்கமும் ஆத்திரமும் கண்டு பங்கஜத்தின் உணர்ச்சிகள் அடங்கிவிடவில்லை. இருபது வருடங்களுக்கு முன் தான் அவரிடம் எதிர் பார்த்ததெல்லாம் தாமதமாய் வந்து சேர்வதை நினைத்துச் சிரித்தான். எத்தனையோ வாக்குவாதங்கள், பேச்சு வாக்குத்தகள் ஆனால் முடியவேயில்லை பிரச்சினைகள்.

முடிந்தது ராத்திரி சாப்பாடு. சத்தங்கள் ஓடுங்கிவிட்ட நேரம், மெல்லிய அருவியில் குளித்துக் கொண்டிருக்கும் பாறையின் மேல் மோதிய நீரின் சத்தம்போல் தென்னையின் கீற்றுக்கள் மோதிக் கொண்ட சத்தத்தில் தனியே அமர்ந்திருந்த வீணாவைக் கலங்கிய கண்களோடு பார்த்தான் பங்கஜம்.

கலங்கிப்போனாள் வீணா, 'நீ தானே இந்த திருமணம் நடந்தேயாக வேண்டும்னு அடம்பிடிக்கற. இப்ப ஏன் அழுறே, உன்னைப் புரிஞ்சுக்கவே முடியலையேம்மா?'

'உண்மை உனக்குத்தெரிய வேண்டிய காலம் வந்துடுச்சு வீணா எனக்குக்

கல்யாணமாகிக் கொஞ்சநாள்தான் என் மாமியார் குணம் புரியத்தொடங்கிச்சு, கோழையான ஒரு ஆணைத் துணையா அடைஞ்சிருக்கேன்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். எனக்கு என் மாமியார் மேலே கோபம் வரலே. ஏன்னா நான் நம்பிவந்தது உங்கப்பாவைத்தான். இவரை மானசீகமா என்னாலே மதிக்கவே முடியலை. படாதபாடுபட்டு கல்யாணம் பண்ணிவச்சு எங்கப்பா அம்மாவோட நிம்மதி போச்சு. சொத்தை எல்லாம் எனக்குக் கொடுத்துட்டாங்க, அப்பத்தான் இவங்க வாயை மூடினாங்க. ஆனால் என்னைப் பெத்தவங்க என் கவலையிலேயே கண்ணை மூடிட்டாங்க. அடுத்தவனைப் பேசற இவர், தான் எப்படி இருந்தோம்னு நினைக்க மறந்துட்டாரு' என்றான் பங்கஜம் தன் கண்களை முந்தானையால் துடைத்தவாறே.

'இவ்வளவு நாள் இதைப்பத்தி பேசாதவ இன்னைக்கு ஏன் சொல்றேனு பார்க்கிறியா. நான் வீட்டுக்குள்ளேயே வளர்ந்தவ, என் வயசுல நான் தைரியம் இல்லாதவனா, உலகம் தெரியாதவனா இருந்துட்டேன். என்னைப் பெத்த வங்களை இழந்தேன் ஆனால் நீ உலகம் தெரிஞ்சுவ படிச்சவ. என்னால செய்ய முடியாததை இப்ப நீ செய்யணும், இல்லேன்னா படிக்காத எனக்குப், படித்துப் பட்டம் வாங்கின உனக்கும் வித்தியாசம் இல்லாம போயிரும். அதுக்காகத் தான் உன்னைச் சுதந்திரமாகவும், சுய அறிவோடும் வளர்த்தேன். யோசித்துப் பார் நாம பயந்தா இந்த உலகம் நம்மைப் பயமுறுத்தும். நாம உலகத்தைப் புரிஞ்சுக்கணும்னு நினைச்சு, நாம யாரன்னு இந்த உலகத்துக்குக் காட்ட மறந்துடுறோம். நீ படிச்சவ, தனியா உலகத்தில் நடமாடக்கூடியவ, தன்னம்பிக்கையடஞ்சுவ, உலகம் தெரியாத என்னை மாதுரிப் பெண் அவங்க

வீட்டுக்குள்ளே புகுந்தா என் நிலமைதான் அவளுக்கும் வரும். நாம் தப்பிச்சட்டாப் போதுன்னு நெனச்சு இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்துடலாம். ஆனா வேற ஒரு பெண் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படும். இந்தப் பெண்ணடிமை பிரச்சினை முடியவே முடியாது. மாமனார் மாமியார் கொடுமைன்னு பயந்து ஒதுங்கினா எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லை. இவங்களுக்கு நல்ல பாடம் புகட்டணும். தைரியமாச் செயல் படணும். நாம் எதிர்பார்க்கற மாதிரி ஒருவன் வருவான்னு எதிர்பார்க்காம வந்தவனை நமக்கு ஏத்தமாதிரி மாத்தப் பாக்கணும், இனி வர்ற ஆண் வார்க்கமாவது தைரியமா, சுயஅறிவோடும் சுய மரியாதையோடும் வளரணும்' என்று முடித்தவளைப் வியப்போடு பார்த்தான் வீணா.

தொடர்ந்த அவளின் சிந்தனைகளை அவளாலேயே தடுக்க முடியவில்லை. நான் இவ்வளவு கோழையா, நான் தப்பிச்சா போதுமுன்னு நெனச்சுட்டேனே, தைரியமெல்லாம் பேச்சோடுதானா, வேகமும் வீரமும் மேடையிலும் கல்லூரியிலும் முழங்குவதற்கு மட்டும் தானா?

தான் போட்டிகளிலும் பட்டிமண்டபங்களிலும் பெற்ற வாழ்த்துக்களைத் தானே சரூகுகளாக்கிவிட்டதாக உணர்ந்தாள். ஆனால் தன் தாய் வாய் வார்த்தையில் இல்லாமல் செயலிலேயே செய்யத் தொடங்கிவிட்டாள், தன்னை வளர்ப்பதிலேயே கண்ணாய் இருந்திருக்கிறாள். அவளின் இத்தனை நாள் உழைப்பு வீணாகக்கூடாது என்றும், இனி அவளுக்குத்தான் தன் முழு ஒத்துழைப்பும் என்றும் முடிவெடுத்தாள்.

'மக்கள் மெய்தீண்டல் உடற்கின்பம்' - குறள்

காலையில் எழுந்தவுடன் வீணா, 'அப்பா எனக்கு அவரையே கல்யாணம் செஞ்சு வைங்க. இது நான் யோசிச்சு எடுத்த முடிவு. இதை மாற்ற யாராலும் முடியாது.'

'நீயா இப்படிப் பேசறே, ராத்திரிக்குள்ளே என்னடியாச்சு உனக்கு, நான் சொல்றதெல்லாம் உன் நல்லதுக்குத்தான் பேசாம இரு, நீ சின்ன பொண்ணு உன்னை உலகம் தெரியாது, பெரியவங்க சொல்றதைக் கேளு, பாட்டி சொன்னா கேப்பே இல்லே.'

'அனாவசியமா என் நேத்து வீணாக்காதே பாட்டி, பெரியவங்க பெரியவங்களா நடந்துகிட்டாத்தான் மரியாதை. உன் காலம் போச்சு, இனிமே உன் ஆதிக்கம் செல்லுபடியாகாது. உன் அதிகாரத்தை உன் பிள்ளைகிட்ட வேண்ணா காட்டு, என் கிட்ட வேண்டாம் நான் சொன்னது சொன்னதுதான் இனிமே இந்தக் கல்யாண விஷயத்துக்கு தலையிட வேண்டாம் புரிஞ்சுதா?' என்ற நடையைக் கட்டினாள் வீணா. விநாயக மலைத்துப் போய் நின்றார்.

உணர்ச்சிகளால் உந்தப்பட்ட பங்கஜத்தின் நெஞ்சக்கனல், வீணாவின் நெஞ்சில் பற்றியெரிந்தது. தகப்பனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்துவிட்டு நடந்த மகளை அவளின் பார்வைக்கு அர்த்தம் தெரியாமல் விநாயகம் முதன் முறையாகக் சுயமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்.

வீணா, தன் முதல் குறி தப்பாதது உணர்ந்து தன் தாயைப் பெருமையோடு பார்த்தாள். இனித்தன் புகுந்த வீட்டில், தன் மேற்பார்வையில் நடக்க வேண்டிய காரியங்களைத் தொடங்க துடிப்புடன் புறப்பட்டாள்.

வாயுள்ள ஊமைகள்

உள்ளத்தே ஊற்றெடுக்கும் உணர்ச்சியின் உந்தல்களைக் கரையானின் கைப்பிடியில் கரைபடியா காவியங்களாய்

நெஞ்சினை நெருடும் நெருப்புத் துண்டங்களை நெஞ்சின் பரணில் நீங்காத நினைவுகளாய்

இதயச் சிறைக்குள்ளிட்டு உதட்டால் பூட்டிவிட்ட இவர்கள் வாயுள்ள ஊமைகள்!

தொட்டிலை ஆட்டிவிட்டு தொல்லுலகை ஆள்கின்றாள் அலுவலக ஃபையிலோடு அரிசியையும் அளைகின்றாள் கம்ப்யூட்டரைத் தட்டிவிட்டுக் கரண்டியைப் பிடிக்கின்றாள் ஸ்தெத்தை வைத்துவிட்டுச் சமைக்கச் செல்கின்றாள் மகிழ்ச்சி 'மாஸ்க்' போட்டுக்கொண்டு இவ்வுலகினிலே உழல்கின்றாள் பார்போற்றும் பாரதத்தின் மாதவம் செய்த மங்கை.

ஆனால் இன்றும்-
ஆடவளின் ஆதிக்கத்தில் அலங்கார 'ரொபோக்'களாய், விளையாட்டுப் பதுமைகளாய் உணர்வற்ற உருவங்களாய் வாயில்லாப் பூச்சிகளாய்

வி. பத்மினி
வணிகவியல்
முதலாமாண்டு

இல்லை,
வாயுள்ள ஊமைகளாய்
உதயத்தை உன்னி
இவ்வுருண்டையினில் உருகின்றனர்
இக் கணிப் பொறியுக்க் காரிகைகள்.

வீட்டில் கணவனின் 'ஈகோ'வின் விஸ்வரூபம்
வீதியில் சென்றாலோ
தாய்த்திருநாட்டுத் தனயர்களின்
'விஸில்' வரவேற்புக்கள்.

பேருந்தில் போனால
உரசல்கள் கிண்டல்கள்
இவை அன்றாட அல்லல்கள்

அடுப்படி அகதிகளாய்
ஆற்றல்கள் நசுக்கப்பட்ட
அழகிய அடிமைகளாய்ப்
படித்திருந்தும் பணிபுரிந்தும்
பதுமையராய்,

உயிரிருந்தும் நடைப்பிணமாய்
வாயிருந்தும் ஊமைகளாய்
அவனியில் அல்லலுறும்
பாரதப் புதல்விகளின்
வார்த்தைக்கும் வேலிகள் தான்.
வேலிகள் தாண்டப்பட்டால்
விளைவுகள் வெந்தழல் தான்.

அன்று -
இராகவனின் ஆணையினால்
மைதிலி மண்ணிற்குள்.
பாண்டவப் புதல்வனவன்
தருமத்தின் புத்திரனின்
பகடை பசிக்குப் பலி
- பாஞ்சாலி.

ஆம்,
அன்றிலிருந்து இன்றுவரை
பெண்ணுலகம் புதைகுழியில்

ஆனால்,
இதோ விடிவெள்ளி தோன்றிவிட்டது.

வாயுள்ள ஊமைகளாய்
வாழ்க்கை வேள்வியெனும்
வெந்தழலில் வெந்துவந்த
சிறகொடிந்த பறவைகள்
புதுமைச்சிறகு பூத்து
வானுயர்ந்து பறப்பதற்குப்
புதுப்பெண்ணுலகம் அவனியிலே
பாங்காய்ப் பிறப்பதற்கு
வீர வேள்வி செய்வோம்
பெண்மை புரட்சி செய்வோம்

अस्पताल के इन्टेंसिव केयर यूनिट में बेसुध पड़ी श्यामो जीवन - मृत्यु से जूझ रही थी। एक अनजान रिक्शावाला जब उसे घायल मरणासन्न अवस्था में अस्पताल लाया था तो उसे बड़ी मुश्किल से पहचाना था वहाँ इयूटी दे रही एक नर्स सुचिता ने। उसे एडमिट कर, उसके बेटे को फोन से सूचना दे दी थी। वह एक फैक्टरी में कर्मचारी था। खबर मिलते ही जगदीश दौड़ता भागता - हाँफता चला आया था और माँ की एक झलक पाने के लिए बेचैन हो रहा था कि कब अन्दर से डॉक्टर या नर्स निकलें और माँकी हालत की जानकारी मिले। देखत ही देखते जगदीश की पत्नि व दोनन्ह बच्चेभी आ गए। परिवार के नाम पर तो श्यामो का बस यही एक छोटा-सा परिवार था, लेकिन मिलने-जुलने वाले इतने थे कि बाहर भीड़ ही भीड़ दीख रही थी।

श्यामो का जीवन काँटों से भरा था। प्रसन्न रहने के लिए फल तो उसने स्वयं ही खिलाए थे, अपना प्यार बाँटकर। उसने स्वयं काँटों में रह खुशबु बाँटना स्वीकार कर लिया था।

जैसे ही डॉक्टर बाहर निकले, बेटे ने बढ़कर उनकी बांह पकड़ ली थी, "डॉक्टर साहब, कैसी है मेरी माँ? से बचा लीजिए साहब, उसे बचा लीजिए!" कहता जगदीश पछाड़ सी खाकर वहीं बैठ गया।

डॉक्टर साहब तो पहले स्वयं ही परेशान थे, एक्सीडेंट इतना भयंकर हुआ था कि अंतडियाँ तक बाहर को आई थीं। डॉक्टर तो जी जान से कोशिश कर उन्हें बचाने में जुटे थे। उनका तो काम है जीवन देना। उन्होंने सांत्वना दे जगदीश को बेंच पर खामोश बैठने के लिए कहा।

तभी नर्स ने धीरे से आकर परेशान होते हुए कहा, "मरीज को होश आ रहा है।" "क्या-... डॉक्टर साहब परेशान हो उठे और अन्दर की ओर चल पड़े मरीज को होश आना खतरे से खाली नहीं था। श्र डॉक्टर साहब, मिल सकता हूँ?" जगदीश भी पीछे हो लिया। "नहीं, अभी नहीं!" डॉक्टर साहब ने झिड़का "हे भगवान तू भी क्या मेरे से नागर्भ है।" जगदीश बिलख पड़ा।

श्यामो को एक या दो सैकिंड होश आता, फिर वह चेतना-शून्य हो जाती। चोट गहरी लगी थी खून काफ़ी बह गया था। सुबह से दो खून की बोतलें चढ चुकी थीं। अब भी यदि क्षण - भर की देरी हो जाती, श्यामो रास्ते में ही ढेर हो जाती।

'अब क्या होगा! हे भगवान' जगदीश बैठा सोच रहा था। उसे तो रिक्शा पर माँ को लाने पर बस तरस आ रहा था। कितनी हिम्मत की होगी उस रिक्शावाले ने। भला ऐसे में कोई पुलिस के इन्टेंसिव किस्कीको हाथ भी लगाता है। जगदीश का मन आँसु - ग्लानि से भर उठा। अभी कुछ दिन पहले ही तो बात है जब उसने अपने ऑफिस के घायल व्यक्ति को सड़क पर पड़े देखा था। लेकिन कौन पुलिस पचड़े में पड़े। इस इर से आँख बचाकर खिंच गया था। बाद में पता चला कि उस व्यक्ति को अस्पताल पहुँचते - पहुँचते ही मृत्यु हो गयी थी। समय पर चिकित्सा न मिलने के कारण हुआ था सब। वह मन ही मन सोचने लगा 'यदि मैं भी सड़क पर उसे अस्पताल पहुँचा देता तो उसके बच्चे अना होने से बच जाते। कहीं माँ तो..... नहीं, ऐसा नहीं हो सकता। मैं ऐसी गलती कभी नहीं

करूँगा। भगवान मैं ऐसी गलती कभी नहीं करूँगा। मेरी माँ को बचा लीजिए।' वह लग भग चिल्ला पड़ा था। पास खड़े लोगों ने उसे ढाँढस बँधाय।

"क्या हो गया है जगदीश तुम्हें ये क्या हो गया है।" किसी ने कहा। "माँ बच जाएगी न बताइये भाई साहब, माँ बच जाएगी न", वह पागल - सा हो उठा। उसे कुछ समझ में नहीं आ रहा था कि वह क्या करे, कैसे करे। डॉक्टर जितनी महंगी दवाई लिखकर देते, वह दौड़े-भागकर इधर - उधर ले आता। पैसा इधर - उधर से माँग - ताँग कर खर्च करता रहा भी। उसके छोटे - छोटे बच्चे दादी के बिना वीराने हो रहे थे। जिसने माँ से भी ज्यादा प्यार दिया था, आज उसी के प्यार के लिए तरस रहे थे। जगदीश की पत्नि भी घर की आर्थिक स्थिति सवारने के लिए किसी स्कूल में पढाने जाती थी। बच्चे दादी के पास रहते। घर आकर आराम करती, न करती, ट्यूशन वाले बच्चे जरूर आ जाते अपने समय पर। दोनों पति - पत्नि ने श्यामो - माँ का काम छुड़ा, स्वयं घर के खर्च उठाने की जिम्मेदारी ले ली थी। बढ़ती महंगाई में अच्छे रहन - सहन के लिए हाथ - पैर तो मारने ही पड़ते हैं। फिर भी श्यामो बहु - बेटों द्वारा कमाया पैसा यँ ही नहीं जुटाती। चार पैसे बच जाएँ और नन्हें - मुन्नों की अच्छी तालीम के काम आए, इस कारण श्यामों कासह में दो बार स्वयं मंडी जाकर सस्ती साफ - सुथरी सब्जी ले आती। अब भी वह सब्जी लेने ही जा रही थी कि तेज़ गति से आते ट्रक की चपेट में आ गई। ट्रकवाला तो जा ही चुका था उसको घायल - बेहोश कर।

आज जगदीश तड़प रहा था उस माँ के लिए जो जन्मदात्री से भी अधिक थी। पन्द्रह की होते - होते श्यामो के बाप ने उसे ब्याह कर अपने सिर का बोस उतारा था। ऐसे व्यक्ति से ब्याही गई थी वह

जो उसको अधिक दिन सुख न दे सका और सूनी गोद दे उसे इतनी बड़ी दुनिया में ठोकरे खाने के लिए छोड़ गया। आखिर माँ - बाप भी कितने दिन साथ देते उन्होंने उसकी उम्र का रव्याल कर समझा बुझा कर उसे दूसरा ब्याह करने के लिए राज़ी कर ही लिया। लेकिन भाग्य में अगर सुख ही न लिखा हो तो। दूसरे पति की नीयत पहले से ही खराब थी। श्यामो का सारा गहना - कपड़ा ले वह कहीं भाग गया।

श्यामो पर दुख के पहाड़ टूट पड़े। अब तो न सहारा देने वाले माँ - नाप थे और न रोने वाले भाई - बहन। फिर रिश्तेदार ही कब किसके हुए हैं घर की लाइली इकलौती बेटी श्यामो यँ काँटों से घिर जाएगी, किसी ने सोचा तक न था ज़िन्दगी के बचे - सुचे दिन काटने के लिए उसने घरों का झाड़ू - पोछा - बर्तन करना स्वीकार कर ही लिया था। भाग्य ने कहाँ से कहाँ ला पटका था, अपना ही रूप - लावण्य उसका बैरी बन गया था। यँ मरा भी तो नहीं जा सकता। इस बैरी समाज से अपना पाक दामन बचाती - संभालती वह दिन काट रही थी कि अचानक एक दिन काम पर जाते समय उसने कूड़े के ढेर पर एक बच्चा सफेद कपड़े में लिपटा देखा, जिसकी मंद रोती आवाज़ से उसे अपनी ओर आकर्षित किया और सूनी गोद की भावनाएँ प्रबल हो उठीं और उसे उठाने पर मजबूर हो उठी। उसने झट उस नन्हें बालक को उठा अपने अंक में भर लिया। श्यामो के अविरल बहते आश्रुओं से वह बालक जैसे पवित्र हो गया। दो दुखियारे जीवन मिल गये। गंदी - धिनौनी दुनिया से बचाती वह उसे पालने लगी फिर नाम दिया जगदीश - सारे जग का स्वामी। आँधी - तूफानों में उसकी जीवन - नैया हिचकोले खाती भवरो से जूझती किनारे की आस में चल रही थी जिसका खवैया स्वयं ईश ही था।

ऐसी श्यामो की धारणा बन गई थी। जगदीश को पढ़ा - लिखा बड़ा किया, रोजी - रोटी मिल गई, ब्याह हुआ और दो नन्हें फूल से बच्चों की किलकारियों से घर - आँगन गूँज उठा। जगदीश भी अपनी माँ के अहसानों को सदा - याद रखता हुआ बार - बार सोचता, जन्म देने वाले से पालने वाला कितना महान होता है। जिस प्यार से वह सींचा गया था आज उसी प्यार के आँसू उसके नेत्रों से बह रहे थे। सारा जीवन ही उसे कबूल कर पाने में असमर्थ थी। घर वाले तो घर वाले, बाहर वाले भी उसकी एक झलक पाने को व्याकुल हो रहे थे। लेकिन डॉक्टर साहब इन्फेक्शन के जर से किसी को मिलने तक नहीं दे रहे थे। न घर में चैन था न अस्पताल में ही। जगदीश की आँखों के सामने तो जैसे अंधेरा ही छा गया था।

लगभग एक सप्ताह के उपरांत श्यामो को डॉक्टर ने जनरल वार्ड में एक बेड़ दे दिया और आदेश भी दिया कि भीड़ न लगाएं। फिर भी लोग थे कि डॉक्टर की आज्ञा का उल्लंघन कर श्यामो के दर्शन कर लेना चाहते थे जैसे श्यामो नहीं मानो कोई देवी हो। श्यामो थोड़ी - देर में आँखे खोलती, सभी लोगों को खडे तो पाती, लेकिन पहचानने में असमर्थ थी। एक दयनीय स्थिति से गुजर रही थी वह जिसे केवल वही समझ सकती थी। मुँह से लाख प्रयत्न करने पर भी

बोल न निकल रहे थे। हर कोई इशारे से बताने हाल - चाल पूछने की कोशिश कर रहा था। जगदीश में श्यामो के माथे पर गम की एक रेखा - सी खींची जाती। बहु व नन्हें - नन्हें पोते दादी को डुकुर डुकुर दोख रहे थे और मचल रहे थे उनकी गोद जाने के लिए।

इधर जगदीश जब दवाइयाँ लेकर आया उसे पता चला कि माँ बाहर आ गई है, पहलू का प्रयत्न भी कर रही है तो वह डॉक्टर को रिपोर्ट के लिए लाई गई दवाइयाँ वहीं छोड़ बेतहाशा कान की ओर भागे जा रहा था। आते जाते सभी पोरों उसे ही देख रहे थे, लेकिन वह क्या..... और वह माँ के निकट पहुँचा, माँ की गर्दन एक झटके लुढ़क गई। आँखे अधखुली ही रह गई संतुष्टि के लिए माँ को हिलाने लगा, पुचकारने लगा। माँ, वह तो अब चिरनिद्रा में ऐसी सो गई थी जैसे उसे इस दुनिया के संबंधों से कोई मतलब न था। वह तो जैसे इस गंदी, धिनौनी और पिंसमाज से परे एक अनदेखी सृष्टि में चल बसी उसने तो इस स्थायी समाज के गंदे ऊसूलों का अर्थ सहन किया था, अपने छोटे-से परिवार के धर्म बसा। अब वह कर्तव्यविमूढ़ हो गई थी, जब उसने साँस को उसने थाम दिया था उसी ईश के जिसपर उसे पूरा विश्वास था।

आत्मबल

तर्विन्दर ।
III वनस्पति ।

सूर्य पूरी दिनचर्या समाप्त कर अपनी मंजिल पाने को आतुर हो रहा था। सूर्य का यह हश्य खिड़की से बड़ा मनमोहक लग रहा था। सांयकाल की मंद हवा अपने में फूलों की भीनी - भीनी खुशबु समेटे मदहोश हो चल रही थी। पक्षी अपने घरों को लौट रहे थे। शाम के इस शांत वातावरण मे मधु न जाने कहाँ खो गई।

“ अरे नासपीटी, कलमुही, कलकिनी और कितनी लड़कियों को और जन्म देगी। अपनी इन तीन लड़कियों को ले किसी नदी में डूब मर। हम इन पत्थरों को अपने गले का हार नहीं बना सकते। अब इस घर में तेरे लिए कोई जगह नहीं है। हम अपने बेटे का विवाह फिर करवा देंगे। ” कमला के नयूने गुस्से के मारे फूल रहे थे। अपनी सास की बाते सुन मलिका को बहुत दुःख हुआ मानो उस पर पहाड़ गिर पड़ा हो। वह अपने को असहाय पा कमला के पैरों पर गिर पड़ी और दया की भीख माँगने लगी, “ माँजी मैं आपके घर में रक नौकरानी की हँसियत से एक कोने में पड़ी रहूँगी और आपको शिकायत का कभी मौका भी न दूँगी, इस संसार में मेरा कोई नहीं है। मुझ पर न सही मेरी रक महीने की बच्ची पर तो रहम करो। ” कमला में शायद इनसानियत का कुछ हिस्सा अभी जिंदा था उसने मलिका को घर में रख लिया। इस अभागी को अपनी सौतन के आने की तैयारियाँ खुद अपने हाथों से करनी पड़ी। घर भर का काम, ताने और सौतन की मस्करियाँ मलिका की जानलेवा बीमारियाँ बन गईं।

आखिरकार एक दिन यह सुख पेड़ अपनी जड़ों की पकड़ खो ही बैठा। मौत के बाद मलिका जैसे

अपनी तीन बेटियों को अपने अभिशाप का शिकार होने के लिए छोड़ गई। जिन नन्हे हाथों में खिलौने होने चाहिए थे उन्होने घर के काम काजों की डोर संभाली। मंजु, नीलम और मधु तीनों सहमी सहमी सी रहतीं। कभी किसी की ओर आँख उठा कर भी न देखती थीं। उनकी छोटी माँ बाँझ थी मगर रोबदार होने के कारण घर में उसी की चलती थी।

समय की घड़ियाँ आगे बढ़ने लगी और तीनों बहनों पर यौवन की लालिमा छाने लगी। हन्हें देख ऐसा लगता था मानों कलियाँ संसार को देखने की तत्परता और इच्छा लेकर अभी अभी खिली हों। मगर दादी और नई माँ की मारपीट ने यह खुशी भी छीन ली। घर की घिसी पिसी साड़ियाँ ही उन के बदन का श्रृंगार बनती। मगर क्या कीचड़ में रह कर कमल की सुन्दरता कम हो जाती है? उन के यौवन के चर्चे हर गाँव में होने लगे। नई माँ का छोटा भाई गोपी अपने बहन से मिलने कभी कभार गाँव आया करता था जब उसने मंजु और नीलम के मधु झलकते यौवन को देखा तो वह भँवरे की तरह उनके आस पास मँडराने लगा। मगर मंजु और नीलम ने कभी उसकी मूखी दृष्टि को नहीं पढ़ा। जिस वातावरण मे वे दोनों पली थीं उमें इन सब बातों को समझ पाना मुश्किल था। मधु अपनी बड़ी बहनो के साथ में पल माँ का प्यार पा रही थी।

एक दिन दोनों बहनें कुँए पर कपड़े धोने गईं वहाँ उन्होने गोपी और उसके कुछ दोस्तों को देख घबरा सी गई और मदद के लिए पुकारने लगी। उस समय अगर कोई पत्थर दिल इन्सान भी होता तो पिघल जाता मगर गोपी के दिल में रहम कहाँ

था। जब दोनों अपने को असहाय पाने लगीं तो उन दोनों के कुएँ में छलाँग लगा प्राण त्याग दिए। यह सब देख गोपी घबरा गया और वहाँ से फरार हो गया। जब गाँव वालों को दोनों बहनों की लाशें मिलीं तो तरह - तरह की बातें होने लगीं। इन बातों से कमला के दिल में आग तो पहले ही लग चुकी थी पर गोपी की मनगड़ित कहानियों ने आग पर घी का काम किया। गोपी का यह कहना था कि उन दोनों के मर्दों से गलत संबंध थे और यही उनकी मौत का कारण बना। मधु का एक मात्र सहारा भी खो सा गया। इस पन्द्रह वर्ष की उम्र में जैसे वह अपना सब कुछ ही खो बैठी। घर वाले की नज़रें अब मधु पर टिक गईं। कमला बोली तीसरे पंछी पर निकाले उसके पर ही काट देने चाहिए। इस कच्ची उम्र में मधु का विवाह हो गया। वह घर की हुई ही कब थी जो विदाई होती, मधु के तो जाने आँसू ही सूख गए थे। शादी की पहली रात तो जैसे उस का सब कुछ लुट गया। इसकी शादी एक ऐसे व्यक्ति से कर दी गई थी जो लकवे का शिकार था और उसका दिमागी सन्तुलन भी ठीक न था। उसे लगा मानो वह सीधे आसमान से गिरी और खजूर पर अटक गई। मधु पत्थरा से गई। अब उसमें और दुःख सहने की क्षमता नहीं थी। पहले तो उसे केवल अपने खान - पीन, रहन - सहन की चिंता थी मगर अब अपने पति राहुल को भी सभालना होगा। रोते - रोते मधु सो गई। स्वप्न में उसने अपनी माँ को देखा। माँ ने उससे कहा "देखो मधु हार ही नारी का नाम नहीं है। तुम्हें अंतिम साँस तक अपने कर्तव्यों का पालन करना है। अगर तुम चाहें तो जीवन में बहुत कुछ पा सकती हो। हर बड़े महान व्यक्ति की जिन्दगी की शुरूआत ठोकरों से होती है।" "मधु" "मधु" राहुल की आवाज़ ने मधु को जगा दिया। सुबह की स्वस्थ हवा और चिड़ियों की चहक ने उसे

ताजगी दी। अब वह समाज में रहने के यत्न में लगी। घर में पड़ी फटी पुरानी साड़ियों को से खिलौने बनाने में वह जुट गई। अपने उठने वाले विचारों को वह आकृतियों के बालने लगी। हर जगह उसे हार ही मिली और घर की ठोकरे खाईं। आखिर कब तक समाज को अस्वीकार करता। धीरे धीरे उसका धन खत्म हो गया। हसने इस धन्दे को लघु उद्योग का हिसाब जिसमें अनेकों असहाय औरतों को काम मिले सरकारी सहयोग से मधु ने कुछ वर्षों पश्चात का काम भी सँभाल लिया। देखते देखते उसके गाड़ी, बंगला, घन, नाम शौहरत किसी की नहीं रही। मधु अपने पति को आखिर कर असहाय देखती। डाक्टरों की सलाह से राहुल अमेरिका के बड़े अस्पताल में भेज दिया गया। के जाने के बाद मधु अपने को अकेला महसूस कर लगी और अपना अधिक से अधिक समय विस्तार में लगाने लगी। वह आकाश की ऊँची चूने लगी। जब वह दफ्तर से लौटी तो वापिस भारत लौटने की खबर पाकर अत्यन्त दुःखी हुई और एक बड़ी पार्टी के आयोजन में जुट गई। अपने पति की मन पसन्द चीज़ों का घर में लगाकर वह बेसबरी से दिन काटने लगी। एक पल वर्ष जैसे लगने लगा। जैसे - जैसे दिन लगे उसकी आतुरता बढ़ती गई। अंत में मधु की घड़ियाँ समाप्त हुई और राहुल घर पहुँचने पर राहुल के साथ एक लड़की थी जिससे राहुल ने को रग दोस्त की हैसियत से मिलवाया। राहुल आने से पार्टी का मजा दुगुना हो गया। मधु को देखकर अति प्रसन्नता हो रही थी कि आज अपने संतुलन पर खड़ा था। पार्टी खत्म हुई तो मधु की नई जिंदगी की शुरूआत मधु ने अपने कारोबार फैक्टरी उसके नाम करवा कर शुरू

धीरे - धीरे राहुल पूरा काम समझ गया और कारोबार को बढ़ाने में लग गया। इसी बीच वह मधु से दूर होता चला गया। एक दिन जब मधु काम से घर लौटी तो उसे अपने नाम एक नोटिस मिला जोकि तलाक के कागज़ थे। मधु को अपनी आँखों पर विश्वास ही न हुआ। वह हड़बड़ाई सी गई और मुँह काट कर आई मगर कागज़ों में वही लिखा था जो उसने पढ़ा। मधु के पैरों तले जमीन खिसकने लगी। मधु को ऐसा लगा जैसे यह गहरा धक्का उसकी जान ले छोड़ेगा। उसने अपने आपको संभाला और अपने पति के खिलाफ कोर्ट में केस दर्ज कर दिया। मगर बदकिस्मती से वह पति और पैसा दोनों को हार गई। उसे क्या मालूम था कि राहुल की दोस्त ही उसकी सौत बन बैठीगी। उसे सब जगह धोखे बाज, अहसान फरामोश लोग नज़र आने लगे। उसे

जैसे पूरे समाज से नफरत सी हो गई। उसे ऐसे महसूस होने लगा कि वह किसी भी क्षण पागल हो सकती है। एक दिन वह ऐसे ही खोई - खोई सी बैठी थी कि उसे अपनी माँ के शब्द याद आने लगे, अपनी बहनों की दी कुबर्नियाँ उसके सामने मँडराने लगी। अपनी माँ और बहनों का साहस मानों उसके लिए कवच बन गया। मधु को लगा जैसे वह अपनी दौलत और नाम ही तो हारी है मगर उसके अन्दर जो स्वाभिमानी शक्तिशाली और कर्मठ नारी है वह तो जिन्दा है। "दूध - दूध सब्जी सबजी" सुबह की चहल पहल से मधु की निद्रा टूटी। वह एक झटके से सफूर्ति के साथ उठ खड़ी हुई और एक बार फिर टूट निश्चय एव पूर्ण विश्वास के साथ अपने मंजिल को पाने की तैयारी में लग गई।

कहाँ गई ?

सुबह से ही सुमित्रा चुप सी है। उसके मन में अनेकों प्रश्न उठ रहे हैं — “क्या पिताजी मेरे साथ यह ठीक कर रहे हैं?” क्या मुझे उनकी यह बात मान लेनी चाहिए ?” सवालों से घिरी सुमित्रा एकाएक रो पड़ती है। सुमित्रा 18 वर्ष की बालिका है, अभी हो उसने बारहवीं की परीक्षा अव्वल अंकों से पास की है। माँ - बाप यह नहीं चाहते कि वह ओर भी आगे पढ़े, उनका विचार था कि अगर लड़की आधिक पढ़ - लिख जाए तो वर ढूँढने में मुश्किल होगी। घर के सभी सदस्य कामों में व्यस्त हैं कि आज सुमित्रा की शादी है। परेशान है तो सिर्फ सुमित्रा। सुमित्रा के लाख मना करने पर भी उसकी सगई हुई और अब शादी होने जा रही है। घर वाले कहते कि जब हाथ में पैसा है तो शादी कर ही डालनी चाहिए वरना कल का क्या पता। पिता रामप्रसाद ने अपनी पूरी पूँजी जो रिटायर होते समय मिली थी, शादी में खर्च दी। यह भी न सोचा दूसरी लड़की की शादी कैसे करवाएँगे फिर दुल्हन सजी, बारात आई, लेने-देने हुआ और डोली उठी।

पति के घर आते ही लोगों ने सुमित्रा के रंग-रूप से पहले उसके गहनें पर फिर उसके लाई गयी अन्य वस्तुओं पर गौर किया। ससुरालवालों के पहले बरताव से ही वह जान गई कि उसके साथ क्या घटने वाला है। और उसका अनुमान ठीक निकला। कुछ ही दिनों में ननद ने सुमित्रा के गहने पहने शुरू कर दिए, अच्छी साड़ियाँ भी न छोड़ीं। सुमित्रा पति से कहती तो वह भी इसी पर टूट पड़ता। यह किस्सा यूँ ही चलता रहा। 9 महीने गुजर गए। लेकिन दो

तीन महीनों से सुमित्रा की कोई खबर नहीं तो माँ-बाप को चिन्ता होने लगे। एक दिन खत आया कि उसकी लड़की हुई है। यह सुनकर खरादरी में मुह दिखाने लायक नहीं छोड़ा उसने। देखा एकदम सूख कर कांटा हो चुकी थी, माँ-बाप के मन को बड़ा धक्का लगा। वे सुमित्रा को अपने पास बुला लें। पर ससुरालवाले ने मना कर दिया था। इसकी क्या वजह मालूम न था। इसी बीच सास और दामाणी कहने लगे — “कितनी चिट्ठियाँ लिखीं सुमित्रा, आप लोगों को। पर एक का भी जवाब नहीं लिखा और न ही सामान भिजवाया।” सासुर पिता के घर जाने को बाहर निकाला गया। उसे नाम सुन कर दोनों को कुछ समझ नहीं आया। सुमित्रा बोली—

“इन्होंने मुझे स्कूटर और टीवी मँगवाते हैं कई बार चिट्ठी लिखने को कहा और सामने लिखने का बहाना करती फिर डालती।”

रोती हुई बोली — “पिताजी! मैं जानती हूँ आप के पास इतना पैसा कहाँ से आया। पिता ने उसे आश्वासन दिया कि वह तरह उनकी माँग पूरी करेंगे। मगर सुमित्रा ने से मना कर दिया।

बच्ची 3 महीने की हो चली थी। दादाजी पोती को देखने आए तों उन्हे बड़ा जोर लगा, वहाँ पर सुमित्रा और बच्ची नहीं ससुरालवाले भी अचम्बे में थे। सास पिछले हफ्ते ही आप लोगों से मिलने को

पिता नहीं लड़की को कैसे पाला था आप लोगों के पति के घर से भाग गई। अब उसके लिए यहाँ कोई जगह नहीं है। मेरे बेटे की जिंदगी बरबाद हो गई। पिताजी अपना सा मुँह लेकर लौट आए, उन्हें सुमित्रा पर बड़ा गुस्सा आया। उनके मन में भी शक पैदा हो गया कि वह किसीके साथ भागी होगी कलमुँही पिता माँ को डांटते कि लड़की को कैसे पाला है खरादरी में मुह दिखाने लायक नहीं छोड़ा उसने। पिता नहीं किस जन्म का बदला ले रही है वह हमसे सभी के लिए अब सुमित्रा मर चुकी है, अगर वह पोट कर आती तो न उसे पति स्वीकार करता और सुमित्रा को अपने पास बुला लें। पर ससुरालवाले पिता। किसी को कुछ नहीं पता। मगर हुआ कुछ ऐसा उसके साथ, रोज - रोज उसे सताना मारना और पिता के घर जाने को कहना। उससे यह सब कहने लगे — “कितनी चिट्ठियाँ लिखीं सुमित्रा, आप लोगों को। पर एक का भी जवाब नहीं लिखा और न ही सामान भिजवाया।” सासुर पिता के घर जाने को बाहर निकाला गया। उसे नाम सुन कर दोनों को कुछ समझ नहीं आया। सुमित्रा बोली—

“इन्होंने मुझे स्कूटर और टीवी मँगवाते हैं कई बार चिट्ठी लिखने को कहा और सामने लिखने का बहाना करती फिर डालती।”

रोती हुई बोली — “पिताजी! मैं जानती हूँ आप के पास इतना पैसा कहाँ से आया। पिता ने उसे आश्वासन दिया कि वह तरह उनकी माँग पूरी करेंगे। मगर सुमित्रा ने से मना कर दिया।

के घर जाना पड़ा। जब भी वह अपने बीते हुए दिनों की याद करती है, तो काँप उठती है। उसने अपनी बेटी को उन सभी से दूर रखा ताकि उसका भविष्य भी सुमित्रा की तरह बर्बाद न हो। पति को कुछ महीनों बाद तलाक दे दिया आश्रम वालों की सहायता से। तभी वे लोग जान सके कि वह कहाँ रहती है। माँ-बाप उससे मिलने तक नहीं गए और न ही उसे घर बुलाया। अगर वे बुलाते तो भी शायद वह न जाती। वह अपने बल पर कुछ बनना चाहती है और अपने और अपनी बच्ची को किसी के मोहताज होना पसन्द नहीं करती। आश्रम वालों की सहायता से बैंक से कर्ज लिया और उसी शहर में एक अपना रेडीमेड कपडे की दुकान लगा ली। साथ ही में सिलाई सिखाने का काम भी करने लगी। मन में इतना विश्वास था कि वह कभी भी पीछे नहीं हटेगी चाहे कितनी भी कठिनाइयों का सामना करना पड़े। इस हठ विश्वास के साथ उसका काम दिन-ब-दिन बढ़ता गया और आज वह समाज में इज्जद की नज़रों से देखी जाती है। माँ - बाप भी अब खुश हैं।

उसकी शादी उसके मर्जी के खिलाफ करवाई गई थी और आज वह अकेली है। लेकिन वह इस दुख को बाहर जाहिर नहीं करती किसी को उसके लिए दोशी नहीं ठहराती। आज सुमित्रा उन अनेकों सुमित्राओं की तुलना में समृद्ध है उसके पास पैसों की कभी नहीं। इन सबका कारण उसका आत्मबल है जो उसे कहाँ से कहाँ तक ले आया है। सुमित्रा नारी शक्ति की एक प्रतीक है उसने कितने ही कठिनाइयों का सामना किया होगा इसका आप या मैं अनुमान नहीं लगा सकते। प्रत्येक डरी सड़मी नारी के लिए सुमित्रा एक उदाहरण है।

“ नारी - शक्ति ”

‘यत्र नारीषु पूज्यन्ते रमन्ते तत्र देवताः’ यह कथन भारत के इतिहास में नारी के गरिमामय स्थान व नारी - शक्ति के परिप्रेक्ष्य में बहुत उचित है। भारत की इस पावनभूमि में जहाँ पतिव्रता सीता, सती आवित्री, अनुसूया, द्रौपदी, वीरांगना लक्ष्मीबाई दुर्गा बाई, इंदिरागाँधी जैसी महान ऐतिहासिक नारियाँ अवतरित हुईं, उसी भूमि में यह कैसी विडम्बना है कि इक्कीसवीं सदी में प्रवेश करती आज की नारी अपनी अस्मिता के लिए संघर्ष कर रही है - उसे स्वयं टूटकर फिर जुड़ना पड़ रहा है। जिस नारी के बिना न सृष्टि की रचना हो सकती है, न परिवार तथा समाज का निर्माण, उस नारी के स्वतंत्र व्यक्तित्व के लिए बार - बार अंगिपरीक्षा क्यों? इस पुरुष - प्रधान समाज में उसका होना सबकी आवश्यकता है फिर भी उसके अस्तित्व के नकारे जाने की फिक्र किसी को नहीं है। वास्तव में यह फिक्र तो उसे स्वयं करना होगा। उसे अपनी नारी शक्ति का स्वयं आभास करना होगा जिसके बिना इस संसार का अस्तित्व ही संभव नहीं है। उसी के उपलक्ष्य में यह कहानी प्रस्तुत है।

यह कहानी एक मध्यवर्गीय परिवार की है। इस परिवार में एक लड़की पैदा होती है जिसका नाम उसके माता - पिता ने बड़े ही प्यार से रानी रखा था। वह बहुत ही लाड़ - प्यार के साथ पली - बड़ी होती है। यह परिवार शहर में रहता है। हर साल गर्मियों की घुड़ियों में माह मई - जून में वे अपने गाँव जाते थे। जब रानी छठी कक्षा में रहती है तभी उसे परिवार और गाँव में नारी जाति पर तमाम अत्याचार देखने को मिलते हैं।

रानी के पिताजी के दो बड़े भाई हैं और बहनें हैं। रानी के छोटे ताऊ जी की पत्नी नौकरी कलावती है। वह थोड़े साँवले रंग की थी। शादी को पाँच छः साल हो गए हैं। जब शादी हुई तब तो कुछ महीनों तक सब कुछ था। वह बहुत मेहनती थीं। खेत का पूरा करती, गाय - भैसो को चारा खिलाती, कुर्चे खींच कर गाय - भैसों को पिलाती और फिर में टैंकी में पानी भरती। वही घर का काम भी संभालती।

पर कुछ दिनों के बाद उसे कुछ अजीब दौरा पड़ने लगा। जब भी उसे वह दौरा पड़ता दस - पन्द्रह दिनों तक उसके मुँह से कोई अन्न नहीं निकलती। दस - पन्द्रह दिनों के बाद बहुत दुख हुआ। इसी तरह के और भी अन्य अत्याचारों को देखकर रानी के मासूम कोमल मन पर आघात पहुँचता है और वह प्रतिज्ञा करती है कि वह नारी शक्ति का स्वयं में विकास कर अपने आप को इस योग्य बनाएगी ताकि पारिवारिक दरिद्रता को अपने पैरों तले कुचलकर उच्च शिक्षा ग्रहण करेगी और नारी जाति का उद्धार और जनता की सेवा करेगी। उस समय वह मायके गयी हुई थी। उसको यह खबर मिली कि उसके पति ने उसको यह खबर मिली कि उसके पति ने विवाह कर लिया तो उसने कुछ न कहा ही मन घुटती रही।

रानी के ताऊ जी की दूसरी पत्नी मगर बहुत ही चतुर और खराब थी। वह रानी की प्रतियोगी परीक्षा उत्तीर्ण कर वह उचित मेडिकल काफी अच्छा व्यवहार करती थी पर बाद में प्रेनिंग प्राप्त करती है। वह प्रण करती है कि वह न तेवर बदलने लगे। पहली पत्नी भी अपने अस्मिता के लिए एक अच्छा डाक्टर बनकर उन तमाम गरीबों में ही रहने लगी। सभी लोगो ने उसे कहा

अनुपमा
II क

तलाक दे दो और अपने मायके में ही रहो। मगर उसने उनकी एक न सुनी। कहा कि वह अपने पति को छोड़कर कहीं नहीं जाएगी और उनकी सेवा में सारा जीवन गुजार देगी। यहाँ तक कहा मैं यहाँ नौकरानी बनकर सारा काम कल्लूंगी मगर मुझे वहाँ से मत निकालो। वह घर का सारा काम करती मगर कभी अपना दुख किसी को भी नहीं बताती। दूसरी पत्नी उसको बहुत तंग करती थी। बात - बात पर लड़ाई करती और ताऊ जी के कान भरती रहती जिसके कारण पहली पत्नी को कई बार उनसे डाँट पिटती या कभी मार खानी पड़ती। मगर फिर भी वह कुछ न कहती। जब कभी सड़ी, साबुन इत्यादि उनके लिए आता तो दूसरी पत्नी हमेशा छीन लेती। कभी उसका मन करता तो अपनी पहनी हुई पुरानी साड़ी उनको पहनने को दे देती। दूसरी पत्नी को दो बच्चे हुए। उनकी देखभाल भी पहली पत्नी ही करती।

जब रानी ने यह सब देखा और सुना तो उसे बहुत दुख हुआ। इसी तरह के और भी अन्य अत्याचारों को देखकर रानी के मासूम कोमल मन पर आघात पहुँचता है और वह प्रतिज्ञा करती है कि वह नारी शक्ति का स्वयं में विकास कर अपने आप को इस योग्य बनाएगी ताकि पारिवारिक दरिद्रता को अपने पैरों तले कुचलकर उच्च शिक्षा ग्रहण करेगी और नारी जाति का उद्धार और जनता की सेवा करेगी।

नारी जाति का उद्धार और जनता की सेवा करने की प्रबल इच्छा शनैः शनैः प्रबलतर होती जाती है। रानी बारहवीं कक्षा में पहले दर्जे से उत्तिर्ण हुई। फिर वह मेडिकल की तैयारी करती है। मेडिकल की प्रतियोगी परीक्षा उत्तीर्ण कर वह उचित मेडिकल प्रेनिंग प्राप्त करती है। वह प्रण करती है कि वह न केवल एक अच्छा डाक्टर बनकर उन तमाम गरीबों को असाध्य रोगों से मुक्ति दिलाएगी बल्कि पैसे कमाते

हुए अपने पैरों पर खड़ा होकर समाज - सेवा में भी सक्रिय भाग लेगी और नारी जाति को संगठित कर पुरुष के द्वारा होते अत्याचारों के विरुद्ध अपनी आवाज संसद तक बुलन्द करेगी। मेडिकल ट्रेनिंग के दौरान उसकी मुलाकात अखिलेश नाम के लड़के से होती है जो कि दूसरी भाषा का था। वह उसे पसन्द करने लगती है। अखिलेश के विचार उसके अपने विचारों से मेल खाते थे। दोनों एक दूसरे के अच्छे दोस्त बन जाते हैं। धीरे - धीरे यह दोस्ती प्यार में बदल जाती है। अंततः थोड़ी रोमांस के साथ मेडिकल ट्रेनिंग सफलतापूर्वक समाप्त होता है।

रानी अपने माता - पिता से अखिलेश को मिलवाती है। माता - पिता भी उसे पसन्द करने लगते हैं मगर चूँकि वह दूसरे प्रांत का है यह सोचकर शादी के लिए तैयार नहीं होते। पर रानी के जिद्द के कारण माता - पिता को सर झुकाना पड़ता है। अखिलेश के माता - पिता को भी इस शादी में कोई आपत्ति नहीं थी। अंततः दोनों ससाधारण ढंग से शादी कर लेते हैं। वे दोनों साथ - साथ मेडिकल प्रैक्टिस करते हैं और मेडिकल प्रैक्टिस अच्छा चलता है।

अचानक एक दिन लहू - लुहान एक औरत उसके दवाखानेमें आती है। रानी के प्यारे पर वह बताती है कि उसके पति ने उसे शा... में बुरी तरह से मारा है इसीलिए वह यहाँ इलाज कराने आयी है। यह सुनते ही रानी का पारा साँतवें आसमान पर चढ़ जाता है। वह अत्याचारी पुरुषों से - पुरुष समाज के दानवों से अकेले ही टक्कर लेने के लिए खड़ी हो जाती है। फिर वह जगह - जगह शिक्षित औरतों का एक समाज बनाती है जिसका नाम है 'नारी - शक्ति समाज' उसका नेतृत्व वह अपने हाथों में ले लेती है - सभाएँ करती है और भाषणों में

स्त्रियों पर हुए अत्याचारों का जिन्न करते हुए उनमें जागरूकता लाने का प्रयास करती है।

वह बार-बार यह कहती है -
तुम याद करो उन क्षत्राणी को,
जिन्होंने जौहर दिखलाया।
तुम याद करो उस रानी को,
जो थी लक्ष्मीबाई - वीर शिरोमणि कहलाई।
तुम याद करो उस अंग्रेजन को,
जो है माग्रेट थैकर - लौह महिला कहलाई।
तुम याद करो उस इंदिरा को,
जो थी प्रियदर्शिनी - विश्व - कूटनीतिज्ञा कहलाई ॥
तुम क्यों सहती हो अत्याचार पुरुष के,
हीन भावना से ग्रसित, कुंठित गुमसुम होकर।
है तुम में शक्ति छिपी, वह सृष्टिनिहित,
जिससे है नर, नर का अस्तित्व यहाँ ॥
निकाल फेंक तू हीन भावना,
ले खड्ग हाथ में शिक्षा का।
काट गिरा दे अज्ञान - अन्धेरा,
ले दीप महान गौरवमय इतिहास का ॥
हे नारी। तू बन जा शक्ति,
अब इस देश और समाज का।
नहीं प्रताड़ित होगी तू नर से अब,
नव शिक्षा से, नव संस्कृति से ॥

धीरे-धीरे उसके भाषणों का प्रभाव समाज हर वर्ग की नारी जाति पर पड़ता है। सभी संगठित होती हैं। अशिक्षित स्त्रियों को बनाकर उसमें नवचेतना के प्राण फूँकती है। संगठन इतना मजबूत होता है कि जहाँ भी पुरुष का नारी पर अत्याचार होता है, पुरुष उस अत्याचारी पुरुष के खिलाफ होकर उठती है। पुलिस और राजनीतिक पहुँच के अगर कोई अत्याचारी पुरुष पुनः अत्याचार है, तब भी वह हिम्मत न हारती। फलतः 'शक्ति समाज'। उसे संसद में अपनी महिला प्रतिनिधियों के रूप में भेजती है। अन्ततः नारी शक्ति संस्था के माध्यम से समाज में नारी - अत्याचार को रोकने में न केवल सफल होती है बल्कि को पुरुष के बराबर हर क्षेत्र में ला खड़ा करती है। स्त्रियों में नारी शक्ति का प्रवाह इतना तेज है कि वे हर क्षेत्र में पुरुष से अधिक सक्षम हैं। इस प्रकार 'नारी - शक्ति समाज' के द्वारा नारी सपनों को साकार करती है जिसकी सम्पन्नता में पति का बहुत बड़ा सहयोग होता है।

समापन

क्रिकेट के मैदान में चिड़िया, कुत्ते और शेर भी !

प्रिया प्रभाकर बाबा
1 वनस्पति।

क्रिकेट के खेल में मनुष्य ही नहीं, पशु - पक्षी भी रूचि लेते हैं। कभी - कभी तो उनकी इस रूचि के कारण खेलों के परिणाम भी उलट - पुलट हो जाते हैं। पशु - पक्षियों की इस रूचि के अनेक उदाहरण हमें खेलों के इतिहास में देखने को मिलते हैं।

नैटिंगशायर तथा ग्लुसेस्टरशायर के बीच जब एक बार क्रिकेट का मैच चल रहा था। तो अचानक खिलारों चिड़ियाएँ खेल के मैदान में घुस आयीं और बीच पर आसपास बैठ गईं। खेल रोक देना पड़ा और बड़ी कठिनाई से चिड़ियाओं को वहाँ से भगाकर खेल पुनः शुरू किया गया। इसी प्रकार एक अन्य मैच में जब लाखों की संख्या में टिड्डियों ने क्रिकेट के मैदान पर आक्रमण किया तो खिलाड़ियों में घबराहट मच गई। गिरते - पड़ते वे वहाँ से भागे। बाद में टिड्डि - विरोधी दस्तों की सहायता से ही मैदान को साफ करवाया गया।

सन् 1970 ई आस्ट्रेलिया के एड्लेड नगर में क्रिकेट का एक मैच हो रहा था, जिसमें आस्ट्रेलिया के ही दक्षिण और पश्चिम भागों की टीमों भाग ले रही थी। दक्षिण आस्ट्रेलिया के एक खिलाड़ी ग्रेग चैपल ने पश्चिम आस्ट्रेलिया के बल्लेबाज की तरफ गेंद फेंकी। इससे पहले कि वह गेंद बल्लेबाज तक पहुँचती, एक चिड़िया कहीं से आकर अचानक उस गेंद से टकरा गई, जिससे गेंद उछलकर विकेट पर गिरी और विकेट की किल्ली (बेलस) उड़ गई। चिड़िया की तत्काल मृत्यु हो गयी और बल्लेबाज भौंचक्का - सा इस घटनाचक्र को देखता रह गया। सौभाग्य से अम्पायर ने चिड़िया की करतूत देख ली थी। इससे

उसने बल्लेबाज को आउट घोषित नहीं किया। लेकिन इस घटना से कुछ क्षणों के लिए सभी खिलाड़ी आश्चर्य - चकित से रह गए। बाद में सभी के चेहरों पर मुस्कान थिरक उठी।

क्रिकेट के मैच में चिड़िया की भारीदारी ने एक बार तो कमाल ही कर दिया। घटना 26 मई, 1974 की है। प्रसिद्ध खिलाड़ी पुशर्स और एलिवन की टीमों के बीच एक दिन का मैच हो रहा था। एलिवन की टीम 129 रन बनाकर आउट हो चुकी थी और अब पुशर्स की टीम खेल रही थी। 55मिनट का समय शेष रह गया था। मैच के अनिर्णीत रहने की प्रबल संभावना थी। अचानक ही एक घटना घटी। बल्लेबाज ब्राउन ने गेंद को जोर से शॉट लगाया और गेंद उछलकर एक वृक्ष में लगे चिड़िया के घोंसले में जाकर अटक गई। चिड़िया घबराकर उड़ी और पास की एक दूसरी टहनी पर बैठकर गेंद को टुकुर-टुकुर देखने लगी। यह वृक्ष मैदान के बाहर था, लेकिन उसकी जिस शाखा पर लगे घोंसले में जाकर गेंद अटकी थी, वह मैदान के अंदर दूर - दूर तक फैली हुई थी। वह गेंद भली भाँति दिखलाई भी दे रही थी। इस प्रकार न तो गेंद चौंके या छुंके की हकदार थी और न उसे खोया हुआ ही माना जा सकता था। विपक्षी खिलाड़ियों ने वृक्ष पर चढ़कर गेंद उतारी, लेकिन स्वभावतः इसमें काफी समय लग गया। इस समय का बल्लेबाजों ने भरपूर लाभ उठाया और 93 रन बना लिए। नतीजा यह हुआ कि पुशर्स की टीम इस मैच में जीत गयी।

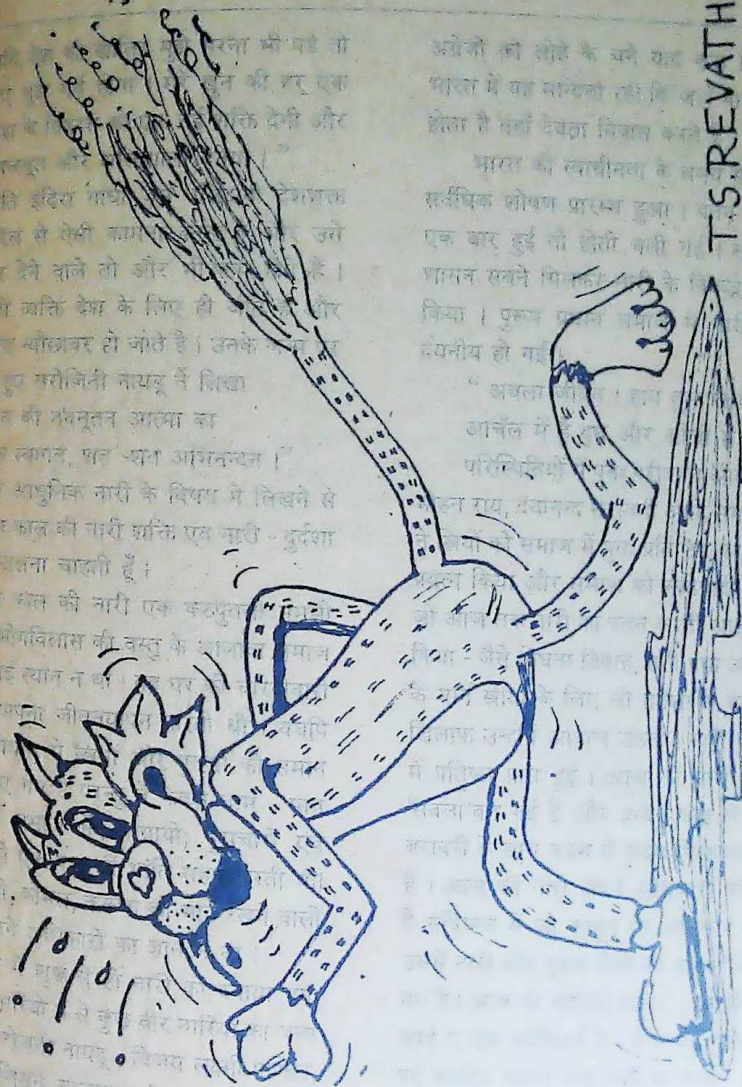
अन्य साधारण व्याक्तियों के समान कभी - कभी कुछ खिलाड़ी भी किसी सनक के शिकार होते हैं।

वेस्ट इंडीज़ के प्रसिद्ध बल्लेबाज़ एगर्टन वीक्स भी इसी प्रकार काले कुत्ते के बारे में बड़े सनकी थे। उन्हें काले कुत्ते से चिढ़ थी। यदि उन्हें कहीं ऐसा कुत्ता नज़र आ जाता, तो वह उसे बड़ा अपशकुन मानते और इससे अपना मानसिक और शारीरिक संतुलन खो बैठते। एक बार जब वह इंग्लैंड के मैनचेस्टर मैदान में इंग्लैंड के ही विरुद्ध क्रिकेट खेल रहे थे, तो 230 रन बनाकर भी आउट नहीं हुए थे। इंग्लैंड के खिलाड़ी बड़े परेशान हो रहे थे। पूरी सावधानी से खेलने के बावजूद भी वे एगर्टन वीक्स को आउट नहीं कर पा रहे थे। तब इंग्लैंड की टीम का कप्तान हैटन, एगर्टन वीक्स के एक मित्र बॉलकट के पास गए और उनसे प्रार्थना की कि वह वीक्स से बचने की कोई तरीका बताएँ। बॉलकट ने, विभीषण की भूमिका अदा करते हुए, हैटन को कहीं से काला कुत्ता लाकर वीक्स के सामने मैदान में छोड़ने की सलाह दी। हैटन ने ऐसा ही किया, उन्होंने दर्शकों में अपने समर्थकों से यह कहकर एक काला कुत्ता मँगवगया। काले कुत्ते को देखते ही वीक्स का संतुलन बिगड़ गया और शीघ्र ही वे आउट हो गए। एक कुत्ते ने एगर्टन वीक्स को हनि पहुँचाई, लेकिन एक दूसरे कुत्ते ने एन आई थामसन की सहायता करके उन्हें चार रन का लाभ भी पहुँचा दिया। घटना वेस्ट इंडीज़ तथा सुसैक्स के बीच खेले

जाते रहे एक मैच की है। एन. आई थामसन बल्लेबाज़ कर रहे थे, उन्होंने एक गेंद को हल्का-सा लगाया। रन बनने की कहीं कोई सम्भावना लग रही थी। इसी बीच कहीं से एक कुत्ता आया और धीरे-धीरे आंगे बढ़ती हुई गेंद को आँसु में लपक कर बाहर तक ले गया। इसके बाद क्रिकेटर करते विपक्षी खिलाड़ियों से तथा दर्शकों की भी घबराकर वह उसे वहीं छोड़कर भाग गया। एगर्टन वीक्स को मुफ्त में ही चार रन मिल गए।

क्रिकेट के खेल में रूचि लेने वालों और परिणाम को प्रभावित करने वालों में केवल क्रिकेटर और कुत्ते ही नहीं, शेर भी हुआ है। घटना अफ्रीका की है। क्रिकेट का मैच जोर-शोर से चल रहा था। अचानक ही सरकार का एक शेर की तरह पिंजरे से भागकर खेल के मैदान में आया। उसे देखते ही खिलाड़ियों में हड़कंप मचा, क्रिकेट फिफ्टन भी खेल को नहीं रोका गया। इसी समय बल्लेबाज़ के द्वारा फेंकी गई एक गेंद शेर के मुँह में जाकर रुक गई। अब वहाँ जाकर गेंद को खाने की हिम्मत कौन करता? इसीलिए गेंद वहीं पड़ी और बल्लेबाज़ रन बनाते रहे, जब तक कि क्रिकेटर वालों ने वहाँ पहुँचकर शेर को अपने कब्जे में किया। और देखते ही देखते वे उस मैच में जीत पाए।

राष्ट्र की प्रगति में नारी का योगदान

T.S. REVATHI
III B.Com.

राष्ट्र की प्रगति में नारी का योगदान

नीलम मोहन ।
(I अर्धशताब्दि)

“ यदि देश की खातिर मुझे मरना भी पड़े तो उसके लिए मुझे गर्व होगा । मेरे खून की हर एक बूँद इस देश के विकास को एक नई शक्ति देगी और यह देश मजबूत और शक्तिशाली बनेगा । ”

श्रीमति इंदिरा गांधी जैसे बलिदानी देशभक्त ही सबे दिल से ऐसी कामना करते हैं और उसे सार्थक कर देने वाले तो और भी कम होते हैं । इंदिरा जैसे व्यक्ति देश के लिए ही जीते हैं और उसी के लिए न्यौछावर हो जाते हैं । उनके जन्म पर बधाई देते हुए सरोजिनी नायडू ने लिखा

“भारत की नवनूतन आत्मा का
हार्दिक स्वागत, शत-शत अभिनन्दन ।”

में इस आधुनिक नारी के विषय में लिखने से पहले प्राचीन काल की नारी शक्ति एवं नारी - दुर्दशा पर प्रकाश डालना चाहती हूँ ।

प्राचीन काल की नारी एक कठपुतली समझी जाती थी । भोगविलास की वस्तु के आलावा समाज में उसका कोई स्थान न था । वह घर की चारदीवारी में रह कर अपना जीवनयापन करती थी । यद्यपि भारतीय संविधान में स्त्रियों और पुरुषों को समान अधिकार दिए गए हैं परन्तु वे केवल नाम - मात्र के हैं । स्त्री समाज के अन्यायों, दुराचारों एवं अत्याचारों को एक पशु की भांति सहन करती थी । वह ममतामयी, कोमल, करुणा का भाव रखने वाली थी । उसे अपने अधिकारों का ज्ञान न था ।

उस युग में शुरू से ही नारी को दबाया गया लेकिन उन्हीं नारियों में से कुछ वीर नारियों का जन्म हुआ - जैसे सरोजिनी नायडू, विजय लक्ष्मी पण्डित, लक्ष्मीबाई - जिसने स्वतन्त्रता के पहले संग्राम में

अंग्रेजों को लोहे के चने याद करा दिए थे । तब भारत में यह मान्यता रही कि जहाँ नारी का सम्मान होता है वहाँ देवता निवास करते हैं ।

भारत की स्वाधीनता के समय से ही नारी का सर्वधिक शोषण प्रारम्भ हुआ । पतन की शुरूआत एक बार हुई तो होती चली गई । समाज, धर्म शासन सबने मिलकर नारी के विरुद्ध घोर षडयंत्र किया । पुरुष प्रधान समाज में नारी की स्थिति दयनीय हो गई ।

“ अबला जीवन । हाथ तुम्हारी यही कहानी
आँसू में है दूध और आँखों में पानी ॥ ”

परिस्थितियों में पुनः परीवर्तन आया । राजाराम मोहन राय, दयानन्द सरस्वती आदि समाज सुधारकों ने स्त्रियों को समाज में पुनः प्रतिष्ठित करने का सफल प्रयत्न किया और समाज को रूढ़िवादी रीतियों का, जो आज तक नारी का पतन करती आई थी, विरोध किया - जैसे विधवा विवाह, सती प्रथा आदि । शिक्षा के मार्ग स्त्रियों के लिए जो हमेशा से बन्द थे उनके खिलाफ उन्होंने आवाज उठाई । नारी पुनः समाज में प्रतिष्ठा प्राप्त हुई । आज की नारी 'अबला' से 'सबला' बन गई है और प्रत्येक क्षेत्र में पुरुषों की बराबरी के साथ कदम से कदम मिला कर चल रही है । आज की नारी अपने अधिकारों को जान गई है संविधान में जो कानून या अधिकार बनाए गए उसमें नारी और पुरुष दोनों को बराबर के हक दिए गए हैं । आज की नारियाँ डाक्टर, इन्जीनियर एवम् आई ए एस आफिसर्स हैं । सेना एवं पुलिस के पदों पर कार्यरत रहकर राष्ट्र सेवा का कार्य - भार वहन

कर रही हैं। आज वे राजनैतिक, समाजिक एवं परिवार में अपना पूरा - पूरा सहयोग दे रही हैं।

राजनैतिक क्षेत्र में इन्दिरा गांधी का नाम उल्लेखनीय है जिन्होंने देश को विकासशील बनाया, उन्होंने देश के हर कोने में खुशहाली और हरयाली लाने का प्रयत्न किया और सफलता भी प्राप्त की। दूसरे देशों के बराबर अपने देश को उगाया और उनके साथ मित्रता का हाथ बढ़ाया।

समाजिक क्षेत्र में भी आज नारी कई भागों में काम कर रही है। जैसे सोशल - वर्कर, पुलिस अधिकारी। जनता के साथ संपर्क बढ़ाकर जन सेवा में वह तल्लीन है। 'मदर टरेसा' अपनी चिन्ता छोड़ दूसरों की, हर मुसीबत में पीड़ितों की सहायता करती है उनका लक्ष्य ही यही रहा है। मदर को जो भी पुरस्कार मिले और पैसे मिले उन्होंने उस रकम से अनाथ आश्रम बनवा दिया जहाँ ये दीन दुखी आश्रय प्राप्त कर सकें। आज वह वृद्धा - अवस्था में भी पूर्ववत् काम करती हैं।

पुलिस अधिकारी किरण बेदी एक अफिसर के रूप में राष्ट्र की प्रगति में अपना महत्वपूर्ण योगदान देती है। लेकिन आज कल वे रिटायर्ड हो गई हैं।

खेल कूद में भी भारत जैसे खुशहाल देश में नारी बहुत आगे है। जैसे पी टी उषा उन्होंने अपनी मेहनत से ऊँचा दर्जा पाया। कई गोल्ड मैडल जीत कर भारत का नाम ऊँचा किया। इस प्रकार नारी शक्ति ने भारत को सम्मान दिलाया खेल के मैदान में। नारी ने अपनी क्षमता से हर क्षेत्र में विजय पाई है। नारी ने राष्ट्र की प्रगति में परिवार - नियोजन में भी बड़ा योगदान दिया है। नारी ने अपने गुणों का प्रदर्शन कर राष्ट्र की प्रगति में योगदान दिया है जैसे आजकल नारी अपनी कला से कताई - बुनाई कर अपने परिवार को भी एक तरफ से सहायता पहुँचाती है।

पढ़ी लिखी नारी अपने निर्णय सही कर सकती है। वह दहेज - प्रथा जैसे हिंसक रीति-रिवाजों के खिलाफ आवाज उठा सकती है। आज समाज नव - निर्माण करने की आवश्यकता है। यह तभी है जब कुछ साहसी युवक और युवतियाँ सामने समाज के सामने आदर्श रखें। दीपक से हो जलता है।

तभी जन क्रान्ति होगी और समाज आभिशाप से मुक्त होगा।

समाज की अनेक कुरीतियों को छोड़ नारी आगे आ चुकी है। इनके समन्वय में ही जीवन और समाज की उन्नति संभव है।

आज की अति आधुनिक शिक्षित नारी स्वच्छन्द जीवन जीने के लिए आकुल है। नारी विकास और सच्चा उत्कर्ष तो उसके नारीत्व विद्यमान है। इन बाहरी आवरणों के भीतर जो नारीत्व है। उसी का महत्व है।

नारी अपने सहज रूप में श्रद्धा और विश्वास की प्रतिमा है।

प्रसाद ने नारीत्व का आदर्श इस प्रकार किया है। - - -

नारी तुम केवल श्रद्धा हो
विश्वास रजत नग पग तल में
पीयूष स्रोत सी बहा करो
जीवन के सुन्दर समतल में।

आज के भौगोलिक, आधुनिक और युग में नारी अपने आत्ममान के साथ आगे हुए पुरुष के साथ कन्धे से कन्धा मिला कर बढ़ा रही है और राष्ट्रीय प्रगति में महत्वपूर्ण दे रही है।

ग्रेजुएट

शरीर जर्जर है
मस्तिष्क अस्त - व्यस्त
मूँछ दाढ़ी बढी हुई
बाल बेतरतीब
पलकें बोझिल
कुछ सुस्त
विचारों में मग्न
कुछ सोचता हुआ
कहों खोया सा
बैचेन, बेहाल,
ग्रेजुएट क्या हुआ
जैसे पगला गया...।

चुटकीले

- 1 रमेश : मम्मी - मम्मी मैंने आज स्कूल का रिकार्ड भी तोड़ दिया।
माँ : तु कभी सुधरेगा। रोज - रोज घर की कोई चीज तोड़ता है और आज स्कूल का रिकार्ड भी तोड़ दिया।
- 2 भिखारी : बाबू जी, अंधे को एक रूपया दे दो।
बाबु : पर तुम तो एक आंख से देख सकते हो।
भिखारी : नाराज क्यों होते हो भाई। तो पचास पैसे ही निकालो।

नीलम मोहना
I अर्थशास्त्र।

MAXIMS OF CHANAKYA

- (1) क्षमावानेव सर्वं साधयति।
The patient one achieves everything.
- (2) यथा बीजं तथा निष्पत्तिः।
Like the seed, the fruit.
- (3) प्रियमप्यहितं न वक्तव्यम्।
Sweet words, if inapt, should not be spoken.
- (4) सत्संगः स्वर्गवासः।
Company of the good is like residence in heaven.
- (5) विप्राणां भूषणं वेदः।
Knowledge is the ornament of the learned.
- (6) न मीमांस्या गुरुवः।
Teachers should not be criticised.
- (7) अप्रयत्नात् कार्यनिपात्तिर्भवेत्।
Due to lack of effort tasks fail.
- (8) आत्मच्छिद्रं न पश्यति परच्छिद्रमेव पश्यति बालिशः।
The fool sees others' faults, not his own.
- (9) बालादप्यर्थजातं श्रुणुयात्।
Meaningful words, even from a child, should be listened to.
- (10) शत्रुं जयति संवृत्ता।
Good behaviour wins even an enemy.
- (11) सर्वं जयत्यक्रोधः।
The one without anger wins over all.
- (12) गुरुणां माता गरीयसी।
A mother is the greatest teacher.
- (13) प्रियवादिनो न शत्रुः।
The sweetspoken have no enemies.
- (14) विद्या चौरैरपि न ग्राह्या।
The wealth of learning cannot be stolen by thieves.
- (15) अत्युपचारः शंकितव्यः।
Excessive courtesy should be suspected.

NATYA SASTRA

In Sanskrit Drama we have an important branch of Literature which had a full and varied development quite independent of any external influence. Bharata in his Natya Sastra tells about the vedic origin of Sanskrit Drama. According to his account the Gods approached Brahma and requested him to create an entertainment which would please their eyes and ears simultaneously-

“कीदनीयकमिच्छामो हरयं श्रव्यं च यद्भवेत् ”

Accordingly the creator took the dialogue from the Rigveda, music from the sama veda, gestures (acting) from the Yajurveda and sentiments from the Atharvaveda and thus created fifth veda called Natyavedam-

“नाट्यवेदं ततश्चक्रे चतुर्वेदाङ्गसं भवम्
जग्राह पाठ्यमृग्वेदात्सामस्यो गीतमेव च
यजुर्वेदादभिनयान् रसानयवर्णनादपि ॥ ”

The creator then gave the Natyaa veda to Bharata who brought it to the earth. The Natya Sastra is a unique work of Indian Literature. Though the title relates to theatre it is infact an encyclopedia dealing with all possible subjects connected with the stage. This voluminous work is composed almost entirely in verse (i.e) about 6000 couplets, with a sprinkling of prose and divided into thirty six chapters. It is written in simple Language. The author sage Bharata, took up individual topics and dealt them in every possible detail and some times found it necessary to repeat things for clarification of matter in hand. From a close study of the Sanskrit of this work we find its vocabulary points to a period between 500 B.C and 300 B.C. As there occur on the Natyasastra, arsa forms like grhya [for grhita] and seems to be not much later than panini whose grammar was still not yet an established authority at that time. Though the name Natya Sastra

S. GAYATHRI
II Economics

gives a fair indication of its contents, it also contains discussions on the following things.

- 1) Mythical origin of theatre its coming down to earth,
- 2) Construction of playhouse and ceremonies related to it,
- 3) Preliminaries to a dramatic performance,
- 4) Choreographic elements,
- 5) Constumes and make up,
- 6) Classification of plays and analysis of their Structure,
- 7) Poetic aspects, metres and figures of speech,
- 8) Theory of Music, metres of songs, playing instruments and talas,
- 9) Roles and characters in plays, their training, the description of actors, actresses and the qualifications of an ideal stage Manager,
- 10) Criticism of a dramatic performance.

The Real difficulty in understanding and interpreting this great work comes from the peculiar textual tradition which developed obscurities through being copied and recopied for persons who were cut of later from the original tradition. From 7th Century a number of scholars began to study the work and write commentaries on it. the best of all is considered to be the 'Abhinava gupta's'; (10th-11th A.D)

Perhaps he is the last among them. His work alone came to us in form of manuscripts though not accurate in form. The Term Natya according to Natya Sastra is 'A mimicry of exploits of Gods, Asuras, kings as well as of house holders in this world. The word mimicry i.e., Anukarna is a very broad term.

Expression of Angika-body, Vachika-Verbal, Aharya-Costume and Satvika-Mind, are discussed exhaustively. The psychological states, sentiments or Rasas, complimentary or transitory leading i.e., Vyabhicharini and Shayibhavas their vibhavas and Anubhavas from which the Birth of Rasas occur are also dealt with in detail. The Natya Sastra is a text on dramaturgy of which dance is a part, deals with all the aspects in a detailed manner. It does not have a counterpart of its class in the world on this subject. It is highly rich in its Literary value its antiquity and information and directions in its subject. Apart from this it has an unseperable link with the Hindu Mythology and has a wealth of knowledge and information about this too. The 108 Karanas specified in the text are said to reap the pata of a yagnaya when performed in the prescribed way. Natyasastra Still carries the tradition and culture of 2500 years. This throws light on the knowledge possessed by the Scholars. Indian dance forms have all

adopted from this text though there is a single form, which is complete with all specifications the only form which follows 'Rupaka' or 'play' of Natyasastra 'kudiyattam', the sanskrit drama belonging to kerala. All possible specified movements of body are specified in this book that even the movement of body and leg done in a ballet becomes a possible specified in the Natya Sastra and infact is found similar to one of our texts Karana Movement.

Not a single character or movement is undiscussed that everything falls under category said in the text. Thus its scope is wide that it is completely exhaustive hence becomes a very important text in the field of dramaturgy. It is said that Natya Veda and hence the text on Natya, the Natya Sastra dealing with every thing connected and related to this term. Natya (ie) drama which includes dance, itself is the Natya Veda.

NALOPAKHYANAM

A short story of Nala

This is the story of Nala, as told in the episode of the great epic "Mahabharatha." It is extracted from the VI chapter of the III book or Vanaparvan. We all know the story of Mahabharatha, in which Yudhishtira loses all his possessions, at a hazardous game of dice, to his cousin Duryodhana and retiring with his brethren into exile, lives for 12 years in the forest. It is to console them under their affliction that the sage Vrihadasva relates to Yudhishtira the story of Nala, who himself a virtuous monarch, lost his kingdom also through his passion for dice; but after suffering great hardships again recovered it. The story is as follows:

Nala who is described as "gifted with choicest virtues," and is especially noted for his skill in driving, has only one fault, the inherent love of gambling. He was the king of Nishadha, a country in Central India. In a neighbouring country called Vidarbha, reigned Bhima, whose only daughter, Damayanti was so beautiful that her fame reached the ears of Nala. His interest in her being excited was fanned into a flame by the following incident:

Walking in the garden one day and seeing some swans disporting themselves near him, the fancy takes him to catch one out of sport. The bird addressing him in human language, promises, if he will release it, to fly to Damayanti and praise Nala in her presence. This plan being agreed upon and carried into effect, Damayanti; becomes duly inspired with a passion for Nala. Bhima her father, seeing his daughter pining in secret, determines to celebrate her Swayamvara, that is, to proclaim the public choice of a husband by Damayanti, according to the custom of that age. All the princes of India, including Nala,

M. Bhuvanewari
III Computer Science

flock to Vidarbha, as suitor for the hand of Damayanti. The gods also hearing her beauty, resolve to be present and meet Nala on their road to the Swayamvara, commission him to plead their cause with Damayanti, being stunned at Nala's handsome appearance. Nala at first confesses himself enamoured and entreats to be excused, but being adjured sternly, promises to deliver their message of the Gods. He is thus introduced by them unseen into the palace. There he has an interview with Damayanti, who slighting the message of the Gods, confesses her love to Nala, and her intention to choose him and him only. Accordingly, at the Swayamvara even when deities artificially assume Nala's shape, she detects her lover by his shadow (the Gods having none) and selects him. It appears that at the time of the Swayamvara, Kali, an evil genius, the fourth age of the world or vice personified, had set out Vidarbha with the intention of making Damayanti his consort; but on hearing of the completion of the marriage ceremony, he resolves out of jealousy to work the ruin of Nala. For twelve years he watches his opportunity, and at last, detecting Nala in some trifling neglect of his ablutions, enters and acquires power over his body. Infatuated his victim, he instigates him to play at dice with his brother Pushkara. The game goes on for many months; and Nala, after losing his kingdom and all his possessions, is driven with Damayanti into exile. In the forest, Nala, still infatuated by Kali, deserts Damayanti; who wandering alone and escaping many perils, at last finds a refuge at the court of the king of Cedi. Meanwhile, Nala, passing through the forest, rescues a serpent from a flaming bush. This Serpent turns out to be Karakotaka, one of

the principle Nagas or semidivine beings inhabiting the regions under the earth. In return for the service rendered by Nala, Karakotaka promises to deliver Nala from the power of Kali. He accordingly metamorphoses Nala into a dwarfish charioteer, but gives him a magic garment, by assuming which he can at any time regain his proper form. Nala, now transformed to the short-armed Vahuka, enters the service of Rituparna, king of Ayodhya, a Monarch celebrated for his skill in dice. Meanwhile, King Bhima, searching the world for his lost daughter, discovers her at length at Cedi and sends for her thence to his own capital. There, pining for the lost Nala, she devises a plan to recover him. Suspecting that he is living, disguised as Vahuka, with Rituparna, King of Ayodhya, she causes the latter to be

told that King Bhima would celebrate on the morrow a second Swayamvara for his daughter Damayanti. Rituparna determines to be present, but can only be so by the help of his charioteer Vahuka whose skill in horsemanship enables him to drive from Ayodhya to Vidarbha in one day. On the road Nala, disguised as Vahuka, agrees to impart to Rituparna his knowledge of horsemanship in return for that monarch's skill in dice. They make the exchange, and arriving at Ayodhya Nala reassumes his own form and is restored to his wife. Returning with her to Nishadha, he seeks Pushkara, renews the game, and wins back his kingdom. Then, with noble generosity, he forgives Pushkara, and enters on a long and happy reign with his consort Damayanti.

